

Özgür gelecek

1 - 15 EKİM 1993 SAYI:13 FİYATI: 10.000 TL (KDV DAHİL)

ÇALIŞANLARIMIZA YÖNELİK SENARYOLAR

7. sayfa

TKP/ML - PKK TARTIŞMASI

8,9,10. sayfalar

ÖZGÜRLÜK MAHKUMLARI YARGILIYOR

7. sayfa

MAO

Ferhat ALİ 5. sayfa

DİSK TEKSTİL'DE İŞÇİLERİ KOVDULAR

11. sayfa

HALK ORDUSU'NDAN ÖĞRENELİM

20,21. sayfalar

PARTİZAN İNANCI

18,19. sayfalar

HALK SANATÇISINA SAHİP ÇIKTI

16. sayfa

ÇÖLDE BİR SERAP : GAP

15. sayfa

Devlette kurt kanunu

■ Eğer devlet, halkın bağımsızlık ve Halk Demokrasisi mücadelesini kanla, kurşunla bastırmayı gelenek haline getirmişse, toplumsal çürümenin baş nedeni ise ve bu gerçek ayyuka çıkmışsa, bu onun ömrünün bir hayli kısaldığını gösterir. Bu pislikten bireyleri kurban ederek kurtulamazsınız! Ancak muazzam bir alt-üst oluş, yani bir devrim sizleri bütün pisliklerinizle beraber layık olduğunuz yere gömecektir.

3. Sayfa

Bu pislige "Temiz Eller Operasyonu" değil, bu ellerin kudreti gereklidir.

Deri işçileri

■ Çorlu Sağlık Mahallesi deri işçileri sendikalaşmayı başardılar. 5 aydır süren savaşımların sınıfın zaferiyle noktalandı.

14. Sayfa

Karadeniz halkı gerillayı sahipleniyor

■ "...TKP/ML TIKKO gerillalarının sürdürdükleri faaliyetlerin, halk üzerinde oldukça olumlu etki bıraktığını gördük.

Gerillaların köylülerle dayanışması, ilişkilerindeki olumluluk, köylülerin anlatımlarındaki coşkuyla ortaya seriliyor."

4. Sayfa

Peru'da şehirler kuşatılıyor

■ Peru Komünist Partisi şehirleri kuşatma kararı aldı. Emperyalist karargahlar ve gerici rejim büyük çaplı vuruşlara hedef oluyor. ABD terör "uzman"ları, rejimin en fazla bir yıl dayanabileceğini itiraf ediyorlar.

Faşist Peru rejimi PKP'yi durduramıyor.

Dersim - Ovacık'ta devlet terörü

■ TC, TIKKO ve ARGK gerillalarının saldırılarına, sivil halka misilleme yaparak cevap veriyor. Toplam 10 ev, 6 taksi, 1 traktör ve 1 minibüs askerler tarafından yakıldı. Ertesi gün Kepir Yaylası bombalandı. Şavaklar'dan 1 kadın öldü 5 kişi yaralandı.

5. Sayfa

Devrimci orduda disiplin

■ ...Meselelere bilimsel bir gözlemci olarak katılmayanlar devrimci dönüşümü sağlayamayacakları gibi, kafayı pazar sepeti olarak taşımaktan da kurtulamayacaklardır.

12. Sayfa

DEP'e karşı "kısaç hareketi"

■ DEP Genel Başkanı ve Özgür Gündem gazetesinin sahibi Yaşar KAYA, Demirel'le görüşükten bir hafta sonra tutuklandı. DEP milletvekilleri "halkın içine dönmeyi" tartışıyor.

7. Sayfa

Kartal Büromuzu açtık

■ Yayınlarımıza ve çalışanlarımıza yönelik baskıların yoğunlaştığı bir dönemde Kartal İrtibat Büromuzu açtık. Pervasız baskı ve saldırılara karşı yeni bir mevzi açmanın onurunu taşıyoruz.

7. Sayfa

Okurdan

Nurgül BÖLÜKBAŞI (Yıldız)

Tomurcuk bir çiçek açtığınız yüğümüzde

Gözü dönmüş caniler iki yoldaşı daha ayırdı bizlerden. Ancak bizden ayrılan yalnız bedenlerimizdir. Mücadelenizi hep yaşatacağız, söz veriyoruz. Biliyoruz ki kanınızla suladığınız topraklar gün geçtikçe kabarmakta ve eli kanlı, yüzü kara faşistler şimdi daha çok korkuyorlar sizden.

Tahammülünüz kalmamıştı düzenin kokuşmuşluğuna, bunun için sarıldınız silaha. Yoksul emekçi halkın kurtuluşunun ancak gerilla savaşıyla olacağı inancı ve kararlılığı daha fazla tutamadı, sizleri. Yanlızca, bu yolu doğru bulmak, inamak yetmiyordu, SAVAŞMAK gerekirdi, SAVAŞMAK, yine SAVAŞMAK. Baba yoldaşın "Bir Dersim yetmez, hedef bin Dersim olmalı" sözünü kendinize rehber edinerek, çetin ve o kadarda şanlı, onurlu bu yolda, kısa süren gerilla yaşamınızda omuz omuza ve yiğitçe savaşarak şehit düştünüz.

Sirtini düşmana dayayıp, halkı ve onun için savaşan gerillayı ihbar eden alçaklar, TC'nin beyaz ordusunu güçlü görüp, ona sığınanlar da bilmeli ki hiç bir güç halkın silahlı gücü kadar etkili ve güçlü olamaz.

Ancak düşmana, ihbarcıya, haine inat; baskıların, işkencelerin ve katliamların dahada yoğunlaştığı günümüzde Gerilla Savaşını yükseltmenin aciliyetini ve ÇAĞRINIZI bir kez daha gösterdiniz.

Altıncağa giden yolda ölümsüzleştiniz. Mücadelenizi mücadelemizde yaşatacağız.

Saraylar saltanatlar çöker

Kan kusar bir gün,
Zulüm biter menekşelerde açılır
üstümüzde

Leylaklarda güler,
Bugünlerden geriye
Bir YARIN'a GİDENLER,
Birde YARIN ADINA DİRENENLER
KALIR.

AMASYA ÖZGÜR GELECEK
OKURLARI

Saldırıları, daha güçlü karşı koyuşa yöneltiyor

Umut yayıncılığın değerli çalışanlarına
Ateş gülleri şehitlerimizin ve kavgacı dostlarımızın yüreğimize ve bilincimize kattıkları sevgi, inanç ve coşkunlukla sizleri selamlıyor, değerli çabalarınızın başarılarının devamını diliyor, bekliyoruz.

Değerli dostlar! Sosyalist basına karşı egemenlerin yönelttiği tüm baskılara rağmen kararlı bir şekilde yayın politikanızdan taviz vermeden çabalarınızı sürdürmeniz ümit vericidir. Kurtuluş yolunun genişlemeye başladığı ve kurtuluş sınırının Halk Savaşı'yla belirlenmeye başladığı, bir sırada halklarımızın bilinçlenmesine katkıda bulunan kişi, kurum ve kuruluşlara yönelen baskılar tek başına onların korku ve baskı ortamlarını teşhir etse de sorun aslında egemenlerin en ufak bir, sınıf öncüsü ve devrimci örgütler önderliğinde yapılan eylem karşısındaki güçsüzlükleridir. Çünkü başvurdukları karşı-devrimci zor bunun göstergesidir. Tarih göstermiştir ki halkın çıkarlarının zıddına, bir avuç sömürücüye hizmet eden zor, kendi sonlarının başlangıcı olmuştur.

Bugün bu zorla halk kesimlerinin önüne her alanda dikilmekteler. Köyde jandarma, Özel Tim, kontr-gerilla, şehirlerde asker, polis, demokratik kuruluşların karşısına yasaklayıcı bir mantıkla çıkmaktadırlar. Tabiki bu yasaklayıcı mantık işkenceden, katletmeden kopmamakta. Yasal alandan koparmak istedikleri devrimci-demokrat dergi ve gazetelerin muhabirleri kaçırılmakta, işkencelerde katledilmekte. Fakat, bu yine de bir engel değildir. Her saldırı sonrası nasıl halklarımız daha güçlü bir karşı koyuşa yöneliyorlarsa, sosyalist basın da daha güçlü ve daha susturulamaz olacaktır. Çünkü sosyalist basın halkın sesidir, bizim sesimizdir. Bizler de, "Vahtetin olduğu yerde susmak onaylamaktır" bilinciyle Özgür Gelecek, Partizan, Yeni Demokrat Gençlik şahsında somutlaşan sesimiz ses katacağız.

Cezaevine olmamız dolayısıyla desteklerimiz sınırlı da olsa gerek yazın alanında gerekse de üzerinize yoğunlaşan baskılara karşı protestolarımızla yanımızda olacağız, sizleri sahipleneceğiz.

Ceyhan Cezaevi TKP/ML TIKKO
davasından ismet ÇETINKAYA

Komünistler Diyarı Paris'ten Merhaba

Paris proletarya iktidarının ilk tarihi yenilgisini yaşadığı, yenilgi nedenleri üzerine proletarya diktatörlüğü tezi geliştirildi ve bu paha biçilmez devrimci deney ve tecrübeler dünya proletaryasına ve ezilen halklarına bırakıldı. Paris '68 gençlik hareketinin

çekim merkezi oldu. Paris, afrikalı, Asyalı halkların zengin zengin kültürüyle tanıştı. Renk renk emekçileri, siyahı, beyazı, sarısı, kumralı tanıdı. Paris işsizleri, sarhoşları yabancıları evsizleri metroda uyuyanları soğukta sokak ortasında ölen evsizleri tanıdı.

Paris, kültürler mozağı devrimler şehri, Paris.
Bugün bu güzelim kent sermayenin kirliliğiyle gözyaşı akıtmaktadır. Karanlık yaşamı çok renkliliğin üzerinde hakim kılmak istiyor egemen güçler.

Kapitalizmin doğasında olan yıkım, bugün Avrupa'da egemen hale sokulmuştur, Pariste payına düşeni almıştır. Kültürler mozağı Paris şehri, bugün egemen tekelci sermayenin meşru, gayrimeşru ticaretin döndüğü bir kent haline gelmiştir. Uyuşturucu ve beyaz kadın ticareti, sahte ve kara para dolaşımı çok renkliliğin üzerinde hakim kılmak istiyor egemen güçler.

Kapitalizmin doğasında olan yıkım, bugün Avrupa'da egemen hale sokulmuştur, Pariste payına düşeni almıştır. Kültürler mozağı Paris şehri, bugün egemen tekelci sermayenin meşru, gayrimeşru ticaretin döndüğü bir kent haline gelmiştir. Uyuşturucu ve beyaz kadın ticareti, sahte ve kara para dolaşımı hayali ticaret, kapitalizmin doğası gereği çarpıklık yıkım ve kirlilik, ekonomik ve siyasi kriz sonucu doğan milyonlarca işsizler ordusu, sosyal huzursuzluk, alttan gelişen toplumsal hoşnutsuzluk emperyalist burjuvanın uykusunu kaçırmaktadır. ABD emperyalizminin dayatması sonucu çıkarılan tarım politikası Fransız köylüsünün var olan hoşnutsuzluğuyla patlamaya neden oldu. Pasif ve radikal eylem çeşitlikleriyle devlete ciddi ölçüde rahatsız etmeye başladı. İşçi sınıfı cephesinde hoşnutsuzluk had safhada olmasına rağmen bilinçli bir önderlikten yoksun olmasından dolayı mevcut burjuva sarı sendikalar CGT vb. sendikalar tarafından pasifize edilerek düzenin sınırları içinde eritilmektedirler. Keza gençlik kesimi de özelde liseli gençliğin düzene olan hoşnutsuzluğu doğru ve bilinçli bir komünist önderlikten yoksun olmanın sancısını çekmektedir. Herşeye rağmen Fransa gelecekte radikal huzursuzluklara gebe. Bu ciddi toplumsal rahatsızlığı önceden sezinleyen emperyalist burjuvazi halkın gelişen muhalefetini başka haklarıyla bu hoşnutsuzluğun nedeni olarak göçmen işçiler ve yabancı göçmenler gösterilmektedir. Artık emperyalist burjuvazi bir günah keçisi bulmuştur. Geçici olarak rahat bir soğuk alabilir belki.

Nasilki faşist Türk devletine göre Türkiye'deki işsizliğin toplumsal huzursuzluğun sorumlusu gerçekte kendi çürümüş devleti olmasına rağmen bunun sorumluluğunu bir dönem "kökleri dışarıdaki komünistler" olarak gösterilmeye çalışıldıysa da bugün bu sorunların günahını Kürt ulusal kurtuluş mücadelesine ve sosyal yüklemeye çalışıyorlar. Bunun propagandasını da her türlü kiralık ve satılmış kalemler ve adına aydın-

yazar denilen satılmış beyinler yapmaktadırlar.

Boyalı resmi basın hergün yeni suni çelişkiler yaratmaktadır. Alevi-Sünni çelişkisi vb. gelişen toplumsal muhalefeti yanlış yerlere kanalize ederek boyalı resmi basın ve satılmış yazar-çizerler, kiralık uşaklar, devletlerine olan şükran borçlarını ödemektedirler

Ote yandan kendileine sol sosyalist maske takan iflah olmaz burjuva yolcuları Türkiye'nin asıl gerçek gündemini saptırmak için sahte dinsizlik laiklik-şeriatçılık gibi yanlış propagandalar yaparak suni toplumsal çelişkiler yaratmaktadırlar. Ne devletin yalan propagandaları ne de adına sol denilen burjuva yolcuların suni çelişki yaratma propagandaları gelişen ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesini durduramayacaktır, güçleri buna yetmeyecek. Dün Maraş'ta oynanan oyun bugün Sivas'ta oynandı. Oyun aynıdır değişen oyuncular ve verdirdir.

Fransız emperyalist burjuvazisi de ekonomik toplumsal huzursuzluğun, işsizliğin, uyuşturucu ticaretinin sorumluları olarak, yabancıları göstermektedir. Burada da bu propaganda görevini bir yandan sağ basın bir yandan adına sol denilen esen ihanet rüzgarıyla daha da sağa savrulan iflah olmaz burjuvalar yapmaktadır. Yabancı düşmanlığı olabildiğine pompalanmaktadır. Fransız halkına toplumsal suçlular olarak yabancılar gösterilmektedir. Son seçimlerde sahte sosyalistlerin büyük oy kaybıyla sonuçlanan yenilgisine liberal sağın ve faşist sağın oylarının artması bu propagandaların başarılarının ve iflas eden sahte iki yüzlü sosyal demokrat politikaların çürümüşlüğüne kanıttır. Yabancıardan kurtulmak adına işleri bakanı Charles Pasqua (Şarl Paşkal) tarafından çıkarılan yabancıları sıfırlama amaçlı yasa yabancıları yaşamı zehir etmektedir. Her yabancı Türkiye'deki her Kürt gibi potansiyel suçlu sayılmaktadır. Çıkarılan adına Paskal yasası denilen bu faşist yasa bütün siyasal partilerden destek gördü ve yürürlüğe kondu. Polis istediği yerde istediği zaman her kara kafalıyı arayıp kimlik sorabilecektir, bu konuda medyaya uşaklık borcunu iyi ödedi.

Fransa'daki satılık burjuva basına, Türkiye'deki satılık faşist basına karşı MLM ideolojisinden aldığımız cesaretle halklara gerçek haber yorum perspektifi sunma mücadelemizden dolayı siz özgür gelecek gazete çalışanlarını devrimci duygularımızla kutluyoruz. Bizler Paris'teki siyasi tutsaklar olarak her 15 günün ipe çekerek Özgür Gelecek'in bir sonraki sayısıyla birlikte olabilmek için msabırsızlıkla bekliyoruz. Yayın yaşantınızda başarılar dilerim. Özgür Gelecek topluma olan inançla sizleri selamlıyorum.

Yaşasın halkların kardeşliği
Yaşasın proletarya
enternasyonalizmi

Paris'te Sante cezaevi'nden
TKP/ML tutsağı A.baki Mukyen

özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız

ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi
6 aylık (12 sayı) 120.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL
Yurtdışı
6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

Banka makbuzunun fotokopisini

"Özgür Gelecek Gazetesi, Umut Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtiçi hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.
— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

İMZA

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ Yazışmaları Müdürü: Bülent ÖZDEMİR, Genel Yayın Yönetmeni: Aydın Hanbayat,
Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel:516 25 38 - 516 60 20 Faks: 518 23 23, BÜROLAR: ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: 230 63 27,
İZMİR: Mehmet Ağa Mah. 853. Sok. Özyurtsever İşhanı Kat:2 No:212 Konak Tel: 419 309,

ÇUKUROVA: Atatürk Cad. Belediye Karşısı Çıkmaz Sokak Seven Ap. Kat 1 Daire 1 Tel: 573 780 Adana,
MALATYA: Tabakhane Mah. Balarcılar Çarşısı Yanı Sarıbeyoğlu İşhanı K:2 NO:64 Tel-Faks: 22 08 04, KAYSERİ: Sivas Cad. Stad İşhanı Kat:6 NO:605.

Avrupa Temsilciliği: Basel Halkevi Erlan Str. 58-4057 Basel SCHWEIZ

ABONE KOŞULLARI: Yurtiçi, 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL, Yurtdışı, 6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM, Yurtiçi Hesap No: Hasnan BUYUKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi Hesap No:Mark Hesabı: 3001530-5, Avusturya Şilini: 3001531-3, TL Hesabı:94597-2

Baskıya Hazırlık: UMUT YAYINCILIK, Basıldığı Yer: AYDINLAR MATBAASI, Dağıtım: YAY-SAT

www.partizanarsiv.net

Kirlilik ve kokuşmuşluktan, kişiler kurban edilerek değil; sosyal devrimle kurtulunur. Egemen sınıflar, sivil örgütlenmenin temeli dedikleri siyasal partilerinin kokuşmuşluğu karşısında paniğe kapıldılar. Bu paniğe alelacele bazı kişileri günah keçisi ilan ederek partilerini "temize" çıkarmaya çalışıyorlar.

Haftalardır gündemden düşmeyen İSKİ rezaletinin saçtığı koku, egemen sınıfların çürümüşlüğü'nün tahammül edilemez iğrenç kokusudur. Egemenler, günü kurtarmak için hemen suçlular buldular. Kontra basın, görevi gereği aldığı emirlere uyarak, İSKİ olayını gündemin odak noktasına yerleştirdi ve namlularını ona doğrulttu. Böylece Türkiye Kürdistanı'ndaki kirliliği savaşçı gözlerden uzak tutmaya çalıştı. Buradaki amaç, sadece kirliliği gözlerden irak tutmak değildir. Yanısıra halkın burjuva partilerine olan güveninin düşerek en alt düzeye inmesinin hakim sınıflarda yarattığı panikleme ve telaşlı çırpınışın davranış biçimidir. Bu telaştır ki, Ergun Göknel'i alelacele hapse taktı.

Görünen o ki, egemenler "temiz toplum" adına birkaç kurban daha seçecekler. Bütün faşist diktatörlüklerin vazgeçemeyeceği bir yöntemi, faşist TC diktatörlüğü'nün kullanmaması düşünülemezdi. Çünkü paranın iktidarına dayalı tüm toplumların ortak yazgısıdır bu.

İSKİ olayının, böylesi ilk olay olmadığı da biliniyor. Hemen yanibaşında, daha mürekkebi kurumadan rafa terk edilen İLKSAN olayı var. Daha gerilere gidildiğinde, ANAP bakanlarının "Üçü Divan"lık davaları var. Hükümet, stepnesi partilerin yıpranmaması için bütün bu davaları bir çırpıda rafa kaldırılabiliyor.

Burjuva partileri için yolsuzluk ve rüşvet, bir yerlere ulaşmanın köprüsüdür. Bu köprü olmaksızın düzenin çarkları pek dönmüyor. İSKİ olayında ise, kabak SHP'nin başında patladı. Burada "temiz toplum"dan ziyade, ciddi, siyasal cebelleşmeler mevcuttur. Özellikle konusundaki hükümetin SHP kanadını hizaya getirme çabası vardır. Kısacası; İSKİ olayı, duru gökte çakan bir şimşek gibi görünüyorsa da, bu olayın yüzeysel yanısırdır. Asıl neden, içten içe ve dipten kaynayan siyasal cebelleşme ve çıkar hesaplarıdır. Eğer böyle olmasaydı, İLKSAN olayını, ANAP yolsuzluklarını örtbas edenler, bu yolsuzluğu da pekâlâ örtbas edebilirlerdi. Ve Ergun Göknel, keşişlere özgü bir yalnızlıkta kaderine terk edilip içeri tıkilimazdı.

Kontra basın işgüzarlıkla İSKİ olayının üzerine giderek onu daha fazla deşince, olay daha da boyutlandı. Kurban ettikleri kişileri aşan yolsuzluk zinciri, parti başkanları ve bakanlara kadar uzandı. Düzen partileri, birbirlerini, yaptıkları yolsuzlukları açıklamakla tehdit etmeye başladılar. Böylesi olaylar burjuva demokrasilerinde bile istifalarla hükümeti çökertirken; Türkiye'de düzenin ve TC devletinin iğrençliklerinin ortaya çıkmasından korkan "Adalet" Bakanlığı ve savcılıklar, panik içinde alelacele, İSKİ yolsuzluğu hakkında yayın yapan basın-yayın organları ve bu konuda bilgi veren kişiler hakkında soruşturma açtı. Böylece, işgüzarlık yaparken haddini aşan kontra basının kulağı çekildi. Ve bu olayla ilgili yayın yapımları durduruldu.

Bütün bunlar neyin göstergesidir? Bunlar göstermektedir ki, egemen sınıflar cephesindeki çürüme, toplumsal bir çürümeye dönüşmüş ve toplum, baştan aşağı kirlenmeye terk edilmiştir. Buna karşın, sermayenin has adamı Karayalçın'ın "piril piril, tertemiz bir parti teslim alıyorum" şeklindeki sözleri ise, açık bir yüz-süzlük örneğidir. Toplumsal kirlenmenin bu düzeye varması, tamamen egemen sınıflar ve onların siyasal partilerinin doğası gereğidir. Bu kirliliğe bulaşmayan bazı milli burjuva partileri ise, devlet terörüyle yokedilmeye çalışılmaktadır.

Düzen Partileri, çürümüş düzenin kokuşmuşluğunu kurbanlarla aklamaya çalışıyor

DEP milletvekillerinin güpe-gündüz sokak ortasında kurşulanması ve katledilmesi ile DEP Genel Başkanı Yaşar KAYA'nın hapse tıkilması vb. tamamen, "aykırı sesler" in susturulmasına yöneliktir. Topyekün savaşın bir parçası olarak, kazanılmış mevzilerin haydutça dağıtılması; bedeller ödenmeden, üzerinde yükselmeye çalışılan bazı mevzilerin kalıcı olmayacağını göstermektedir. Özellikle DEP'in ısrarla parlamento ahırını terketmemesi, egemenleri bu yönde daha da cesaretlendirmektedir. DEP'i "hizaya" getirme çabaları tüm yoğunluğuyla sürerken, DEP'in tavırsız bir şekilde kendisini TC'nin "adaletine" bırakması tamamen ahmaklıktır. Bu ahmaklığın uzun süre devam etmesi halinde, halkların mücadelesinde onarılması zor yaralar açacaktır.

Bugün oluk oluk kan akıtılması, yaygın ve derinliğine bir kirliliğin yaşanması hiç kimseyi şaşırtmamalıdır. Emeğin köleleştirilmesi üzerine kurulu her gerici, faşist diktatörlüklerin güzergâhıdır bu. Eğer devlet, halkın bağımsızlık ve Halk Demokrasisi mücadelesini kanla, kurşunla bastırmayı gelenek haline getirmişse, eğer devlet, toplumsal çürümenin baş nedeni haline gelmiş ve bu gerçek ayyuka çıkmışsa; bu, o devletin ömrünün bir hayli kısaldığını gösterir.

Daha açık ifade edecek olursak; Bu düzenin siyasal cephesindeki bekçileri olan ve burjuva alışkanlıklarıyla gözleri bağlanmış bu düzenin diplomatları iyi biliyor ki bu düzen, tüm gözeneğine dek kirlenmiş ve lağım kokuyor. Bu birincisi. İkincisi; bu kirlilik, sadece tatmin yollarının ve zevkin rezilleştiği para, can ve emeklerin kirlenmesiyle değil; aynı zamanda halkın kirlenmesiyle de karakterize olmaktadır.

kutlamalarda aranmamalıdır. Uçuncüsü; bu düzen yapısı gereği daima rüşvet, yolsuzluk ve her türlü namussuzluğun içinde debelenmek zorundadır. Dördüncüsü; gerçeklerden utanç verici bir şekilde uzaklaşmış her insan bilrki, rüşveti, yolsuzluğu, çürüme ve yıkımı koşullandıran emperyalizme bağımlılık ortadan kaldırılmadan ve Demokratik Halk İktidarı kurulmadan, daha çok İSKİ'ler yaşanır.

TOPLUMSAL KİRLİLİKTEN KURTULMANIN YOLU SOSYAL KURTULUŞ MÜCADELESİDİR

Düzenin ve devletin yarattığı toplumsal kirlilik, bireyleri de önemli derecede kirlenmiştir. Sorunun özü buradadır. Bu öz, kirlilikten arınmanın aciliyetini daha da yakıcılaştırmaktadır. Bugün dağların doruklarında silahların senfonisi, ardışıklarıyla birlikte verdikleri kirlilikten arınmanın mücadelesi, tüm şiddetiyle devam etmektedir. Bu mücadelede bir yandan özlemini çektiğimiz yeni insanı yaratırken; diğer yandan da her türlü

kirlilikten uzak Yeni Demokratik toplumun temelleri atılmaktadır. Proletarya Partisi önderliğindeki işçi-köylü ordusu bu Yeni Demokratik toplumu yaratmak için silahların eleştirel gücünü daha iyi kullanmaya başlamıştır. Her türlü vahşete, katliama rağmen rotasından şaşmayan sınıf titanları, her geçen gün killelere daha çok nüfuz etmektedirler. "Bir Dersim yetmez, hedef bin Dersim olmalı" sözü, her geçen gün daha çok hayata geçirilmektedir. Munzurlardan, Kaçarlardan, Topçamlardan, Toroslardan, Piran'dan yükselen özgürlük kıvılcıkları, emekçi halkın umudu haline gelmiştir.

Bu durum şehirler için de geçerlidir. Düzenin tüm pisliklerini yaşamalarıyla gözlemleyen şehirlerdeki halk, çok daha güçlü arayışlara girmiştir. Burjuva partilerinden ve parlamentodan önemli derecede umudu kesilen halk, daha radikal arayışlara girmiştir. Proletarya Partisi'nin bu alanda önüne koyacağı kısa ve uzun vadeli taktiklerle, buralarda da halka nüfuz etmemesi için hiçbir engel bulunmamaktadır.

Egemenler kırlarda ellerinden çıkardıkları inisiyatifli şehirlerde de ellerinden kaçırmamak için güç toplayıp yoğun saldırılara girişmektedirler. Mehmet Sincar'ın cenaze töreninde halka vahşice saldırılması, bu kaybının ürünüdür. Son dönemlerde TKP/ML, Dev-Sol ve PKK'ya yönelik kitlesel tutuklamaların ardındaki gerçek yine aynı kaygılardır. Çünkü şehirlerdeki halk artık alternatif güçlere yönelmektedir. Bu alanda öncününün fonksiyonu belirleyici olacaktır. Proletarya Partisi'nin kırlardan başlattığı görkemli kalkışa, şehir örgütlenmeleri de ayak uydurmak zorunluluğuyla karşı karşıyadır. Toplumsal kirlilikten kurtulmak buradan geçer.

Toplumsal kirlilikten arınmanın yolu; yoksulu zengine, güçsüzü güçlüye, işçiyi patrona, köylüyü ağaya sıçrama tahtası yapan bu düzene karşı tavır almaktır. Kırdan arınmanın yolu, düzen değişikliğini zorunlu kılar. Her türlü sömürü, yolsuzluk, rüşvet, kapkaççı yapıya son verecek şey, sınıf perspektifli Proletarya Partisi önderliğinde Yeni Demokratik Devrim'dir. Buna ulaşmanın yolu ise, şaşmadan dağların sesine kulak vermek ve ses katmaktır. Halka topyekün bir savaşın açıldığı, insanların sorgusuz-sualsiz evlerde, sokaklarda "terörist" diye katledildiği günümüzde bunun aciliyeti tüm yakıcılığıyla daha da dayatılmaktadır.

Nerede zulüm varsa orada isyan vardır. Halkın gazabından kurtulamayacaksınız!

Karadeniz halkı gerillayı sahipleniyor

Haber Merkezi-17 Ağustos günü gerici medya bir "terörist" haberini daha geçti. Ordu Emniyeti'nin açıklamasını aynen veren gerici medya, "Mesudiye/ Topçam" da özel time saldırı teröristlerle çıkan çatışmada, iki terörist ölü ele geçirildi" yalanını tekrarlıyordu. Peki TC güçlerinin kaybı? Emniyetin açıklamasına göre saldırıda bulunanlar gerillalar idi ama ne hikmetse TC güçlerinin kaybı yoktu!!!

Çatışma nasıl gerçekleşmişti? Olay Ordu Emniyeti'nin açıklamalarındaki gibi özel time saldırı şeklinde değil, ihbar üzerine Mesudiye-Topçam nahiyesinin Ortaalan köyü Havut mezarına gelen TC güçleriyle TKP/ML TIKKO gerillaları arasında karşılıklı çatışma şeklindedir. Çıkan çatışmada daha sonra adlarının Nurgül Bölükbaş ve Muzaffer Kahraman olduğu anlaşılan iki TIKKO gerillası şehit düştü. TIKKO gerilla birliği yaptığı açıklamada kesin olarak emin oldukları TC güçlerinin kaybının 1 ölü, 1 yaralı olduğunu bildirdi. Yöre halkı ise 5-6 ölü ile bir o kadar yaralı olduğunu söylüyor.

TC güçlerinin kayıplarını bir sır gibi saklamasının kendi açısından birçok nedeni sayılabilir. Bunlardan en önemlisi; TIKKO gerillalarının savaşma tekniği ve gücünün ortaya çıkmasıyla birlikte, kendilerini halka güçlü gösterme çabalarının altındaki kofluğun netleşmesi ve prestijlerinin(!) sarsılmasını engellemek. Ayrıca yıllardır yörede süregelen suskunluğun TIKKO gerillaları tarafından yürütülen faaliyet ile yıkılmasının halkta yarattığı heyecan, coşku ve umudu bastırarak; "bakın nasıl da güçlüyüz" teranelerile kaplan görüntülerinin gerçekle kağıtın ibaret olduğunu gizlemek.

TC güçlerinin, kayıplarını açıklamaktan önemle kaçınırken, gerillaları çıplak bir vaziyette bir kamyon römorkuna atıp, üstlerine çalılar yağarak Ordu'ya getirmeleri halka korku salma çabalarının ürünüdür. O yetmiyormuş gibi şehit gerillaları insanlık dışı hakaretlerle jandarma komutanlığının önünde 5-6 saat teşhir ederek iğrençliklerini sergileyip halkın varolan nefretini daha da artırmışlardır. Teşhirden sonra morga götürdüklerinin ertesinde Nurgül'ün ailesini çağırıp kızlarını teşhis etmelerini istemişlerdir. Bu arada aileye, morgdaki kızları olmadığını söyleyerek kafalarında çelişki yaratmaya çalışmakla birlikte, böyle "terörist" bir kızın kendilerinin olamayacağını ayrıca cesedin verilmesinin yasal olduğu yollu tehditler savurmaktan geri kalmamışlardır.

Ailenin bilgisizliği onların baskı ve tehditleriyle birleşince sessiz kalarak kızlarının ölümünü gizlemişler. Cesetler bir hafta morgda bekletildikten sonra, yıkanmadan, yine bir kamyonun arkasına atılarak Belediye Mezarlığı'na götürülüp gömülüyor. Olaydan onbeş gün sonra Muzaffer Kahraman'ın ailesine, çatışmadan sonra çekilen fotoğrafı gösterildiğinde, kardeşleri Muzaffer'i tanıyıp savcılığa başvurarak, teşhis edilip, kendilerine iade edilmesini istiyorlar. Bu talebe karşılık Emniyet ve Savcılık ailesinin çocuğunu tanımasını, mezarlığı açmak için yeterli bulmayıp şu açıklamayı yapıyor: "Örgütün onbeş günlük bir gazetesi var. Bu gazete, %99.99 (Aynen böyle söylüyor) doğru ve gerçekleri yazar. Orada oğlunuzun adı çıkar-sa veririz". Daha sonradan örgütün gazetesinin Özgür Gelecek olduğunu öğreniyoruz. Bu arada, Muzaffer'i almaya giden ve vermeleri için dayatan ağabeyini, "bu da militan" diyerek gözaltına almaya çalışıyorlar. Yaklaşan sonlarını bilmenin korkusu, hakkını arayan her insanı onların gözünde mi-

Karadeniz kırallarından şehitler kervanına bir YILDIZ daha kaydı.

litan etmeye yeterli. Emniyetin ve valiliğin korkuları ve tedirginlikleri had safhada. Daha sonra Muzaffer'in ailesinin başvurularını savcılık yanıtlamayınca, ikinci başvuruyu valiliğe yapan aileye cesetleri vermeme noktasında valiliğin kararını açıkladı söyleyerek, sadece teşhis için mezarın açılacağına belirtiyorlar. Ama mezarın açılması sürekli bürokrasiyle erteleniyor.

Bu arada özellikle şu noktaya dikkat çekmenin önemli ve gerekli olduğunu düşünüyoruz. Cesetlerin Ordu'ya getirilmeleri, Jandarma Komutanlığı'nın önünde teşhir edilmeleri ve yıkanmadan mezarlara konulmaları, insanlık dışı uygulamalar olmasına rağmen İnsan Hakları Derneği'nin yöneticileri, olayı sahiplenip, TC'nin iğrençliklerini kinamak ve protesto etmek yerine geride durmayı tercih etmişlerdir. Özellikle o bölgede, devrimci geçinen ama pratik faaliyetten yoksun, CHP ve SHP içinde çöreklenen bazı kişiler de bu olay karşısında seslerini çıkartmamakla birlikte olan gerillaların yöre insanı olmalarını kullanarak "bunlar çocuklarımızı piyon olarak öne sürüp öldürüyorlar" diyerek halkın yüreğine korku ve güvensizlik ekmeyi seçmişlerdir. Kendilerine daha sonra aileleri yalnız bırakmalarını ve cenazeleri vermeleri için emniyet, valilik ve savcılığa baskı yapmalarını isteyen devrimci-demokrat insanlara ise "bunları sahiplenmenin doğru olup olmadığı konusunda kafamız net değil" diyerek, takındıkları olumsuz tavır sürdürmeye devam etmişlerdir. Devrimci-demokrat iddiasında olan her bireyin veya grubun mücadelesi, devrimci faaliyetlere ve devrimcilere karşı değil, mevcut sisteme, onun iğrençliklerine ve insanlık dışı uygulamalarına karşı olmalıdır. İnsanları devrimci mücadeleden soğutmak, onlara bireysel kurtuluşu öğretmek değil; toplumsal tüm ezilenlerini, sömürülenlerini, devrimci mücadeleye teşvik etmek, insanlığın kurtuluşu mücadelesine safte bürünmek gerekir. Ne yazık ki Devrimci-Yö-

olduklarını söyleyen bu arkadaşlar, devletin her türlü baskı, insanlık dışı uygulamalarına, iğrençliklerine en ufak bir tepki göstermeyip, devrimcilerin faaliyetlerine karşı "aşırı duyarlılık" göstererek engellemeye çalışıyorlar. Bunun somut örneğini, ölen iki gerillayı sahiplenmemeleriyle birlikte, gerilla mücadelesine sempati ve coşkuyla bakan yöre halkının kafasında çelişki ve güvensizlik yaratmaları oluşturmaktadır. Özellikle "Bize mi sorup dağa çıktılar?" sözleriyle bunu somutluyorlar. Devrimci sorumluluk duyan çevrelerindeki insanların duyarlılıklarını dar grupçu mantıklarla engellemeye çalışıyorlar. Orada olayı sahiplenmelerini isteyen devrimci-demokrat insanlardan özellikle kaçınırken, o sırada yapılan CHP'nin açılış kokteyline CHP'lilerden önce kostular. Peki bu tavır ve yöntemlerin devrimci kişilikle, devrimci yaşamla herhangi bir ilgisi var mı?

Bu arada Muzaffer Kahraman'ın ailesinin girişimleri ve mezarın açılmasına dair ısrarı, valiliğe kararından geri adım attırıldı. 21 Eylül'de mezar açıldığında, ceset çürüdüğü halde ağabeyleri ve akrabaları saçlarının renginden ve olaydan sonra çekilen fotoğraflardan Muzaffer'i tanıdılar. Ancak buna rağmen, bunların teşhis için yeterli delil olmadığı gerekçe gösterilerek, ceset aileye verilmemiştir. Teşhis raporunda da özellikle teşhis için delil yetersizliği olduğu gösterilerek bunu yasal zemine de oturtmaya çalıştılar.

Bu arada, emniyet, valilik ve savcılık ağır birliği ederek, ailelere: "Kendi köyünüzde neden gömeceksiniz ki? Burada toprak orada... Almayın burada kalsınlar" diyerek esas korkularını gizlemeye çalışıyorlardı.

Özellikle Vali, emniyet ve savcılığın da sözcülüğünü üstlenip: "Ben bu ilin sınırları içinde tören yaptırman. Şimdi sizin çocukları veririmse, cenaze töreni yapılırsa, halk ayaklanır. Yarın da başkaları için böyle olur. O zaman burada ki olayı dağın altına gömerek

korku ve kaygılarını somutluyordu.

Bu arada mezarlığa olayı izlemeye giden İHD heyeti, yerel basın, özel radyo muhabirleri de içeri alınmadığı gibi, mezarlık çevresinde yoğun güvenlik önlemleri alan polis, çevik kuvvet ve terörle mücadele ekipleri devletin korkusunun boyutlarını da gösteriyordu.

Özellikle korkutulmuş, ses çikarmaları ve kızlarını sahiplenmeleri engellenen Nurgül Bölükbaş'ın ailesinin; devrimci insanların ilgilenmesi, onlara korkulacak birşey olmadığını anlatılması sonucu Muzaffer'in mezarının açılışına gitmeleri, burjuvazinin sözcülerini daha da tedirgin etmiştir. Ve savcılığa müracaat etmemeleri neden gösterilerek mezarlığa alınmayan aile; ne olursa olsun kızlarını almakta kararlı olduklarını, gerekirse mahkemeye başvuracaklarını söylediler.

Olayın başından beri olumlu ve ısrarlı tavır takınan Muzaffer Kahraman'ın ailesi de, Bölükbaş'ın ailesiyle aynı görüşte.

Muzaffer Kahraman'ın ailesi cenazeyi alma uğraşısı verirken, olayı duyan bir grup DHD (Demokratik Haklar Derneği) üyesi ile anılar, maddi ve manevi destek vermek amacıyla aileyi ziyaret ettiler. Bir grup devrimci ve Ordu İHD üyelerinin de katıldığı ziyaret ile ziyaretçilerin devrim şehitleri ve mücadele üzerine yaptıkları konuşma, aile üzerinde oldukça olumlu etki bıraktı.

Gözlemimizde, TKP/ML TIKKO gerillalarının bölgede sürdürdükleri faaliyetlerin, halk üzerinde oldukça olumlu etki bıraktığını gördük. Gerillaların köylülerle dayanışması, ilişkilerindeki olumluluk, köylülerin anlatımlarında coşkuyla ortaya serilirken, bir merak da köylüyü henüz bırakmış değil. Neden merak sorusunu köylüler şöyle yanıtlıyorlar: "Daha önce devrimciler vardı. 12 Eylül'de her gün jandarma evlerimizi basıp bizi dayaktan geçirirken onlar ortada yoktu". Bir başka köylü, konuşanı heyecanla susturup "Bu gerillalar çok iyiymişler, bizi bırakmazlar" diyor.

Köylüler gerillayı artık tanıyor. Bunları son zamanlarda yaşanan bir örnekle somutlamak yararlı olacak: Eylül ayının yağmurlu günlerinden birinde, ineklerini otlatan yaşlı bir adamı, maskeli 4 kişi ağzını bantlayarak kaçırıyor. Üzerindeki parasını alıp dövdükden sonra, öldürmek isteyip, daha sonra gözlemlerinde bantlayıp, "Biz TIKKO gerillasıyız" diyerek öldürmeden bırakıp gidiyorlar. Yaşlı adam korkuyla evine dönüp olanı, biteni anlatığında olay köyde hemen duyuldu. Köylüler konuşmalarında; gerillaların halktan gizlenmediklerini, yüzlerini kapatmadıklarını ve hiçbir gerillanın yaşlı bir insana kötü davranmayacağını anlatıp, bunu özel timin yaptığını söylüyorlardı. Özellikle bir genç öksüzle "Biz aptalmıyız ki gerillaıyla özel timi ayırd etmeyelim" diyerek tepkisini dile getiriyordu.

Ayrıca İskitepe'de geçen yıl Necati Şanlı isimli bir işbirliğinin cezalandırılmasının yöre halkı üzerinde yarattığı olumlu etki tüm canlılığıyla gözlenebiliyor. Bir köylü kadına, genel olarak köylünün ne kadarının olumlu etkilendiğini sorduğumuzda "%80" cevabını alıyoruz.

Ordu Mesudiye'de TKP/ML TIKKO gerillaları ile TC güçleri arasında gerçekleşen çatışma 12 yıllık suskunluktan sonra devlette korku ve panik yaratırken, halkta coşku ve ilgi yaratmıştır. Artık, TIKKO gerillaları Ordu'luların gündeminde. Ve böyle giderse hiç şüphesiz yöre halkı da gerillaların

"Bu çığlıkları duyunuz!"

Haber Merkezi- Elazığ Cezaevi'nde yatan PKK'li tutsakların 5'er günlük dönüşümlü açlık grevleri 100. gününe yaklaşıyor. Tutsakların sağlık durumu ciddi şekilde ağırlaşıyor. Birçok koğuştta sarılık, tifo, verem gibi hastalıklar, tutsakları kemiriyor.

Tutsaklar, yaptıkları açıklamada, kendilerine teslimiyet ve ihanetin dayatıldığını, sık sık saldırılar ve cezalarla karşılaştıklarını belirterek; "Bütün bu uygulamaların başını çekenler Cezaevi Birinci Müdürü Kemal İziyaman ve Cezaevi Savcısıdır... Bu vahşetin durdurulması için içerdekilerin ve dışardakilerin yüreklerinin birlikte atması gerekmektedir. Bu insan çığlıklarını duyunuz" dediler.

Tutsaklara ve avukatlara vahşi saldırı

Kontrgerilla cinayetlerinin, gözaltında kayıpların, yargısız infazların sürdüğü ülkemizde, cezaevlerinde de devrimci tutsaklar üzerindeki baskılar yaygınlaşarak gündeme geliyor.

16 Eylül günü Kayseri Kapalı Cezaevi'nden yargılanmak üzere DGM'ye götürülen TKP/ML TIKKO davası tutsakları Orhan Budak, Suzan Baran ve Devrimci Sol davası tutsağı Sami Demirci jandarma ve Terörle Mücadele Masası Ekipleri'nin saldırısına maruz kaldılar.

DGM tutuklu bekleme salonunda kelepçelerin çıkarılıp çıkarılmaması üzerine başlayan ve kelepçeleri çıkartmak istemeyerek kepli bir uygulamaya yapmak isteyen jandarma üst üste 3 kez devrimci tutsaklara saldırdı. Saldırı sırasında tutsakların direnişi ile karşılaşan, direniş karşısında şaşkınlık ve acizini gizleyemeyen jandarma, duruşmaları izlemeye gelen Terörle Mücadele Masası Ekipleri'ni de yanına alarak bir kez daha saldırdı.

Daha sonra saldırıya müdahale eden avukatlar; Ali Demir, Murat Demir ve Halil İbrahim Özdemir de polis ve jandarmasının saldırısından nasiplerini aldılar.

Saldırı karşısında sessiz kalan ve sessizlikleriyle saldırıya destek veren DGM başkanı ve mahkeme üyelerini sloganları ile protesto eden devrimci tutsaklar duruşmaya çıkmadılar.

Saldırısı, cezaevi girişinde de devam ettiren, daha önce Dersim'de görev yapan ve yeni tayin olan astsubayın emri ile tutsaklar askerler tarafından bir kez daha joplandı ve dipçiklendi.

Saldırılar sonrası vücutlarının bir çok yerinden yaralanan devrimci tutsaklar çıktıkları cezaevi doktorluğundan (Orhan Budak 18 gün) iş göremez raporu aldı.

Devrimci -Sosyalist BasınPlatformu' nun açlık grevi

İstanbul/ Özgür Gelecek Barikat, Devrim, Devrimci Mücadele, Direniş, Emegün Bayrak, İçinin Yolu, Kurtuluş, Medya Güneşi, Odak, Özgür Gelecek, Özgür Halk dergi ve gazetelerinin oluşturduğu platform, 23-28 Eylül tarihleri arasında, Emegün Bayrak gazetesi merkez bürosunda açlık grevi yaptı. "Halktan aldığı güçle varolan sosyalist basın, devletin tüm saldırı ve şiddetine rağmen varlığını sürdürmektedir. Çünkü, yargısız infazlarla, kirli savaşla, işkencelerle ölümlerle, halkı tüketemeyeceklerdir. Ezilen ve sömürülen halklar oldukça, onların basını da varolacaktır" açıklamasını yapan platforma yoğun destek ziyaretleri yapıldı.

Dersim ormanları ateşe verildi

Dersim/Özgür Gelecek- Halkımızın benliğinde kara bir leke gibi duran 12 Eylül'ün 13. yıldönümünde Dersim ormanları ateşe verildi.

Halk demokrasisi, bağımsızlık, sosyalizm ve komünizm uğruna verilen gerilla mücadelesi karşısında acizleşen ve giderek çaresizliğinden dolayı saldırganlaşan faşist devletin iki yıldır başlattığı orman yakma politikası daha da artan bir dozda gündemde yerini alıyor. Geleşen mücadele karşısında var gücüyle halka yüklenen faşist TC,köyleri boşaltma, köylüleri öldürme, şehirlerde gözaltında kayıplar, yargısız infazlar vb. yöntemlerle gerilla mücadelesini bastıramayınca çareyi, orman yakmada aramaktadır.

Gerilla mücadelesi için oldukça elverişli bir coğrafi yapıya sahip olan Dersim'de özellikle TIKKO ve PKK'nin devlete büyük darbeler vurmaları sonucu bölgede sağlanan gerilla hakimiyeti halka güven vermiştir. Bu yüzden Dersim köylüsü kendi iç sorunlarını artık TC mahkemelerinde değil gerillanın inisiyatifinde çözmektedir.

Özellikle TIKKO'nun 2 yıldan beridir uyguladığı taban fiyat belirleme politikası, halkın desteği-

ni görmekte ve TC'ye yer kalmasını gözler önüne sermektedir.

28-29 Ağustos'ta TIKKO gerillalarının Nazimiye'ye girmeleri ve 5 timi öldürmeleri sonucu başlatılan operasyon sonuçsuz kalmış; 4 Eylül'de Nazimiye-Hakis Köyü civarında Bozık Ormanı ateşe verilmiştir. 12 Eylül günü Gökçek Köyü ve civarı 3 jet ve helikopterlerle bombardıman edilmiş; bu arada Kutudere Karakolu aynı bölgeyi top ateşine tutmuştur. Sabahtan öğlene kadar süren operasyonda Pakurdik ve Areki Köyü sirtlarındaki Kırık ve Apeni ormanları ateşe verilmiştir. Operasyonda daha önce boşaltılmış olan Areki Köyü de hasara uğramış evler yıkılmış, kavaklar devrilmiştir.

Olayı yaşayan bir köylü şöyle anlatıyor:

"Bir anda her tarafın toz du-man içinde olduğunu gördük. Neler olduğunu anlayamadım, sonumuzun geldiğini düşündük. Çünkü orman, geçim kaynağımız olan hayvancılığın tek dayanağıdır.

Bir zamanlar, "Davarlarınız ormana zarar veriyor" diye bizi mahkemeye verirdiler. Şimdi kendileri yakıyor. Biz çok şey

gördük, '38'i gördük 12 Mart'ı, 12 Eylül'ü ve yeni olarak '93 Sivas'ı gördük. Daha neler göreceğiz fakat, umut vardır. Devrim olmalıdır ve olacaktır."

9 Eylül 1993 tarihinde Dersim'de jetlerle ve helikopterlerle bombalanan stratejik mıntıklar ve dağlar şunlardır.

Yosun Dağı, Bakur Dağı, Awqasor Deresi - Agpanos Vadisi, Külük Dağı, Rengül Ormanları, Çiğirli Deresi-Barık Ormanları, Yüceldi-Doluküp Ormanları, Baylık çevresi, Kırmızı Dağ ve yer yer Beyaz Dağ.

TC'nin ormanları yakmaya bu sene daha çok ağırlık vermesine nedeni, TKP/ML'nin Olağanüstü Parti Konferansı'nı başarıyla sonuçlandırıp eylem atağına geçmesidir.

Boyalı basından TKP/ML-TIKKO'nun eylemlerini yansıtması beklenemez; kendisine devrimci-demokrat basın diyen Özgür Gündem ise eylemleri tam olarak vermeye beraber eylemlerin çoğunu ARGK'ya maletmektedir. Özgür Gündem'i doğru haber vermeye çağırıyoruz.

Bu eylem sürecinden sonra Hozat-Ovacık arasındaki ormanlık alan ile Kutudere'ye bağlı Vartnik ve Mirik ormanları da ateşe verilmiş ve ancak 15. günde yağın yağmur neticesinde sönmüştür.

Ayrıca Mazgirt /Dalıbel ve Alacık ormanlarını da ateşe veren TC bunu yaparken jetler ve helikopterler kullanmaktadır.

Bütün bunlar olup biterken Dersim'den aydın kişilerin ve demokratların; köylülerin bile burjuvazinin ahır dediği parlamentoya çektiği telgraflar sonucu kalarak "yakılması gerekiyorsa yakılır" mantığı hakim kılınmaktadır. Ayrıca, Dersim köylüleri: "Sizler; Milletvekillerinin öldürülmesine, yargısız infazlara, orman yakmalara bir çözüm bulmak isteyenler! Bu çözümü HEP'lerde, DEP'lerde aramak isteyen anlayışlar! Hâlâ parlamento aşkıyla yanıyorsanız biraz daha düşünün!" diyerek parlamentoya tepkilerini dile getirmektedirler.

Gerillanın korumaya aldığı ormanlar, devlet tarafından acımasızca yakılıyor.

DEP Zeytinburnu şubesi açıldı

Haber Merkezi- 18 Eylül günü DEP Zeytinburnu ilçe şubesinin açılış kitlesi bir katılımıyla gerçekleşti. DEP Zeytinburnu ilçe başkanı Cemal Coşkun açılış konuşmasında DEP'in sahiplenilmesinin günümüz koşullarında dayatılan bir zorunluluk olduğunu belirtti.

Daha sonra DEP İstanbul il başkanı Dr. Kemal Parlak; "Baskının, zulmün üst boyutta yaşandığı bu günümüz koşullarında özgürlük ve demokrasisi daha fazla sahiplenmek gerekiyor.

Devletin saldırısı üst boyutlara ulaşmıştır, ama halk bu baskıları boşa çıkaracaktır. Örgütlenme temel gereksinim olarak kendini dayatıyor. 12 Eylül ile birlikte getirilen kafaları bulantıklaştırmaya ve örgütsüzleştirme politikalarını boşa çıkarmak şart" diye konuştu.

Çeşitli demokratik kitle örgütü ve sosyalist dergi ve gazetelerden gelen mesajlar okutulduktan sonra Özgür Sanat Atölyesi'nin folklor ekibi Diyarbakır yöresinden halk oyunları oynadılar. Grup Munzur'un da direniş türkülerini katıldığı açılış saz dinletisiyle sona erdi.

DERSİM-Ovacık'ta devlet terörü

Dersim/Özgür Gelecek- Yoğunlaşan gerilla saldırıları nedeniyle, gerilla bölgelerinde otoritesini yitiren TC güçleri, içine düştükleri bunalımdan kurtulmanın yolunu terör olacağı hesabından yola çıkarak gelişigüzel halka saldırmış, birçok insanı işkenceden geçirmiş, birkaç köylüyü öldürmüştür, birçok ev ve arazi yakmış ve bir sürü hayvanı telef etmiştir.

16 Eylül 1993 tarihinde Ovacık'ın Yeşilyazı köyüne gelen ARGK gerillaları 2 traktör sahibinden, zor kullanarak traktörlerini kendi istekleri doğrultusunda kullanmalarını istemiş ve Yeşilyazı karakoluna düzenleyecekleri baskında kullanmak üzere traktör ve şoförlerini de alarak eyleme geçmişlerdir.

El koyduğu araçları aynı gün saat 14.30 sularında Yeşilyazı karakolu yakınına gelen gerillalar karakolu roket atışına tutarak makineli tüfeklerle taramışlardır. Bu arada traktör şoförleri aşağı atılarak kaçmışlardır. Askerlerle gerillalar arasında karşılıklı ateş sonucu 1 gerilla yaşamını yitirenken 4 gerilla da yaralı olarak tekrar traktörlerle bölgeden ayrılmışlardır. Askerlerden çok sayıda yaralı olmakla beraber karakol da epeyce maddi hasara uğramıştır. Operasyonda çıkan devlet güçleri ile gerillalar arasında Yeşilyazı köyü civarında çatışmalar çıkmış ve aynı gün saat 17.30 a kadar devam etmiştir. Yapılan eylemin özgünlüğünden dolayı Adaköy köprüsünde askere pusu atan gerillalar destek amacıyla gelen askerleri köprüde pusuya düşürmüş ve 1 adet jip isabetli roket atışlarıyla imha etmiştir. TC buradaki kayımları 1 yüzbaşı ve 1 de er olmak üzere 2 olarak açıklarken, ölü sayısının en az 10 olduğunu sanılıyor. Bu eylem de saat 18 sularında sona ermiştir. Bu arada bir başka yerde yine askerin gelmesini engellemek amacıyla PKK tarafından köylülerin 2 adet traktörü yola konulmuştur.

Bütün bu olaylardan sonra da devlet devlet aynı gece Ovacık'ta terör estirmiş ve bütün dükkanları zorla kapatmıştır. Amaçları ise yapacakları operasyonu rahat bir şekilde sürdürmektir. Aynı gece Yeşilyazı köyüne operasyona gelen Ali Akdam adındaki bir TC subayı gerillalara yardım ettikleri gerekçesiyle şahıslara ait 4 taksit, 1 traktör ve 4 adet evi yakarak birçok kişiyi de gözaltına aldıktan sonra işkenceden geçirmiştir.

Yine yukarıda sözünü ettiğimiz Adaköy köprüsündeki kayıplarından dolayı saldırganlaşan TC askerlerinden bir üstteğmen Adaköy'den şahıslara ait 1 kamyon, 1 minibüs, 2 taksit ve 6 evi yakmıştır.

Bu arada Kedek köyünü hakim biri tepeden tarayan TC güçleri, köylülere vahşet dolu anlar yaşatmış ve bu saldırıda 1 kız bilincini kaybederek şoka girmiştir. Yine bu köyde birçok köylü de askerler tarafından dövülerek işkenceden geçirilmiştir.

Yaptığı bunca vahşetle yitirmeyen, dökümleri bunca kanla doymayan TC güçleri hızını alamamış ve ertesi gün jetlerle Kepir yaylasını bombalamıştır. Kepir yaylasında mevsimden dolayı yaylaya çıkmış olan Şavak aşiretine mensup göçer köylüler, bombalanan sonra helikopterle taranmış ve bu saldırı nedeniyle 1 kadın ölmüş, 1 kız ile hamile bir kadın -hamile kadının son haberlere göre öldüğü söyleniyor- 5 kişi yaralanmış ve Şavaklılara ait 400 tane koyun da telef olmuştur.

Çatışmaların başladığı gün Ovacık'a giriş-çıkış yasaklanmış, halk zorla evine tükümüştü ve sanki bir katliama gidercesine planlar yapılmıştır.

Olayları takip eden pazar günü TKP/ML-TIKKO ilçede halka kepenk kapatma çağrısı yapmış ve ardından bütün esnaf kepenkleri kapatmıştır. Birçok insanın gözaltına alındığı ilçede durum kepenk kapatma eyleminden sonra normale döndüğü bildirildi.

Dolaysızca

Ferhat Ali

MAO

Eylül ayında aramızdan göçüp gitmişti...

Doğumunun 100. ölümünün 17. yıldönümü.

Mao bizimdir... Tüm dünya komünistleri, devrimciler ve başta işçi sınıfı olmak üzere ezilen halklar özellikle 100. doğum yıldönümü vesilesiyle bu büyük öğretmenlerini anacaklar. Ve bu yıldönümü, Mao'nun muazzam çaptaki eserini daha geniş yaymanın da aracı olacaktır.

Bugün ayağımızı basacağımız sosyalist bir toprak parçamız, kıvılcık bayrağımızı, parti bayrağımızdan devlet bayrağına dönüştürebilmiş bir devletimiz de yok. Ancak, Mao'nun ardıcılara bize miras bıraktığı eşsiz teori ve sınıf mücadelesi ateşinde iyiden iyiyeye yoğunlaşmış muhteşem pratik var. Marksizm-Leninizmin hazinesine yeni bir kilometre taşı işleviyle yüklü bu mirasa dayanarak sınıf mücadelesini ilerletebilir, devrimi kavrayabilir, dünyayı dönüştürebiliriz.

Bütünlüklü öğretisiyle Maoizm elzemdir.

Mao'nun Marksizm-Leninizme yaptığı katkılar özümlemenden, savunulmadan, yaşamın devrimci eyleminde referans kabul edilmeden dünyayı değiştirmeye pratiğinde gerçek bir devrimci ilerlemenin sağlanamayacağına tarih tanıklığını yapmıştır. İlerleyen tarihsel sürecin özgün mecrasının bize yüklediği zor ve karmaşık görevler, şüphesiz ki, Mao'nun bütünlüklü teorisiyle aşılabılır. Mücadelenin ulaşılan özgün koşulları, gelişmenin yeni güzergahı Mao'cu teoriyle ancak tahlil edilebilir. Bu gerçeğe, Mao'nun adına bağlı olarak şekillenen Maoizm kendini kapalı tutan "devrimci" anlayış silsilesi yaratıcı devrimci sığınağın gerisinde kalmaya tutsaktır.

Mao'nun öğretisi yakıcı bir gereksinimdir.

Marks, Engels, Lenin ve Stalin'le gelişen devrimci teori Mao'yla en son aşamayı, şu an ulaşılan aşamayı ifade eder. Devrim güzergahında yola koyulan her kafa bu nesnel realiteye ulaşmak zorundadır. Yaşam, Mao'culuğu döne döne ve ısrarla doğrulamıştır. Bundan kaçınılamaz.

Kendisinden önceki Marksizmin dört klasiğinin öğretilerine dayanarak günümüzde varılan aşamayı karakterize eden Mao'nun teorisi nitel bir sığınağı temsil eder. Dolayısıyla, Maoizm, Marksizmin günümüzde ulaştığı düzeyin adıdır da.

Mao'nun Marksizmin üç bileşiminde yaptığı katkılar en önde geleni, hiç şüphesiz ki, O'nun "Proletarya diktatörlüğü altında devrimi devam ettirme" teorisidir. Pek tabii ki, bu teorinin içinden sürgün verdiği felsefi-Marksizmin gözeneklerinden süzülüp gelen sosyalizmde çelişmeler öğretisidir. Mao'nun Marksist ekonomi-politik, Marksist askeri-çizgi, felsefenin ve sosyalizmin diğer alanlarında yaptığı katkılar da çok büyük öneme sahiptir. Ne var ki, Marksizm-Leninizmin, Marksizm-Leninizm-Maoizm olarak vücut bulmasına esas vesile teşkil eden Mao'nun devrimi kavrama öğretisidir. Bu öğretinin günümüzde vuku bulan alt-üst oluşlarla apaçık doğrulanışı ve fena halde gereksinimi ifade edisidir. Bu öğretinin isabetliliği bugün çok daha anlaşılır olmuştur. Sovyetler Birliği'ndeki dolaysızca klasik kapitalizme evrilmesi de, geri dönüşün doğasını da Mao'yla aşabiliyoruz.

Mao, devrimi kavramanın anahtarıdır.

Bu alandaki dar, sınırlı, eksik olan Mao'yla aşılımıştır. Gelecekte teoride köklü bir kopuş Mao'da yaşam hakkı bulmuştur. Çelişmesiz, çatışmasız, dupduru sosyalizm anlayışına ilk köklü yanıt Mao'da yaşam ağacına kavuşur. Üretim araçları alanındaki sosyalist dönüşümün esas olarak tamamlanmasından sonra da, iktisadi bazda bu cephedeki devrimden sonra da proletarya diktatörlüğü altında devrimin devam ettirilmesi eşsiz teorisi ile Mao yeni ve özgün alanı temsil edegelmıştır.

Esaslı bir sosyalist devrim üç cephede birden verilmeliydi. İktisadi, siyasi, ideolojik. Evet, tek başına iktisadi devrim yeterli değildir. İsrarla tekrarlanan bir mücadeleyle siyasi ve ideolojik alanda devrim devam ettirilmeliydi. Bu bile kimin kazanacağı sorunu henüz karara bağlamazdı.

Marksizm mi, revizyonizm mi? Proletarya mı, burjuvazi mi? Sosyalizm mi, kapitalizm mi? Bu daha uzunca süre karara bağlanamazdı. Bunu uzun, zorlu, karmaşık mücadele belirleyecek. Birkaç kültür devrimi bile, bu sorunu muzaffer bir sonuca bağlamayabilirdi.

Asıllan üç cepheyle esash bir mücadeleydi.

Sosyalist toplum çelişmelerle dopdoldur diyordu Mao. Bu, söylem az-buz birşey değildi. Muhteşem bir öğretinin dışı vurumuydu.

Proletarya diktatörlüğü tüm bir geçiş dönemi boyunca (kapitalizmden komünizme) sürdürülmeliydi. İki çizgi, iki yol, iki sınıf arasında yaşamın her alanında şu ya da bu biçimde, şu ya da bu örtü altında amansızca bir mücadele arenasıydı sosyalizm. Nasıl çelişmesiz düşünülebilirdi?

Sosyalizmin kendi toprağı yeni burjuva unsurlar üretiyordu... Hem de durmaksızın. Ve sınıf mücadelesi sosyalizmde yeni biçimiyle olanca hızıyla sürüp gidiyordu. Mücadelenin odak noktası ise, komünist partisinin içiydi. Bu alana ve devlet iktidarının diğer kurumlarına yerleşmiş kapitalist yolun yolcuları sert direniş örnekleriyle üstte kalmaya, iktidarı ele geçirmeye çalışırlar. Ve bu çaba, elverişli koşullarda gerçeğe dönüşür.

Tam da bu alanda Mao'nun teorisi aciliyetini hissettirir.

Esas olan, başta gelen DEVRİMİ KAVRAMAKTIR. Emperyalist düzensizliğin düzeni "yeni dünya düzeni" ne, görelî güç kazanan gökkuşbenin altındaki sağlığa ve dünya gericiliğine karşı Mao'nun öğretisi bugün fevkalade çözümdür. Onu kullanmasını bilenler için.

Maoizmi yakalamasını bilelim.

Gecikmiş olanlar için 100. doğum yıldönümü, isterim ki bir vesile olsun.

Pir Sultan Abdal gecesinde TMLGB atağı

Haber Merkezi- 17 Eylül'de Harbiye Açık Hava Tiyatrosu'nda, Pir Sultan Abdal Tanıtma ve Kültür Derneği bir gece düzenledi.

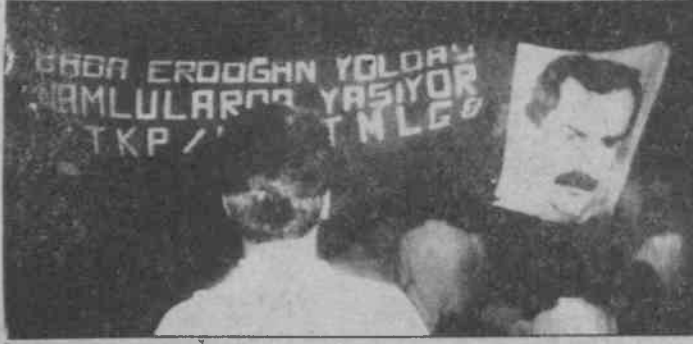
Sivas'ta faşist TC destekli güçler tarafından yakılan 38 kişinin anısına düzenlenen gecenin yapıldığı 17 Eylül tarihi, aynı zamanda bir komünist önderin şehit düşmesinin 3. yıldönümüydü. Bu komünist önder Baba Erdoğan'dı.

Nur Süre ve Orhan Aydın'ın sunuşları ile daha da güzelleşen gecenin ilk grubu, **Ruhi Su Dostlar Korosu**'ydü. Bir demet deyiş sunan Dostlar Korosu izlenirken sahnedeki asılı pankartlar ilgi çekiciydi.

Bunlardan, "Dördüncü ölmem bu hain, Pir Sultan ötür dirilir" "Bozuk düzende, sağlam çark olunmaz", "Gelin canlar bir olalım" en ilginçleriydi.

P.S.A. Tanıtma ve Kültür Derneği Semah grubu çeşitli deyişler eşliğinde semah döndüler ve Sivas katliamını canlandırdılar. Temsili olarak yobazların semah ekibine saldırmasını ve Madımak otelinin maketinin yakılması kitlede büyük bir nefret uyandırdı. Sloganlar patladığında "Katliamlara Karşı Halk Savaşında Birleşin-TMLGB" pankartı ellerde dalgalandı.

Halk müziği sanatçısı **Gülcihan Koç** deyişlere başladıktan sonra, yaklaşık 300 kişiyi geceye katılan TMLGB taraftarları 17 Eylül'ün Baba Erdoğan'ın ölüm yıldönümü

TMLGB, Baba ERDOĞAN'ı anma eylemi yaptı.

olması nedeniyle "Baba Erdoğan Yoldaş Namlulara Yaşıyor-TKP/ML-TMLGB" pankartını bir süre dolaştırdılar. Baba Erdoğan'ın posterini ise sloganlar eşliğinde yükseklerde dalgalandırıyor.

Bu arada "Marks, Lenin, Mao - Önderimiz İbo - Savaşıyor TIKKO", "Yaşasın Partimiz TKP/ML - Ordumuz TIKKO" sloganları hiç eksik olmuyordu.

P.S.A. Tanıtma ve Kültür Derneği yetkililerinden Murtaza Demir'in konuşması; Türkiye'de devlet denen bir kurumun olmadığı, SHP'nin iktidar ortağı olmadığı, işinin gücünün delege pazarlığı olduğu konularından oluşmuştu.

Sivas katliamını yaşayan bir kişi olarak Murtaza Demir'in konuşması, "Sivas'ın hesabı sorulacak,

Faşistlerden Hesap Lafı Sorulmaz, Bizde Hesapları Namlular Sorar, Ordumuz TIKKO Sivas'ta" vb. sloganlarla destekleniyordu.

Gece boyunca kitlenin coşkun anlarından biri Mezopotamya Kültür Merkezinden Koma Roje We'lat'ın programıydı. Birbirinden coşkulu parçalar kitleyi halaya kendiliğinden sürüklüyordu. Ancak hiç yer olmayışı halayın yerinde çekilmesini gerektiriyordu.

Kitlede yine sloganlar, yine pankartlar. Ve "Kahrolsun Faşizm, Yaşasın Halkların Kardeşliği - Devrimci Proleter Gençlik" pankartı ve birdenbire havaya dağılan TMLGB "kuş"ları.

Yine anlamlı gösterilerden birisi video gösterimiydi. Gerek Özal ge-

rek Süleyman Demirel ve diğer devlet adamlarının çeşitli törenlerde boy göstermelerini yansıtan gösterim esnasında yuhlamalar ortalığı inletiyordu. Sivas katliamının video çekimine sıra geldiğinde herkes dehşete kapılmıştı. O sahneleri belki onar defa izlemişti insanlar ama bu defaki sesli bir çekimdi ve konuşmalar TC'yi ele veriyordu.

"Kızıl Ordu TIKKO Katillerin Peşinde, TIKKO Sivas'a" sloganları eşliğinde biten video gösterimi yerini **Grup KIZILIRMAK**'a bıraktı.

Gecenin en coşkulu anı ve en coşkulu grubu olan Kızılırmak, İbrahim Yoldaş'ı söylediğinde yaklaşık olarak 10.000 kişi olan kitle saygı duruşunda bulunarak söylenen parçaya eşlik etti ve parçanın bitiminde "İbolar Ölmez" sloganı her yanı inletti.

Çav Bella söylenirken de durum aynıydı. Sivas katliamında iki çocuğunu yitiren **İsmail Kaya** 3 deyiş söyledi ve bağlama ustası **Arif Sağ** sahnedeki yerini aldı.

Her zamanki gibi iç yakıcı ezgiler döktürten ozan bu kez de öyle yaptı ve Sivas katliamını protesto uyarlamalı parçalar söyledi. Ardından yine Halk Ozanı **Musa Eroğlu** ile beraber bir bağlama dinletisi sunduktan sonra, deyişlerle devam edildi. Çok coşkulu geçen gece, herhangi bir olumsuzluk olmadan sona erdi.

DGM Yeni Sivas Katliamlarının Onunü Açıyor

Haber Merkezi- Sivas katliamı sanıkları DGM, Asliye Ceza ve Ağır Ceza mahkemeleri olmak üzere 3 ayrı mahkemede yargılanıyorlar. Aynı olaydan dolayı birden çok sanığın farklı yerlerde ve mahkemelerde yargılanması sakıncalar doğurur, deliller hakkında yeterli bilgi edinilemez.

Adalet Bakanlığı'nın başvurusu üzerine, bir kısım sanık Ankara DGM'ye nakledildi. Davada, sanıklar hakkında Anti-Terör Yasası'nın 7/1 maddesi uyarınca 5 yıl hapis ve Asliye Ceza'da yargılanan sanıklar için 2 yıl hapis cezaları istenmişti. Ağır Ceza'da görülecek davada ise 3 sanık hakkında 35 kişiyi öldürmek ve 45 kişiyi öldürmeye teşebbüs suçlarından idam cezası istenmişti.

Ankara DGM Başsavcısı **Nusret Demiral**, bütün sanıkların Ankara DGM'de yargılanmasını isteyerek, "Türkiye'de laik düzenin yıkılıp yerine şeriat düzenin getirilmesi amaçlı eylem"i suç unsuru olarak gösterdi. Yani bütün sanıklar, DGM'de idam istemiyle yargılanmalıydı. Demiral'ın bu açıklaması 24 Eylül tarihli gazetelerde yer aldı.

Oysa daha üç gün önce, Ankara DGM, katliam sanıklarından 46'sını duruşma tarihinin gelmesini bile beklemeden tahliye etmişti. Şimdi akla takılan soru şu: Bu keskin(!) idam istemlerinin ardından yeni tahliye kararlarının çıkmayacağı kim garanti edebilir? Adalet Bakanlığı mı, Demiral mı?

Gerici sendikalar eylem yaptı

Ankara/Özgür Gelecek- Türk Kamu Çalışanları Sendikaları, 18 Eylül'de Ankara'da bir toplantı ve yürüyüş düzenlediler. Kocatepe Camii'nin konferans salonunda yapılan toplantıya, ülke genelinden yaklaşık 3.000 kişilik bir topluluk katıldı. Yapılan konuşmaların tamamen ekonomik istemleri kapsadığı ve konuşmacıların, yaptıkları konuşmalarda devleti hedef almamaya özellikle dikkat ettikleri gözlendi. Daha sonra oluşturulan kortej, camiden çıkıp, otobüslere binecekleri Hipodrom'a kadar ellerinde Türk bayraklarıyla yürüdüler. Yapılan yürüyüş boyunca, faşist sendika yöneticileri tarafından "Kahrolsun Kürdistan" ve "Polise Kalkan Eller Kırılacak" gibi, nitelikleri belirlenmiş sloganlar atıldığı görüldü. Yürüyüş boyunca, gerçekten kitleyi korumak amacıyla orada bulunan polis, kitlenin bu durumundan oldukça mutlu olduğu görülebiliyordu.

"Çapulcu sürüsü"ne devletten gözdağı

Ankara/Özgür Gelecek- 15 Temmuz günü, devletin kendilerine verdiği güllük maaş zammını protesto etmek için Ankara Sakarya Meydanı'nda kitlesel bir basın açıklaması yaptıkları için haklarında kamu davası açılan Kamu Çalışanları Sendikalar Platformu'na bağlı 8 sendika yöneticisi, 24 Eylül günü Ankara'da yargılandı.

Devletin elinde, suç unsuru olarak değerlendirilebilecek hiçbir dayanak olmadığı için 10 dakikalık yargılama sonunda beraat eden sendika yöneticileri, bu davanın "devletin tehdit ve yıldırma çalışmalarının bir parçası" olduğunu söylediler.

Sendika yöneticilerini mahkum edemeyen hırsıyla, 14. Asliye Ceza Mahkemesi **Hakimi Yaşar Ulkan**'ın sendika yöneticileri ve onbinlerce memuru "çapulcu sürüsü" olarak değerlendirmesi mahkeme salonundakilerin tepkilerine yol açtı.

Daha sonra adliye çıkışında yaklaşık 100 kişilik bir grupla basın açıklaması yapmaya çalışan sendikacılar polis tarafından zor kullanılarak dağıtıldılar.

Sıcağı Sıcağına Bankoteks'e neden gelmedi?

İstanbul/Özgür Gelecek-Merter'de kurulu Bankoteks adlı fabrikanın işçileri, 1 Eylül günü fabrikaya geldiklerinde içerdeki bütün makinelerin yok olduğunu gördüler. İşveren geride 150 işçi ve milyonlarca borç bırakıp kaçmıştı. En eski çalışanı 6-7 yıllık işçiler, ilk gün fabrikayı işgal ederek, diğer günler ise fabrika önünde bekleme eylemi ile sesterini duyurdular. Daha sonra bu eylemlerin sonuç vermeyeceğini düşünerek 18 Eylül'de eylemlerini bitirdiler. Ancak gittikleri yerlerde istihbaratlarını sürdüreceklere ve patronun izini süreceklerdi.

Bankoteks çalışanları "Belki bir şey elde edemeyebiliriz ama, Merter işçisi için bir direniş geleneği yaratmak istiyoruz" diyorlardı. Yıllardır patrona çalışmışlar ve şimdi 5 kuruşsuz ortada kalmışlardı. Bunun bir yolu olmalıydı. "Bu kadar çok makinanın kaçırılması zor, bunlar buralarda bir yerlerde" deyip,

üretim araçlarını depo depo aradılar. Ama yoktu. Zaten işçilerden önce bir sürü alacaklı akbaba gibi üşüşmüş, patronun var olan mallarına ipotek koydurmışlardı. İşçilerse direnmek zorundaydı. Haklarını ancak böyle almanın mümkününü vardı. Patronu ve üretim araçlarını bulmak için hafife gibi çalışan işçilerin çabaları sonuçsuz kaldı.

Genç işçiler bu olayı hem sosyalist basına hem de burjuva basına haber verdi. Burjuva basını olayı ekonomi sayfalarında iflas boyutuyla verdi. Bazıları bir köşede 3-5 satırla yazdı. Bu arada bir işçi de televizyonda "Sıcağı sıcağına" programı yetkililerini aradı. Ancak Haluk Bilginer tayfalarından biri "Kan, cinayet ve intihar" olmadığı için olayla ilgilenmeyeceklerini söylediler.

Bankoteks işçileri için bu bir deneyim oldu. En ilginç deneyimi ise patronun kaçtığı günün ertesi polislerin yaklaşımı ile edindiler. Polisin

çerçde kalan defolu giysilere el koymasına şaşırıldılar. Bu giysileri "gözüaltına" alarak götürülen polisler, istemeye kalkan işçileri de azarladılar. Bir işçilere "bunları alamazsınız" dedi. "Yoksa sizi hırsızlıkla suçları!"

Hiçbir sendikada örgütlü olmayan Bankoteks çalışanlarına, Merter'de yine diğer işçiler dayanışma gösterdi. 4 günlük eylemlilik süresince öğle paydoslarında veya 10 dakika aralarda işçiler ziyarete geldi. Birlikte halay çektiler. Bu arada bir araya gelip sorunlarını konuşma fırsatı buldular.

Bir genç kız Merter'de çok azgın bir sömürünün yaşadığını anlattı. Çalışma yaşı da gittikçe düşmüştü.

Merter'de, işçilere zorla arabesk dinlettiren patronların, artık Ahmet Kaya'ya bile tahammül edemediğini söyleyen bir başka işçi: "Bu müziğe bile 'terörüst müziği' diyorlar diyor. Artık patronların çalıştırma çabaları işçi tipi neredeyse kalıplaş-

mıştı. İşçi kız, "Form doldurup ona göre direnmeyecek işçi seçiyorlar" dedi. Bu formlarda garip sorular yer alıyor: "Kitap okur musunuz?" Bu soruya yanıt veren kişiyi daha iyi "tanımak" için "Kitap okur musunuz?" sorusunu şikandırımlar: "Hangi kitapları okursunuz?" Buna "Evet" diyenin bilinç düzeyini yükseltecek kitapları yazması şansını iyice sıfırlıyor. Yine bir soru da şöyle: "Sosyal faaliyette bulunur musunuz?" Başka bir soru: "Hangi Derneklerle üyesiniz?" Bu "oltaya" gelip herhangi bir demokratik derneğin adını yazanın çalışma şansı hiç yok!

Formda, "Nerelisin?" sorusunun karşısına "Tunceli" ve "Kars" olarak düşenler tehlikeli görülüyor. Bir de "başı açık ve pantolonlu" kızlar daha az tercih ediliyor. İşçi kızın bu tutuma karşı yorum da şöyle: "Pantolon giydiği için 'asilik yapar' diye düşünüyorlar herhalde!"

ÇEAŞ'ta taksitli işçi kıyımı

Adana/Özgür Gelecek- Kısa adı ÇEAŞ olan Çukurova Elektrik Anonim Şirketi'nde üç ay önce başlayan işçi kıyımı yoğun bir şekilde devam ediyor. ÇEAŞ yönetimine Uzanlar'ın gelmesinden sonra işlerine son verilen işçi sayısı 230'a ulaşırken bu atılmaların devam etmesi bekleniyor. Uzanlar, işçi çıkarmaları "ekonomik tedbir" olarak ifade ederken en son atılan işçilerle ÇEAŞ'ta artık bakım ve onarım işini yürütebilecek işçi kalmadı.

16 Eylül 1993 günü ÇEAŞ'ta çalışan 500 civarında işçi yarım saat işi bırakma eylemi yaptı. Bu esnada Tes-İş Sendikası Adana 2 Nolu Şube Başkanı **Metin Korur**, işçilerden birlik ve beraberliklerini devam ettirmelerini isterken yıllarını bu şirkete vermiş olan insanların bu kadar kolay işten atılmalarının kabullenilecek bir şey olmadığını, kendi ürettiklerini başkalarının tükettiğini, bundan böyle kendilerinin de üretmeyeceğini belirterek şöyle devam etti: "Bizim üzerimize ateşle geliyorlar. Üzerimize ateşle gelenlere ateşle karşılık vereceğiz." Tes-İş Sendikası Şube Başkanı

Metin Korur 21 Eylül'de yaptığı açıklamada şöyle konuştu: "ÇEAŞ'ta 110 işçi daha alınması gerekirken bugüne kadar 230 işçi işten atıldı. Bakım ve onarım yapacak işçi kalmadı. ÇEAŞ'ın akibeti sendikamız üzerine yüklendi. Hem işçi alacakları ödenmiyor hem de işçiler işten atılıyor. Özelleştirmeyi savunanlar gelsinler, ÇEAŞ'ı görsünler. Neler yapıyor, ÇEAŞ nereye gidiyor? Artık bıçak kemiğe dayandı. Herkes şalterleri indirmemiz için baskı yapıyor. Sabrımız da taşıtı. Doğruyu bulmak için harekete geçmek durumundayız, başka alternatifimiz de yok. Bu böyle devam ederse tüm santrallerde ara dinlenme hakkımızı kullanırız. 3 saatten fazla çalışmayız, dökülen döküldüğü yerde kahr. Olay ciddi bir olaydır. Bunun sonuçları sadece Uzanlar'ı ve işçileri değil bütün Türkiye'yi etkiler. Bizi daha fazla zorlamasınlar. Olacakların sorumlusu biz değiliz. Çünkü sorunların çözümü için Cumhurbaşkanı da dahil olmak üzere birçok resmi makamla görüşmemize rağmen hiçbir sonuç alamadık."

Amasya Belediyesi de eski Çeltek'ten örnek alıyor

Ankara/Özgür Gelecek- Amasya Belediyesi ödenek yok gerekçesiyle kadrolu çalışanlarına 2 aydır maaş, mevsimlik çalışanların da 2 yıllık ikramiyelerini ödemiyor.

Bir işçi "Mevsimlik 250 kişi çalışıyoruz, her birimizin yaklaşık 7-8 milyon alacağı var. Ancak torpili olanlar alıyor. Hak, hukuk, adalet yok. Ben 9 yıldır çalışıyo-

rum hâlâ mevsimlik işçiyim. belediye yeri gelince 1 günlük işçisine hemen kadro veriyor. 4,5-7 milyon arasında maaş alırken biz de asgari ücretten çalışıyoruz, mesai yaptığımızda bile önceleri ikramiye alırken şimdi izin alıyoruz." diyerek sorununu dile getiriyor ve tüm çalışanları sorunlara duyarlı olmaya çağırıyor.

Özgürce

İsmail Yıldız

Gazetemize yönelik saldırılar bir başka boyutuyla devam ediyor. Yazarımız **İsmail YILDIZ**'in yazıları PTT tarafından "kaybedilmiştir". Bu uygulamayı şiddetle protesto ediyoruz.

Yeni bir mevzi: Partizan Kartal Bürosu

Haber Merkezi- Sosyalist Basın-yönelik baskıların yoğunlaştığı böylesi bir dönemde, Umüt Yayın-cılık'ın Kartal İrtibat Bürosu siya-sal yaşamına başladı. Böylesi bir mevzinin açılışının Başkan Mao'nun 100. doğum yılına rastla-ması ayrı bir önem ve anlam taşı-maktadır.

Açılış yer ve tarihinin okurlara bildirilmesi için gerekli zamanın sı-nırlı olması ve açılışımızdan 2 gün önce bazı çalışanlarımızın gözaltı-na alınması gibi olumsuzluklara rağmen Kartal Büromuzun açılışı 19 Eylül 1993 günü törenle gerçek-leştirildi.

Devlet güçlerinin yaptığı operas-yonlar ve keyfi gözaltıların nefretle kınanıp şiddetle protesto edildiği kısa bir konuşmadan sonra temsilci arkadaşın yaptığı açılış konuşması açılışa siyasal bir boyut kazandırdı.

Temsilci arkadaş konuşmasında dünyadaki devrimler, geri dönüşler ve yeni devrimler sürecini irdeler-ken, 17 Ekim 1917 Sosyalist Devri-mi'nin bir ülke devrimiyle sınırlı ol-madığını, Emperyalizm ve Proleter Devrimler Çağı'nın, emperyalizmin sonunun başlangıç tarihi olduğunu belirterek;

"Uzun yıllar sonra devrimci ikti-darların karşı-devrimci iktidarların eline geçmesiyle revizyonistleşip çökmesinden sonra, kapitalist-em-peryalist ülkeler ve onların uşakları (ülkemizde komprador patronlar ve feodal toprak ağaları) "devrim öldü", "sosyalizm öldü", "MLM öldü" türünden demogojilerle halkı kandırmaya çalıştılar. Oysa sosya-lizmin bittiğini söyleyenler yaratılan ve güçlendirilmeye çalışılan devrimci değerlere pervasızca saldı-rarak kendi korkularını ortaya koymaktadırlar. Sosyalizm müca-defesinin coşkuyla sürdüğüne dair en güzel örnek Peru'da gelişen ve

devrimin eşliğine gelmiş Sosyal Kurtuluş mücadelesidir. MLM leninliğinde ilerleyen Peru Halk Savaşı, emperyalizmin ve onların uşaklarının kokuşmuşluğunun, çü-rümüşlüğüünün en açık göstergesi-dir.

Emperyalizmin Türkiye'deki sadık uşakları da bu hain koroya katıl-mış, devrim öldü, sosyalizm öldü, tek düzen, tek sistem budur diyerek halka, sömürü ve zulüm düzenine boyun eğme çağrısı yapıyorlar.

Onurlu insanları bu çağrıya uya-rak, sömürü ve zulüm düzenine bo-yun eğenler mi? Eğmezler. Ne yaparlar? İnancı ve onuruyla bu zu-lüm ve sömürü düzenine karşı mü-cadele ederler. Hem de her türlü zorbalık, zulüm, işkence, gözaltın-da kayıplar, yargısız infazlar vb. uygulamalara rağmen. İşte bunu gören komprador patronlar ve feo-dal toprak ağaları, halkın gelişen sosyal ve ulusal kurtuluş mücadele-lerinden haberdar olmaması için ilerici basın-yayın organlarını za-ptu-rapt altına aldılar ve renkli Meh-metçik basına, Türkiye'yi cennet gibi göstermesi için emirler yağdır-dılar. Ardından beyaz ordu, MIT, kontr-gerilla, polis vb.nin yanısıra, özel ordular kurarak baskılarını kat-merleştirdiler. Ama nafile...

Türkiye bugün dünyada devrimci mücadele açısından Peru'dan sonra gelen ikinci ülkedir. Kürt milliyet-çisi ulusal hareket dostumuz ve müttfikimiz olmakla beraber ka-rakteri gereği kaypaktır. Ancak, MLM güzergahında, İbrahim Kay-pakkaya'nın çizdiği kıvılcık yolda Halk Savaşı Stratejisi doğrultusunda Kızıl Siyasi İktidarlar için Köylü Gerilla Savaşı veren TKP/ML ve halk ordusu TIKKO'nun yaygınla-şarak süren mücadelesi zafere şifre-lidir." dedi. Dünya devrim ve karşı-devrim dengelerine kısaca değinen temsilci arkadaş konuşmasını:

"Merkez büromuzla ekonomik nedenler, ulaşım zorluğu ve zaman sorunu gibi nedenlerle, düzenli irtiba kurulamamış ve sağlıklı bir yay-ın ve dostluk bağı geliştirileme-miştir. Kartal büromuzu bu eksiklikleri gidermek, dostlarımız sağ-lıklı bir yayın sunmak, bilgi alış-ve-rişi içinde olmak, bölge halkını kendilerini yakından ilgilendiren gelişmelerden haberdar etmek ve siyasi seviyelerini yükselterek gelişmeler karşısında daha aktif tavır almalarına yardımcı olmak için aç-mış bulunuyoruz." diye bitirdi. Açılış coşkuyla karşılayan ve açılışa hazır bulunan 150-200 kişilik kitle Grup MUNZUR'un söylediği devrimci marşlarla ve türkülerle daha da coştı.

Ayrıca SADER-Sarıyer Sosyal Gelişim ve Halk Kültürünü Yaşat-ma Derneği adına mesaj okuyan bir arkadaş "Fikirler hiçbir şeyi iyi bir sonuca vurdurmazlar. Ancak fikirle-ri iyi bir sonuca vurdurmak için pratik bir gücü kullanan halk savaşçıla-rına ihtiyaç vardır" dedi.

Çeşitli arkadaşların saz çalıp devrimci marşlar ve türküler söyle-mesiyle sıcak bir dostluk havası içinde geçen açılış akşam saatlerin-de son buldu.

Çalışanlarımıza yönelik senaryolar

Haber Merkezi-17 Eylül Cuma akşamı, saat 20:30 sularında Malte-pe/Zümrütevler'de bulunan bir ev, önce polis tarafından tarandı, sonra polisçe usulen (!) "Teslim ol!" çağ-rısı yapıldı. Daha sonra ise, ev talan edilerek Seza Mis Horoz, Ülkü Dar-ıoğlu, Ethem Çilgin, Erdal Kaya ve isimleri Emniyetçe açıklanmayan iki kişi gözaltına alındı. Gözal-tına alma sırasında, adı geçen insa-nlara ve iki kişiye vahşiyane bir biçimde dayak atıldı. Aynı akşam, çalışanlarımız İsmail Yılmaz ve Memik Horoz, Avcılar'daki evle-

rinden gözaltına alındılar.

Gözaltına alınanlardan Erdal Ka-ya Pazar günü saat 14:00 civarlan-rında bırakılırken, 20 Eylül'de bu operasyona "bağlı" olarak Ahmet Polat ve kardeşi gözaltına alındı. Daha sonra kardeşi bırakıldı.

Özgür Gelecek ve Devrimci Çözüm çalışanlarının da yasadışı örgüt operasyonlarına dahil edilmesi, polisin eski bir senaryosudur. Hal-ka karşı topyekün savaş, canlı-can-sız her şeyi ve herkesi hedef alacak kadar pervasızlaşmıştır.

24 Eylül'de, Devrimci Çözüm

gazetesinin gözaltındaki sahibi Avukat Fethiye Pekşen ile Memik Horoz ve Seza Mis Horoz'la görü-şen İstanbul Barosu avukatlarından Mihriban Kırdök; Pekşen'e iki gün boyunca işkence yapıldığını, Seza Mis Horoz'un ise sağ kolunun dirsekten kırıldığını, sol bileğinde lif kopması olduğunu, oturup kal-karın dengesini kaybet-tiğini, başını dik tutamadığı halde beyin tomografisinin çekil-mediğini, bu baskı ve işkencelere karşılık gözaltındakilerin ifade ver-mediklerini açıkladı.

Demokratik Haklar Derneği, baskıları kınadı

Haber Merkezi- Demokratik Haklar Derneği (DHD), 20 Eylül günü yaptığı basın açıklamasıyla, halka ve ilerici basın çalışanları-na yapılan baskıları ahlaksızlık ve çirkeflik olarak nitelendirdi. Açıklama-da: "Son günlerde adları özel-likle yolsuzluklar dosyasında ilk sıralara giren İstanbul Valisi Hay-ri Kozakçıoğlu ve onun suç ortağı İstanbul Emniyet Müdürü Necdet Menzir, çeşitli gazete, dergi çalı-

şanlarını, İHD üyelerini, hatta avukatları suçlayarak, burjuva medya aracılığıyla kamuoyunun dikkatini başka yönlere çekme uğraşı içerisinde. Bunun en somut örneğini kendi evlerinden alınan Özgür Gelecek ve Partizan dergisi çalışanlarından İsmail Yılmaz ve Memik Horoz'un TKP/ML TIKKO militanları ola-rak burjuva medya aracılığıyla kamuoyuna lanse edilmesi oluş-

turuyor. Bu büyük bir ahlaksızlık ve çirkefliktir "denildi. DHD, 18 Eylül'de Ümraniye'de Özüberk Apartmanına yapılan polis baskısında katledilen Perihan Özipek'in "Ateş etmeyin, biz bir-şey yapmadık" demesine rağmen kelle avcılarının yayılın ateşe tutul-duğunu da kamuoyuna açıklar-ken, halkımıza yönelik bu tür saldı-rıları kınayarak, gözaltına alınan-ların serbest bırakılmasını istedi.

Tokat emniyeti aradığını bulamadı

Tokat/Özgür Gelecek- 22 Eylül'de Tokat'ta bürolar toplantısı yapan Özgür Gelecek çalışanları gözaltına alındı.

Bürolar toplantısına çalışanlarımızın telefonla çağrılması üzerine, telefo-nu dinleyen polis, çalışanlarımızın gizli bir toplantı yapacağı şeklindeki anlayış kılıfı içerisinde büyük bir operas-yon izlenimi vererek saldırıya geçti.

Polis, ilk olarak, Amasya'dan gelen gönüllü muhabirimizi karşılamaya giden Tokat temsilcimiz Ercan Özkan ve Kayseri temsilcimiz Hüseyin Bektaş'ı, adeta örgüt militanı yakalıyorcasına gözaltına alarak emniyete götürdü. Orada bir süre tartıştıktan sonra Kayse-ri temsilcimiz basın kartını gösterdiği

halde, "aranıp aramadığı araştırılacak" bahanesiyle alıkondu. Tokat temsilci-miz ise serbest bırakıldı. Daha sonra yine Tokat temsilcimiz ile beraber ev-den çıkan İstanbul bürosu çalışanımız İsmet Büyükyavaş'ın birlikte bindikleri araba durduruldu. Çalışanlarımız emniyete götürüldüklerinde, Tokat temsilcimize "seni biraz önce bırak-mıştık, yanlışlıkla tekrar almışız" di-yen polis, Büyükyavaş'ı alkoyarak Özkan'ı tekrar serbest bıraktı. Aasa-ya'dan gelen gönüllü muhabirimizi bu-lamayan polis, çareyi Amasya'dan Tokat'a getirmeye gelen üç öğrenciyi ter-minalde gözaltına almakta buldu.

Tokat temsilcimiz, bir gün gözaltın-altına alın polisler, Ankara temsilci-

nerede? Evi basar yine alırız," diyerek tehditler savurdular.

Gözaltına alınan insanlar hakkında Tokat emniyetinden bilgi isteyen avukatlara "Önemli değil. Doğum yerle-rinden arıyıp aramadıklarını sorduk, bilgi geldiğinde bırakacağız" di-yen emniyet, aynı sebeple arayan İstanbul büromuza ve Tokat SHP li Başkanı'na "Onlar gazeteci değil. İstanbul'dan ge-len Türkiye sorumlusu ve aramıyor. Kayseri'den gelen de cezaevi firansı" dedi. Bir gün sonra 23 Eylül günü gözaltında bulunan 5 kişi teker teker serbest bırakıldı.

Bu tür saldırı ve baskılarla bizi sim-di susturamadınız, gisi bundan sonra da susturamayacaksınız.

Yeni Dünya

Prof. Dr. Jens Scheer

Bu sayıdan itibaren Prof. Dr. Jens Scheer iki sayıda bir bizimle birlikte olacaktır. Okurlarımızın dikkatine.

Özgürlük mahkumları yargılıyor

Haber Merkezi- Sağmacılar Cezaevinde yatmakta olan TKP/ML TIKKO tutsaklarından Ali Rıza Dermanlı ve Cemal Rakip'in yargılanma süreleri altıncı yılını bitiriyor. 14 Eylül Salı günü l No' lu DGM'de devam etmekte olan du-ruşmada, tutsaklar dilekçelerini okumak istediler. Tutsaklar dilek-çelerinde, yargılanma süreçlerinin altıncı yılını bitirmesi ve mahkememin karar aşamasının 1 yıl sürme-si nedeniyle kendilerine karşı ön-yargılı ve peşin hükümlü olunduğu-nu yazmışlardı. Dilekçede "...bütün bu tutumlarınız proletarya ile bur-juvazinin, yani iki düşman çatışma-sının yansımasından başka bir şey değildir" diyen tutsaklar, mahkeme-yeye karşı "...Tarih sizleri mutlaka yargılayacak ve hakettiğinizin çöp tenekesine kirli, kanlı ve buruşuk bir şekilde atacaktır" sözlerini kul-lanıyorlardı. TKP/ML'nin Olağanüstü Parti Konferansını selamla-yan tutsaklar, TKP/ML'nin bugün daha güçlü olduğunu belirterek, "Olağanüstü Parti Konferansını baş-arı ile hem de MLM'nin başarısı ile sonuçlandırması onun güçlülü-ğünün en açık ifadesidir. MLM dünya halklarının tek umududur" değerlendirmesini yapıyorlardı. Dilekçelerinde Gonzalo'nun yakalan-ması ile PKP'nin yenilgiye uğratı-lamayacağı belirtilen ve Fujimori'nin son politikalarıyla Gonzalo ve diğer devrimci tutsakları katletme-

ye niyetli olduğuna dikkat çeken tutsaklar, "Peru devleti bilmelidir ki, ne Peru halkı ne de Gonzalo yalnız değildir. Böyle bir şeyin bedeli-nin ne kadar ağır olacağını da bil-melidir. Ve bu bedeli mutlaka öde-yeceğini de düşünmelidir" diyor-lardı.

Başkan Mao'nun 100. yıldönü-münü, değinilmesi zorunlu bir konu olarak gören tutsaklar, dilekçelerinde "Doğumunun 100. yılında Mao'yu devrimci coşkuyla selamlıyor, Maoizm bayrağını ülke burçlarına dikeceğimize söz veriyor, and içi-yoruz" şeklinde bağlılıklarını dile getiriyorlardı. Dilekçe, 17 Eylül gün-ü şehit düşen TKP/ML TIKKO önderi Baba Erdoğan'ın, katlediliş-inin üçüncü yılında anılmasıyla bitmekteydi.

Tutsaklar sözkonusu dilekçeyi okumak için ısrarla mahkeme heyetinden talepte bulundular. Ancak izin verilmeyince duruşma salonu-nu terketmek için harekete geçtiler. Heyet, askerlere "Durdurun şunla-rı, izin vermeyin, bırakmayın çıksın-lar" şeklinde emir verdiyse de, öz-gürlük mahkumlarının kararlı tavrı karşısında geri adım atarak duruş-mayı "aniden" bitirdi. Tutsaklardan Ali Rıza Dermanlı, gazetemeze ula-şan açıklamasında bütün bu olanla-rı, "Bunlar yaklaşan sonlarının çı-rpınıdır. Halkın silahlı gücünün önündeki acizliklerini yansımasıdır." şeklinde değerlendirdi.

PKK'dan Ovacık muhabirimize silahlı tehdit

Haber Merkezi- Genelde devrimci-demokrat-sosyalist basın, özdele gazetemiz Özgür Gelecek üzerindeki baskıların toplatma kararları ve para cezalarıyla kalma-yıp, çalışanlarımızın tutuklanmasına kadar varan bir geniş yelpazede devam ettiği bugünlerde; Kürdistan'da görev yapan muhabirlerimiz özel tim, MIT, kontrgerilla, asker vb. güçlerin ölüm, tutuklama, işkenceden geçirilme gibi tehdit ve uygulamalarına maruz kalmaktadı-r. Bütün bunlar devam ederken, muhabirimiz, dost güçler diye tabir ettiğimiz Ulusal Hareket PKK gerillalarının da baskı ve tehditlerine, hatta kaçınıp sorgulamalarına maruz kalmıştır.

Ovacık muhabirimiz, TC'nin katliam girişiminde bulunduğu ve birçok insanın yaralanmasına neden olduğu 16 Eylül '93 günü yara-

lılara yardım, haber geçme vb. işle-ri yaptıktan sonra akşam Ovacık bölgesinde 'İsa' adıyla tanınan PKK komutanı önderliğindeki bir gerilla birliği tarafından kaçırılarak sabaha dek sorgulanmıştır.

Bu süre içerisinde 'İsa' kod isimli komutan; "Türk soluna hiz-met etmeyeceksin", "Bölgeden TIKKO haberlerini yazmayacak-sın!", "Özgür Gelecek gazetesinin muhabirliğini bırakacaksın!", "PKK'lı olup, PKK saflarında yer-alacaksın. Aksi takdirde seni öldü-rürüz!" ve benzer tehditlerde bulu-nurken, ellerindeki silahları göstererek dediklerini yapacaklarını de-falarca söylediler.

TC'nin halka karşı topyekün sa-vaşı boyutlandırarak yükselttiği bir dönemde bu tip olayların olması üzücü ve daha önemlisi düşündürü-cüdür.

DEP'e karşı "kısaç hareketi"

Haber Merkezi- DEP Genel Başkanı ve Özgür Gündem Gazetes-i'nin sahibi Yaşar Kaya, Kuzey Irak'taki KDP toplantısında "Kür-distan dağlarında hergün 40-50 şehit veriyoruz. Kürtler yemin etti ölmeye. Vatan yolunda kefenim hediye olsun bana..." dediği gerekçesiyle tutuklandı.

15 Eylül günü Ankara DGM Başsavcısı Nusret Demirel'in talimatıyla gözaltına alınan ve birgün sonra tutuklanarak Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'ne konan Kaya, kısa bir süre önce Demirel'le görüş-müştü. Kaya, Demirel'e "Şayın cumhurbaşkanım şu kanı durdur-alım" şeklinde bir öneri götürür-ken Demirel, Kanunusultun sonra-hatlar konuşular denmişti. Bu

görüşmeden 1 hafta sonra Ka-ya'nın tutuklanması, TC'nin çarpık politikalarına iyi bir örnek teşkil ediyordu.

Bugün DEP yetkilileri, bu fütür-suz saldırılar karşısında ne yapacaklarını düşünüyorlar. Üzerinde durdukları en önemli konu "Hal-kın içine dönme" olarak ifade ediliyor. DEP'lilerin bir kısmı par-lamentodan çıkmayı düşünürken bir kısmı ise bunu düşünmüyor. DEP, TC'nin en büyük mercisinin bile hangi tavır içerisinde olduğunu görmüş, Kürt kimliğine sahip çıkan milletvekillerinin alçak namulularla nasıl yantıldığını (!) yaşamıştır. Hangi tavrın doğru olduğu ise açık-ça ortadadır.

TKP/ML - PKK tartışması

Bugün kayda değer iki güç topyekün savaşa karşı gerilla savaşı yürütüyor. Bu güçler TKP/ML ve PKK'dır. Devletin bu iki örgütü karşı karşıya getirip çatıştırmak istemesi tamamen "böl-yönet" politikasının ürünüdür. Ancak iki örgüt sık sık bir araya gelerek durum değerlendirmesi yapıp, aralarındaki sorunları çözmeye çalışmaktadırlar. Aşağıda sunacağımız görüşme halka açık olarak yapılmıştır. Dersim muhabirimizin de izlediği görüşmeyi görüşme tutanağından olduğu gibi yayınıyoruz.

Görüşme Düzeyi: TKP/ML DOĞU-DERSİM ALT BÖLGE PARTİ-ORDU ORGANI İLE PKK DERSİM EYALETİ 4. BÖLGE KOMİTESİ.

Görüşme Tarihi: 13 Ağustos 1993
TKP/ML TIKKO'yu Temsilen: Doğu Dersim Alt Bölge Siyasi Komiseri AH. PKK'yı Temsilen: 4. Bölge Komitesi Adına AN. ve AA. Konuşacaklardır.

TKP/ML Temsilcisi: Görüşmenin amacına ulaşması için şu gündem maddelerini öneriyorum:

- 1- Karşılıklı Görüş Alışverişi,
- 2- Bölgede Mevcut Politik-Askeri Durum, Önümüzdeki Görevler ve Eylem Birliğinin Önemi Üzerine,
- 3- PKK'nın Partimizle İlişkileri,
- 4- PKK'nın Halka Yaklaşımı,
- 5- Öneriler.

PKK Temsilcisi: İlk etapta iki dost örgütün bir araya gelmesini ben anlamlı buluyorum. İkincisi; PKK'nın TKP/ML güçlerine karşı olsun ayrıca Türkiye sol örgütlerine karşı olsun tavrı açık ve nettir. Bu temelde arkadaşların gönderdiği notu biz de uygun gördük ve biz bu çağrıya geldik. Dost örgüt olarak dediğimiz TKP/ML, son günlerde ortaya çıkan köylülerden tutun da sizlere kadar yansıyan ve TKP/ML MK-AK imzalı bildirinin dağıtılması, PKK hakkında olan anti-propagandasının yapılması ve bu bildirinin çamur atma niteliğinde olması kabul görülmez. Ancak TKP/ML ile PKK arasında bu sorunun çözümü ve dolayısıyla da eylem birliğinden tutun da birçok konuda yardımlaşmanın olacağı, ayrıca hedefimiz de aynıdır. TKP/ML mücadelesini her anlamıyla desteklemek, dost dediğimiz örgüt olarak baktığımız TKP/ML'nin anti-propagandaları konusunda duyarlı olması ve bizim istediğimiz dürüst ve samimi olmak, PKK'yı da anlamak gerekiyor. Bizler devrimci ve dost gördüğümüz örgütlerle ve savaşmak isteyen örgüte ve özellikle de Kürdistan'da savaşan örgüte, yardıma ve her konuda yardıma hazırız. Hangi örgüt olursa olsun. Ama bunun yanında çözülmesi gereken bildi-

ride geçen PKK'ye karşı savaşmak kutsaldır demenin ne olduğunu bazı köy toplantılarında yapılan anti-propaganda'nın yapılması ve bu konuda A. arkadaşın cevap vereceğini umuyoruz. Eğer PKK'yi dost ve devrimci olarak görüyorsanız buna göre açıklamanızı bekliyoruz. Devamında da bu sorunlar çözülmüş üst düzeyde görüşmelerin yapılması daha olumlu olur. Bizim istediğimiz bu açıklamadan sonra olur. Yoksa PKK'nın yönelimi farklı olur. Esas olarak bu anti-propaganda konusunda açıklama yapılсын ki ondan sonra diğer gündemleri görüşelim.

TKP/ML Temsilcisi: Biz gündem maddelerini önerirken önem sırasına göre ilerliyoruz. Belirttiğiniz konu 3. gündem maddesinde, yani PKK'nın partimizle ilişkileri gündeminde işlenebilir. Belirttiğiniz sorun bu gündem içinde ele alınarak çözümlenebilir.

PKK Temsilcisi: Biz öncelikle belirttiğimiz konu hakkında görüş belirtilmezse bu konuda açıklanmalı. Bu açıklanmazsa görüşme olmayacağını belirtelim. Eğer devrimci örgüt olarak görüyorsanız bize belirttiğimiz konuların açıklanmasını, o zaman bizler esas olarak onların belirtilmesini istiyoruz.

TKP/ML Temsilcisi: Görüşmenin buna bağlanması yanlıştır. Bu konu zaten 3.gündem maddesinde görüşülecek. Bununla birlikte 3. gündem maddesi öne alınabilir. Dostluk ya da düşmanlık bir bildiriye göre belirlenmez. Dostluk ya da düşmanlık buradaki konuşmaya göre belirlenmez. Meseleye diyalektik bakış açısıyla bakmak gerekiyor. Bir örgütün dost ya da düşman olduğunu belirleyen şey, bir bildiri değil, o örgütün sınıfsal konum ve karakteri, programı, ideolojik ve politik hattıdır. Bunun dışındaki bir değerlendirme bilimsel değildir.

PKK Temsilcisi: Bizler elbette ki söylediğimizi doğru buluyoruz.

TKP/ML Temsilcisi: Öyleyse gündem maddelerini şu şekilde yeniden düzenleyebiliriz:

- 1- PKK'nın Partimizle İlişkileri,
- 2- Karşılıklı Bilgi Alış Verişi,
- 3- Bölgede Mevcut Politik-Askeri Durum, Önümüzdeki Görevler Ve Eylem Birliğinin Önemi Üzerine,
- 4- PKK'nın Halka Yaklaşımı,
- 5- Öneriler.

Görüşmeden sonra birlik komutanlarımız bir araya gelip eylem birliğine ilişkin somut öneriler üzerine görüşebilir. Komutanlığımız buna hazırdır.

PKK Temsilcisi: Önce bu konuları görüşelim, ondan sonra eylem birliğini görüşürüz.

TKP/ML Temsilcisi: Bu görüşme, konferanstan sonra faaliyet bölgemize

gelir gelmez karşılaştığımız sorunlar nedeniyle bir ihtiyaç haline geldi. Gerek PKK ile bazı konularda ortak tavır belirlemek ve takınmak ve gerekse PKK'nın partimize ve halka yaklaşımdaki bazı problemleri tartışmak üzere Parti-Ordu Organımız PKK Dersim Eyalet Komitesi'ne sözlü ve yazılı görüşme çağrısı yaptık. Geç de olsa görüşmeyi kabul etmesi olumludur.

Esas olarak 1. gündeme değinmek istiyorum. Bununla birlikte diğer konulara değinmekte yarar var. Partimiz, Olağanüstü Parti Konferansını geçtiğimiz baharda yaptık. Konferansımız, partimizin daha önce PKK hakkında yapmış olduğu değerlendirmeyi onaylamış; PKK'nın ulusal burjuva karakterli ve Kürt milli burjuvazisinin temsilcisi olduğunu, milli zulme başkaldırması, faşist Türk Devleti'ne ve dolayısıyla emperyalizme darbe vurup geriletmiş olduğu muhtevaya sahip olduğunu, devrimci ve dost bir örgüt olması nedeniyle de desteklenmesi gerektiğini, bununla birlikte ilerli sürdüğü talepler, ateşkes ve uzlaşma çabalarıyla reformist bir rotaya adım attığı, ancak hâlâ devrimci özünü koruduğu, ateşkes ve uzlaşma tavrının yanlış olduğunu, silahlı mücadeleyi yeniden başlatmasının doğru ve yerinde olduğunu, bu nedenle uzlaşma tavrının eleştirilmesi ve yeniden silahlı mücadeleyi başlatması için gerekli görüşmelerin yapılması görüşüne varmıştı. Geline aşamada PKK'nın silahlı mücadeleye yeniden başlaması iyidir ve sevindiricidir. Ancak bunun, uzlaşmayı kolaylaştırmak üzere yeniden başlatıldığını düşünmüyoruz, bu da yanlış taraftır. PKK'dan, uzlaşmadan vazgeçerek silahlı mücadeleyi sürdürmesini bekliyoruz. Gelelim diğer sorunlara.

TKP/ML temsilcisi:
"Halk zorla, baskıyla kazanılmaz, kazanılmaz, öyle olsaydı devletin hükümlerini baki olurdu... Halkın sesine kulak verin, eleştirilerine değer verin. Zorla otorite sağlanmaz, halkın gönüllü desteğini almayan hiçbir örgüt muvaffak olamaz."

durumundaki yaylacı köylülerden vergi adı altında, üç milyon ile yedi milyon TL arasında değişen miktarda vergi alınması, yine aynı yaylalarda zorla koyun kesirilmesi ve itiraz eden köylüye "gerekirse hepsine el koyarız" denilerek tehdit edilmesi ve PKK'yı eleştirmeye yeltenen bir köylüye "tutuklayın" denilerek gözdağı verilmesi,

Asılsız Gereçekler Partimiz Aleyhine Propaganda Yapılması:

Örnek vermek gerekirse, en önemlileri şunlardır: Geçtiğimiz kış Pülümür'de bir barınağımız açığa çıkmış ve 6 yoldaşımız şehit düşmüştü. Bundan hareketle yörede faaliyet yürüten bir PKK birliği

köylerde "Partizanların hepsi çiğ altında kaldı, bir savaşçılarıyla bir bölge sorumluları sağ kurtulmuş, onlar da bize katıldı" demiştir. Bu yönlü konuşma halk üzerinde moral bozucu etki yaratmış, köylülerin PKK korkusundan yaylaya çıkmasına, bazılarının da göç etmesine, diğer bazılarının göçe hazırlanmasına neden olmuştur. Yine bölgede PKK birlikleri tarafından partimiz için "bunlar Kürdistan'da misafirdir, yok olup gidecekler, gitmezlerse biz kovarız" denmektedir. Bu örnekler daha da çoğaltılabilir, ancak bu kadar yeterlidir sanırım.

Yine PKK'lılar tarafından parti taraftarlarımızı baskı yapmış, kendi örgütsel işleri zorla yaptırılmaya çalışılmış, itiraz edenlere "ya bizi desteklersiniz, ya Kürdistan topraklarını terkedersiniz..." denilerek tehdit savurulmuştur.

PKK'nın Halka Yaklaşımı:

1- Bölge halkının "ya bizi destekleyeceksiniz, ya da Kürdistan topraklarını terkedersiniz" denilerek tehdit edilip baskı altına alınması,

2- Örgüt işlerinin baskıyla yaptırılması, kabul etmeyenlerin tehdit edilmesi,

3- Peynir üreticisi durumundaki yaylacı köylülerden vergi adı altında, üç milyon ile yedi milyon TL arasında değişen miktarda vergi alınması, yine aynı yaylalarda zorla koyun kesirilmesi ve itiraz eden köylüye "gerekirse hepsine el koyarız" denilerek tehdit edilmesi ve PKK'yı eleştirmeye yeltenen bir köylüye "tutuklayın" denilerek gözdağı verilmesi,

4- Zorunlu askerlik adı altında gençlerin zorla dağa kaldırılması; Pülümür'ün bir köyünde genç bir bayan taraftarımızın zorla götürülmeye çalışılması, bir akrabasına Kleşin şarjörü gösterilerek "bu kadar kurşunu ağzına boşaltırız" denilerek tehdit edilmesi, işçilerin dağa kaldırılması. Her aileden en az bir çocuğunun PKK'ye verilmesi için zorlanması,

5- İzine gelen sivil askerlerin otobüslerden indirilerek kurşuna dizilmesi, bunlardan nın yeğeni olduğu söylenen ve daha sonra PKK'den kaçan birinin dağa kaldırılması, daha sonra kaçan bu kişinin PKK'ye teslim olması için akrabalarına baskı yapılması ve hafta yine aynı amaçla akrabalarının rehlin alınarak çıkarılması,

6- Yüklü miktarda vergi istenen bir müteahhidin bu parayı fazla bulması üzerine, dağa kaldırılarak tehdit edilmesi,

7- Büyüğünden küçüğüne bütün esnafın vergiye, evini kiraya verenlerin vergiye bağlanması, Tunceli merkezde bütün işçi ve memurların ek ödentilerinin yine vergi adı altında alınması,

8- Tunceli merkeze bağlı Güleç köyünde görev yapan Tokat'lı bir imamın muhtemelen Türk olması nedeniyle öldürülmesi,

9- Tunceli merkeze bağlı Yeşilkaya köyünde altı yıldır görev yapan ve köylüler tarafından sevilen, Eğitim-Sen üyesi iki öğretmen öldürülmesi. Yine Çemişgezek'te iki öğretmenin öldürülmesi,

10- Eğitimin milliyetlere göre yapılması gibi gerici bir istemle öğretmenlerin öldürülmesi ve okulların yakılması suretiyle, devletin yöre halkına eğitim hizmeti götürmeme yönündeki gerici politikasına zemin hazırlamak,

11-Çocuğunu askere gönderdiği için bir köylüye baskı yapılması,

12- DYP Hozat İlçe Başkanının kaçırılarak öldürülmesi ve gerekçelerinin açıklanmaması,

13- Kendilerine karşı çıkan bir köylüye dipçik çevrilerek küfür edilmesi,

14- Diğer devrimci örgütlerin örgütlü

TKP/ML-TIKKO gerillaları Munzur'larda bir eğitim çalışmasında.

PKK gerillaları Bekaa'daki kampta eğitim yaparken.

sempatizanlarını vergiye bağlama ve kendi örgütsel işlerini yapmaya zorlaması, kabul etmeyenlerin sürgünle tehdit edilmesi,

15- Köylülerden yüklü miktarda eşya ve para alınarak vergiye bağlanması, itirazda bulunanlara "davaranızı, tarlanızı satıp ödeyin" denmesi, ödemeyenlerin vergi miktarını birkaç misline çıkarılması,

16- Bir ihbarcının bir PKK şehidinin ceza-nesini düşmana teslim etmesi üzerine aynı köyden (Mazgirt-Bağın) üç aileden -biri altı aylık bebek olmak üzere-kadın, çocuk, yaşlı-geç oniki insanın suçsuz günahsız yere katledilmesi,

17- Yüklü miktarda vergi vermediği gerekçesi ile Tunceliler Otobüs Firmasına bağlı bir otobüsün kundaklanarak yakılması,

18- Taşımacılık yapan bir köylünün kamyonunun yakılması (Ovacık-Kavak), 19- Tunceli merkeze bağlı Uzuntarla köyünden ihbarcı bir bayan öğretmen cezalandırılırken, onun anne ve babasının da katledilmesi, evlerinin yakılması ve çocuklarının soğuk sonbahar gecesinde dışarıda bırakılması,

20- Bingöl-Solhan'da bir yolcu otobüsünün taranarak korucu akrabalarının da içinde bulunduğu otuz köylünün katledilmesi,

21- Devrimci-demokrat bir belediye başkanı tarafından yönetilen, bağımsız olması nedeniyle devletten, burjuva partilerinden, İller Bankası'ndan yardım alamadığı için hizmeti kendi sınırlı olanaklarıyla götürülen ve kısa vadede hedeflerimiz arasında olmayan Tunceli Belediyesine ait dört çöp kamyonunun yakılması,

22- Erzincan'ın İliç ilçesine bağlı Başbağlar köyünde kadın-erkek, yaşlı-geç hiçbir ayırım yapılmaksızın halktan yirmisekiz kişinin katledilmesi, üç kişinin yaralanması, elliyedi evin yakılması ve bu şekilde Sivas katliamına misilleme adı altında devlet güçlerine yönelme yerine halka karşı misillemede bulunma, bu suretle devletin, sosyal kurtuluş mücadelesini ve ulusal mücadeleyi geriletmek için Alevi-Sünni çelişmesini körüklemek, halkı bu şekilde bölme ve birbirine kırdırma gibi gerici, bölücü ve faşist politikasına alet olmak.

Dersim halkı bütün bunları hak etmemiştir. Devletle, devletin zulmü ve baskısıyla uğraşan bir halk, bir de PKK'nin baskısıyla uğraşmak zorunda değil. Bu gibi uygulamalar halkta büyük tedirginliğe ve tepkiye yol açmakta ve PKK'yi bu nedenle büyük bir yalnızlık ve teşhir olgusuyla karşı karşıya bırakmaktadır. Halk sizden çekiniyor, dardını ve eleştirilerini yüzünüze karşı dile getiremiyor. PKK'lı olarak değil, Partizan veya bir başka devrimci örgüt görünümü ile dolasın, bu olguyu daha iyi tespit edersiniz. Tedirginlik özellikle Pülümür civarında uç boyuttadır. Bu yöntemizde yıllardır devletin göç ettirme politikasına direnen köylüler, PKK baskısı, zorunlu askerlik, zorunlu vergi, zorla örgütsel işlerin yaptırılması, Bağın örneğindeki gibi yaşla kurunun bir arada yakılması vb. uygulamaları neticesinde göçe zorlanmaktadır. Göç edenlerin yanısıra göçe hazırlanan bir kısım köylü, partimizin sahip çıkması ve partimizle olan bağı nedeniyle göç etmektен vazgeçmiştir. Yine bölgede z-

runlu askerlik yasası nedeniyle eli silah tutacak yaşa gelen gençler PKK korkusu ile batıya, şehirlere gönderilmektedir. Bütün bunlar devrime değil karşı-devrim hizmet etmektedir.

Demim de belirttiğimiz gibi, PKK'yi hâlâ devrimci ve dost bir hareket olarak değerlendiriyoruz. Az önce sıraladığımız hareketler dostluk ilişkilerimize gölge düşürmektedir. Bu sorunların görüülüp giderilmesini istiyoruz. Bu tür uygulamalar sizi zayıflatan, yalnızlığa iten ve düşmanımızın işine yarar niteliktedir. Bütün bunlardan vazgeçin. Bunlar hiçbir devrimci örgüte yakışmaz. Halk zorla, baskıyla kazanılmaz, kazanılmaz, öyle olsaydı devletin hükümranlılığı baki olurdu. Ama görüyorsunuz ki, devletin sonu yakındır. Bunu bilmiyor olamazsınız. Geçmişinizden ders çıkarın ve yanlışlarınızdan vazgeçin. Bunu yaparsanız birbirimize daha çok yaklaşırız ve düşmana daha etkili darbeler vururuz. Sorumluluklarınızın bilincinde hareket edin, halk sizi açıkça eleştirmekten çekiniyor ama, arkamızdan ateş püskürüyor. Halkın sesine kulak verin, eleştirilerine değer verin. Zorla otorite sağlanmaz, halkın gönüllü desteğini almayan hiçbir örgüt muaffak olmaz. Bu anlamda halka eğitim ve iknayla gitmek gerekir. Bu alçak gönüllülüğü göstermezseniz, halk eninde sonunda size gerekeni söyleme cesaretini gösterecek ve tamamen kaybeden siz olacaksınız. Bizden dostça uyarması, bunu devrimci sorumluluğun bir gereği sayıyoruz.

Ayrıca bu tür şeylerle uğraşmak zorunda olduğumuz için üzgünüz. İstediğimiz ki, bütün bunlar yerine direk eylem birliği üzerinde konuşaydık. Bizi bu tür şeylerle uğraşmak zorunda bırakmayın; bırakın bütün gücümüzle, bütün enerjimizle düşmana yüklenelim, düşmanla uğraşalım. Zaten asıl meselemiz de düşmanladır.

Eleştiri, dostluk anlayışının bir ürünüdür, düşmanca karşılanmamalıdır. Düşman eleştirilmez, vurulur, ama dostluk bunu dışlar ve eleştiriyi gerektirir. Bu anlamda eleştirilerimizin düşmanca karşılanmasından yana değiliz. TKP/ML MK-AK imzalı bildirden sonra Ovacık-Hozat yöresinde gerilla faaliyeti yürüten PKK'lıların "bildiri konusunda özeleştiri verilmez, yoksa sizi ezip geçeriz, merkez komitemizin emriyle TIKKO ile savaşmaya geldik" diyerek partimizi tehdit ettiğini duyduk ve üzüldük. Bir başka yerde de bu yönlü konuşmalar yapılmıştır. Bu kadar basit bir politika olamaz, dostla düşman böyle birbirinden ayırılmaz. 12 Eylül öncesinde PKK ile TDKP ve diğer bazı sol örgütler arasında silahlı çatışmalara yolaçan aynı mantıktır. Bu mantık doğru olabilir mi? Geçmişinize dönüp bakın, eleştirilerimize kulak verin dedik, kulak vermezseniz de siz bilirsiniz! Sizin yönteminiz tehdit etmeyeceğiz. Ki bu komünist kimliğimize ve kişiliğimize aykırı olur. Ama size karşı sonuna kadar ideolojik mücadelemizi sürdüreceğiz, bunu bilersiniz.

Son olarak bildiri konusunda değinmek istiyorum. Soruna ilişkin AK imzalı bir bildirinin dağıtıldığını öğrenmekle birlikte, bir zede ulaşmadığı için dağıtılmadığını bir ditye anlamı olup olmadığını bilmiyoruz.

Özgür Gelecek'te AK imzalı bildirden bazı pasajlar aktarılmış, bakıp aynı bildiri olup olmadığını çıkarabilirsiniz. Söz konusu olan o bildiriye bahsettiğimiz konular çerçevesindedir. Bildiride ileri sürdüğünüz gibi PKK'ya karşı savaş çağırısı yok, olamaz da. PKK'ya karşı politikamız ve tavrımız açıktır. Tabanımıza sürekli olarak "Dost Ve Devrimci Örgüt Olarak PKK'yi Destekle Ve Eleştir" perspektifiyle seslenmekte ve öyle davranmaktayız. Aksi iddialar asılsızdır ve politikamızla çelişmektedir. Somut olaylar özgülünde ise zorunlu askerlik, zorunlu vergi ve örgütsel işlerin baskıyla yaptırılmasına karşı olduğumuzu, bunların zorla yaptırılmasına karşı çıkılması ve gönüllülük esasına göre gerektiğinde ise her türlü yardımın yapılmasını söylemişizdir. PKK bu yönlü yanlışlarından vazgeçene kadar da bunu söylemeye devam ederiz. Bildiri de bu içeriklidir zaten. Kısaca söyleyeceklerim bu kadar. Buyurun konuşun, olgun ve eleştirel yaklaşım bekliyoruz. Bizi rahatlıkla eleştirebilirsiniz, eleştiriye yaklaşımımızı biliyorsunuz, eleştirilerinize ihtiyacımız var, bütün devrimci hareketlerin eleştirilerine ihtiyacımız var, halkın eleştirilerine ihtiyacımız var, eleştiri bilimsel olduğu ölçüde bizi geliştirir. Teşekkürler.

PKK Temsilcisi:
Her şeyden önce PKK'nın Türkiye devrimci hareketleriyle olan ilişkileri bellidir. Onlarla kurdu-ğu ilişkilerini koruması tüm devrimci hareketler nezdinde partinin yaklaşımı diyalektik bir bakış açısıyla yaklaşıyor. Türkiye sol hareketinin Kürdistan'daki mücadele nedeniyle nefes aldığı ortadadır. Sizin eleştirilerinizi bir örgütün içişlerine karışma nifeliğinde olduğundan dolayı kabul etmiyoruz. Son olarak PKK'nın bazı sol hareketlerle olan ilişkilerine değinmeniz -bunu belirtelim- TC kendi sömürgeci olan Kürdistan'ı kastetmiyoruz. Ondan dolayı bazı hareketleri PKK'ya karşı harekete geçirdi. TC'nin Kemalist ideolojinin bir etkisi olarak değerlendirilip burada bu yaklaşım biraz daha Elazığ'da, Tunceli'de kontr-gerilla yöntemlerinin yaygınlaştırılmasına tanığız. Özellikle Alevi-Sünni çelişkesinin yaratılması diğer bir yandan TKP/ML'nin bildirisindeki zoraki askerlik yöntemi konusunda, politikasında tavrınız TC politikasıyla denk düşüyor. Buradaki eleştirileriniz olan zorunlu askerlik politikalarını yanlış buluyoruz. Çiller Hükümetinin çabası da bu yöndedir. Bugün öyleyse sadece Dersim'de değil, Kürdistan'da bir-

**PKK temsilcisi:
"Dersim'de zor kullanmak PKK'nın tavrı değildir. Buna ilişkin hiçbir örnek gösterilemez. Bugün son yıllarda Dersim'de savaş tırmanıyor. Bununla beraber kontr-gerilla ve hizbi-kontra uzantıları çeşitli demokratik kuruluşlarda yeralmaktadır. Ve bunları ortadan kaldırmak gerekir."**

alanında Kulp, Lice'de de yaşıyor. Kullanılan üslup devrimci bir yöntem olmadığını, bu yönlü eleştirileri PKK'nın iç işlerine müdahale olarak algılıyoruz. Bizler zorunlu vergilendirme sistemini bizler halk içerisindeki sömürsünü yaratan unsurlardan ve bazı işbirlikçi müteahhitlerden vergilendirme doğrudur. TKP/ML hakkında anti-propaganda. Kısaca belirtelim, bunların da subjektif olduğunu belirtelim. Bazı duyular sonucu kitlenin anlatımıyla hareket etmek yanlıştır. Bu bölgede TKP/ML ile bizler savaş alanındaki yaklaşımımız bellidir. Diğer bir sorun iki Eğitim-Sen üyesi öğretmenin cezalandırılması noktasında, sizler onları yurtsever temelinde değerlendirmelisiniz. Bu kurumun adı Eğitim-Sen ya da başka bir şey olsa orada verilen eğitim Kemalist bir eğitim ve her köşesinde Kemal'in resmidir. Bundan dolayı farklılıklar içeren cezalandırma şeklindedir.

Diğer bu konu ise İliç ya da Bağın olayı. Ona yaklaşımınız Sabah'ın manşetine benziyor. Duygusal olarak yaklaşmak gerekiyor. Burada politika tek tek insanları ayırmıyor. Bizler bunları savunmakla birlikte bazı yanlışlıklar da var. Bunlar geneli değerlendirilemez. İliç olayının içeriği budur, o köylülerin hepsinin silahlı olduğu biliniyor. Ben bir şey belirttim. İsim vermeyeceğim, burjuvazinin çeşitli uygulamaları vardır. Bu uygulamalara bakmak gerekiyor. Burjuvazi topyekün bir savaş ilan etmiştir. Bunun karşısında topyekün bir direniş vardır. Burjuvazi bir özel savaş içerisindedir. Bu durumda subjektif bilgilenmelerle değil bu özel savaşın uygulandığı zeminden hareketle bakmamız gerekiyor.

PKK diyoruz bir insanlık hareketidir. Kürdistan veya Türkiye'de olsun, insanlar defalarca kıyımlardan katliamlardan geçirilmiş bir halk vardır. Bu halkın örgütlenmesi, devrime götürülmesi zor bir iş. Kürdistan'da bir topyekün savaş vardır. Bu topyekün savaşta ihanet kaçınılmaz bir durumdur. Bu ihanete karşı acımasız olmak gerekiyor. İhanet derken sadece düşmanla işbirliği yapmak değil, yapılan bir gafletlik vardır. Bu gafletlik de ihanettir. Bazı orta yolcu insanlar Kürdistan'da yaşayamaz. Kürdistan'da yaşayan her insan kendi gücü oranında bu savaşa katkıda bulunmalıdır. Bunların bu şekilde yaşamasına izin vermeyiz. Dönem öyle bir döneme gelmiştir ki, gelişen mücadele çok hızlı ve çok acımasızdır. Biz neden beş yıl önce bu uygulamalara gitmedik? Kızıl üsler deniyor. O Çin için geçerlidir. Kürdistan için geçerli değildir. Halkın istemlerini görevlerini yerine getirecek tek örgüt PKK'dır. Biz her gittiğimiz yerde TKP/ML TIKKO yirmi yıldır mücadele veriyor ve biz buna saygı duyuyoruz. Halka karşı keskinlikle zor kullanmamıştır. Biz gücümüzü halktan alıyoruz. Halk bunu vermek zorundadır. Zorunlu derken kavramlar yanlış anlaşılmalıdır. Zorunlu askerlik yasası derken, gidip evinden zorla alma değildir. Burda halkın zorunluluk hissederek bu savaşa evladını katmasıdır. Dersim'de zor kullan-

mak PKK'nın tavrı değildir. Buna ilişkin hiçbir örnek gösterilemez, bu bizim parti tavrımız değildir. Bugün son yıllarda Dersim'de savaş tırmanıyor. Bununla beraber kontr-gerilla ve Hizbi-kontra uzantıları çeşitli demokratik kuruluşlar da yer almaktadır. Ve bunları ortadan kaldırmak gerekir. Biz Kürdistan'da bugün aynı zamanda namus için savaşıyoruz. Eğitim-Sen'li öğretmenler Kürdistan'da zorluğa geliştirme faaliyeti yürüttükleri için cezalandırılmıştır. Bugün Kürdistan'da devlet hiçbir değer bırakmamıştır. Devrimcilerin bunu bilmesi gerekir. Dersim'de ar namus bırakılmamıştır.

PKK Kürt halkının temsilcisidir, ancak Kürt halkına hesap verir, hesap sormak

TKP/ML-TIKKO gerillaları bir birifing esnasında.

anlayışıyla gelinmesin. Şayet Kürt halkının diğer temsilcileri varsa, onlara da hesap verilir ve hesap da alınır.

TKP/ML taraftarlarına kesinlikle zorla gidilmemiştir. Biz onları da yurtsever değerlendirmiyoruz. Kürdistan'da bugün PKK'nin otoritesi vardır. Düşmanın otoritesi tamamen ortadan kalkmıştır. Bugün Kürt halkı tek kurtuluşunu PKK önderliğinde görüyor.

Bildiriniz burada şimdi. Buna dostça mı diyelim yoksa, düşmanca mı diyelim? Karalamalar mahiyetinde bilgiler vardır. Bu devrimci samimiyetten uzak bir yazıdır. PKK asla düşmanın oyununa gelmez ve hiçbir devrimci harekete yönelmeyiz, asla düşmanın oyununa gelmeyiz. Bu bildirinin diğer alanlarda dağıtılması halinde bunu PKK'ya karşı açılan savaş olarak kabul edeceğiz ve yönelimimizi de buna göre yapacağız. Bu düşmanca bildirilerin ortadan kaldırılması gerekir. Biz TKP/ML'yi dost güç olarak görüyoruz. Bugün birbirimize girsek, bu, düşmanın işine gelir ve düşman mendil sallar. Gelin halk için birlikte savaşalım, bundan kaçmayalım, sonuna kadar dayanışmaya hazırızdır. Diğer dost güçlerin de hareketlerini kontrol etmesi gerekiyor. Bu propagandalar devam edecekse yönelimimizi buna göre yapacağız. Dostsık dost, düşmansık düşman, hangisini isterseniz biz ona göre yönelimizi yaparız.

Bazı bölgelerde ufak tefek şeyleri biriktirip alıp getirmek olmaz. Bunların yanında bir yiğit olumlu şeyler yapıyor, bunlara bakmak gerekir. Bu bildiri geri çekilmelidir. Bunun propagandası yapılmamalıdır. Bizim son olarak söyleyeceğimiz, kapsamlı bir görüşme sağlanacaksa Ana Karargâhta görüşülmeli ve somut hedefler belirlenip bu hedefler doğrultusunda hareket ederiz. Biz buna sonuna kadar açığız. Biz TIKKO'ya güveniyoruz ve TIKKO da bu karalamalardan vazgeçmelidir. Bizim söyleyeceğimiz bunlardır.

Halktan Soru:

-Bağın olayını önceki konuşmacı arkadaş yanlış görürken, siz doğru gördünüz.

PKK Temsilcisi: Burda o yoldaşın üzerindeki dökümanlar ve para alınıp o aileler bu parayla geçiniyordu. Çocuk olayına gelince, bu savaştır, savaş acımasızdır. Ailesi bu kişilere karşı çıkmıyordu.

TKP/ML Temsilcisi: Devrimci bir parti, hatalarına karşı samimi ve cesareti olmak zorundadır. Eğer bu samimiyeti ve cesareti göstermezse, bu hatalar içerisinde kaybolur gider. Bizim hareket noktamız budur. Fakat arkadaşlar eleştiri konusu yaptığımız anlayış ve uygulamalarını hâlâ savunuyorlar. Bir Bağın olayında iki kişinin suçu oniki kişiden çıkarılmıştır, bu yapılacak iş değil, olmalıdır. Bugün gelin beraber geline, gönüllü temelde bağış mı topluyor, yoksa zorla vergi mi alınıyor, hep birlikte görelim. Pülümür'de inşaat işçileri gönüllü mü katıldı, yoksa zorla mı götürüldüğü görelim. Bir Mazgirt Dana Buran'da, Ovacık Ziyaret'te köylülerden zorla para alınması doğru mudur? Söz konusu bildiri hakkı sahiplenme vardır. Vergi almayı gerektiren hiçbir hizmet götürülüyor, zorla vergi alınmaz, alınmamalı.

Eğer dostsık eleştiri karşısında alçak-gönüllü olmak gerekir, eleştiri yanlışsa bunu gidermenin yolu düşmanlık değil-

dir. Eleştirilerimizi düşmanca karşılasanız da, bunu yürütmeye devam ederiz. Kendinize Marksist diyorsanız, eleştiri karşısında böyle düşmanca bir tavır takınamazsınız. Çiller'le aynı ağızdan konuşduğumuz iddiasındasınız. Çiller böyle konuşmaz, onlar eleştirmez, düşman eleştiri yürütmez, vurur. Bu, sizin eleştiri anlayışınızı ve eleştiriye yaklaşımınızı gösterir. Bunlar bir örgütün içişlerine karışmak değil, ona yanlışlarını gösterecek yardımcı olmaktır. Kemalist ideolojiyi aşmaya gelince; İbrahim Kaypakka-ya'nın Seçme Yazıları'nı okudunuz mu? Kemalizmin gerçek tahliini en iyi bir şekilde yapmış ve onun gerçek yüzünü ortaya sermiştir, inkâr iyi bir şey değil. Bizim bu konuda sorunumuz yoktur.

Bizim politikamız gönüllü askerlik ilkesine dayanır. Zorunlu askerlik yasasına kesinlikle karşıyız. Bildiride anlatılanlar da bunlardır. Göçün tek nedeni sadece Faşist Türk devletinin uygulamaları değil, bunda, PKK'nin bazı yanlış tavırlarının da payı vardır. Bunlar gezilip görülebilir. Sivil askerlere yönelik saldırılara karşıyız, bunlar silahsızdır ve ancak esir muamelesi yapılabilir.

Halkın deneyimine, birikimine değer vermeyen bir örgütün istikrarlı yürümesi, yalpalamaması mümkün değildir. Evet tekrarlıyoruz; her koyun kendi bacağından asılmamalıdır, yaşla kuru bir arada yakılmamalıdır. Bağın olayı gibi olayları istemiyoruz. Bağın olayı için ileri sürülen gerekçeler inandırıcı ve doğru değildir. O gün olayı telsiz konuşmasından dinliyorduk. Olay sizin iddia ettiğiniz gibi olmamıştır. O insanların hepsi bilinçli olarak öldürüldü. Geçen yıl PKK'dan Adnan arkadaşla bu sorunu tartışmıştık. O da buna benzer gerekçeler ileri sürmesine rağmen, tartışma neticesinde genel olarak değil ama zaman zaman ihtiyaç üzerine Solhan ve Bağın eylemleri gibi eylemlere başvurduklarını bundan sonra da başvuracaklarını, çünkü o yöreden her geçtiklerinde ihbar yediklerini, devrimci otoritenin sağlanması için böyle bir eyleme ihtiyaç duyduklarını, bunu savaşın bir kuralı olduğunu, bunu anlamamanın savaşı anlamamak olduğunu, otoritenin sadece ikna ve eğitimle sağlanamayacağını, bazen de şiddetin gerektiği, Dersim'de ikna ise ikna, eğitim ise eğitim, şiddet ise şiddetle otoriteyi sağlayacaklarını açıkça söylemişti. İşte bütün bu uygulamalar bu mantığın ürünüdür. Ve bu mantık PKK'nin kuruluşundan beri şu veya bu şekilde hüküm sürmektedir.

12 Eylül Cuntası öncesinde TDKP, DHB, KUK ve diğer bazı devrimci örgütlerle birbirinizden adam vurmanız, '80 sonrasındaki örgüt içindeki çelişkinden dolayı MK üyeleri de dahil birçok adamınızı vurmanız, yeni yeni itiraf ediyorsunuz, burdakine benzer yanlış uygulamalarınızla köy koruculuğunun hortlamasına neden olduktan sonra korucuların eş ve çocuklarına yönelmeniz, son olarak bu bölgede Uzuntarla, Bağın ve İliç olayları, örgütsel işlerin yaptırılması, zorunlu askerlik, zorunlu vergi, Tunceliler Otobüs Firması'na ait otobüsün yakılması, halka yönelik baskı tehdit ve bildiriye karşı sarfedilen sözler, bize yönelik savrulan tehditler hepsi bu yanlış mantığın ürünüdür. Dostla düşmanı birbirine karıştıran bu mantık terkedilmelidir. Sol sekteizm ve küçük burjuva aceleciliği yarar getirmez. Halk zorla kazanılmaz. Otorite halka baskı uygulanarak sağlanmaz. Halkın

gönüllü ve bilinçli desteği bizi başarıya götürür, baskıyla oluşturulmaya çalışılan desteğin sonu yoktur. Otorite bir yönyle bir düşüncenin halk tarafından benimsenmesi ve o düşüncenin gereklerinin halk tarafından gönüllü ve bilinçli bir şekilde yerine getirilmesidir.

İliç eyleminin Sivas Katliamına misilleme amacıyla yapıldığını sanmıyor ve o civarda yapılan ihbarların durdurulması amacıyla yapıldığını sanıyoruz.

PKK Temsilcisi: Doğrudur, o köylüler birimlerimizi düşürmüştü.

TKPML Temsilcisi: Elbette ki suçlular cezalandırılmalıdır. Ama yaş ile kuru bir arada yakılmamalı. Otorite sağlamak amacıyla bu yapılmamalı. Bu şekilde otorite sağlanmaz, olsa olsa korku ve terdirginlik yaratılır ki, bunun sonucunu bilecek kadar bilirsiniz. O köylüler geri olabilir, hatta sağ partilere de oy verebilirler. Ama bu onların halktan olmadıkları anlamına gelmez. Halkın geri kesimlerini kazanmak için açık ki çok emek sarfetmek gerekiyor. Bu tür eylemler bize de zarar vermektedir, genel olarak devrimcilere karşı bir güvensizlik ve tepkinin oluşmasına sebep olmaktadır. Ayrıca PKK eylemi ayrı yerlerde farklı şekillerde üstlenmektedir. Bazı yerlerde Sivas Katliamına misilleme amacıyla yaptıklarını söylemektedir ki, böyle olmadığını, bizim düşündüğümüz gibi farklı amaçla yapıldığını siz de söylediniz. Farklı şekilde propaganda ile geri Alevi duygularına hitabedilmektedir ve yanlışlır. Geçici kazanımlar hesabıyla gidilmemeli, meseleye uzun vadeli bakmak lazım.

PKK devrimcilerle karşı silah kullanmaz diyorsunuz. Fakat diğer yandan ise, bildiri geri çekilmezse, düşmanca tavır takınacağınızı söylüyorsunuz. Devrimci samimiyet bunun neresindedir? Bir örgütün tavır bir bildiriyle değişiyorsa, varın gerisini siz düşünün...! Bunun takdirini halka bırakıyoruz.

PKK yanlışlarından vazgeçmediği sürece, bu yanlışların karşısına dikileceğiz. Buna karşı PKK silah kullansa da ilk etapta onu bu yanlışları da vazgeçirmek için ideolojik mücadelemizi sürdürmeye devam edeceğiz. Ama dikkatinizi çekerek, her şeyin bir sınırı vardır, bunu bilecek hareket edin. TKP/ML asla ilk silah çeken olmayacaktır.

PKK Temsilcisi: Gerçekten devrimcilerin üslupta, tarzda samimi olmaları gerekiyor. Dersim alanındaki olayı partiyle görüşmeden kalkıp yayın organlarında yayınlamanız, düşmanın yazdığı bildirilerden pek farklı değildir. Biz kaygı taşımıyoruz. Bildiri bu şekilde yapılsa devrimci ilişkileri bozar. Bize verilen süre doldu. İşlerimizin yoğunluğundan dolayı gitmemiz gerekiyor. Bu tartışmayı sonuçlandırsak iyi olur. Merkezi düzeyde görüşmeler yoluyla bu sorunlar giderilebilir. Bunlar iki devrimci örgüt arasında pek ciddi sorunlar değildir.

TKPML Temsilcisi: ... Üçüncü gündem maddesine ilişkin olarak da söyleyeceklerimiz var. Faşist Türk devleti tarafından partimize ve PKK'ya karşı Çiller Hükümetinin işbaşı gelişinden bu yana kapsamlı bir saldırı başlatılmıştır. Bu saldırının kapsamlı bir karşı saldırıyla karşılınması gerekiyor. Saldırı şu anda Kürdistan'ın güney illerinde yoğunlaşmakla birlikte büyük ihtimalle sonbaharda bölgemizi de içine alacak şekilde kuzeye kaydırılacaktır. Bunun için düşmanın hazırlığı sürmektedir. 8. Kolordudan

üç bin dolayında asker bölgeye kaydırılmış, Kayseri Hava İndirme Tugayının da bölgeye kaydırılacağı bilgisini edindik. Bunun için çeşitli yerler hazırlanmış. İşte böyle bir dönemde ilişkilerimize gölge düşüren sorunların bertaraf edilmesi, sorun ve sürtüşmelerin tali plana itilmesi ve eylem birliğinin ön plana çıkarılması kendisini dayatmaktadır. Kapsamlı bir karşı saldırının örgütlenmesi için bütün devrimci hareketlerin birbirine daha çok yaklaşması ve ortak tavır koyması önemlidir. Bu anlamda partimiz eylem birliğine hazırdır. Eylem birliğinin önemini vurgulamakta yarar var. Toplantıdan sonra komutanlıklarımız somut şeyler üzerinde görüşebilir. Komutanlığımız buna hazırdır. Görüşme için olanak sağlanmalıdır.

Oneriler gündemine ilişkin ise; tartıştığımız sorunları partimizin Dersim Bölge Komitesi' ne ve Merkez Komitesi Siyasi Bürosu' na iletтик. Görüşümüz, sorunun merkezi düzeyde ele alınarak çözüme bağlanmasıdır.

PKK Temsilcisi: Bu tür şeyler olmasın, dolayısıyla bu küçük şeyler ilişkilerimizi zedeliyorsa terkedelim, düşmana yönelim, düşmanımı birdir. Subjektif bilgilerle yola çıkarak eleştirilerimizi yürütmemeliyiz. Eylem birliğine gidilmesi halinde Dersim'de savaşın boyutu yükselebilir. Bu görüşme olumlu olmuştur. Hepinize başarılar dileriz.

TKP/ML Temsilcisi: Belkide toplantı kitleye açık yapıldığı için, kendinize karşı eleştirel davranmadınız. Sizden istediğimiz, burdan ayrıldıktan sonra eleştirilerimizi yeniden değerlendirmenizdir. Unutmayın ki, bu eleştiriler sadece bizim değil aynı zamanda Dersim halkının eleştirileridir. Sonuç olarak tavırımızı yenilemek istiyoruz. Eleştirel yaklaşım, dostça ilişkiler, bazı konularda ortak tavır ve düşmana karşı eylem birliği.

Görüşmenin sorunların çözümünü ve ilişkilerin düzeltilmesinde olumlu etki yaratacağına inanıyoruz. Görüşmeye geldiğiniz için teşekkür ediyoruz ve hepinize başarılar diliyoruz.

Şimdi Komutanlarımız somut öneriler üzerinde görüşebilir.

PKK Temsilcisi: Merkezi düzeyde görüşme yapıldıktan sonra eylem birliğine gidilmesinden yanayız.

TKP/ML Temsilcisi: Eylem birliğinin ikinci plana itilerek görüşme sonrasına ertelenmesi yanlış, bu zaman alır.

TIKKO Doğu Dersim Alt-Bölge Komutanlığı Adına LO: Oyleyse kendi içinizde tartışarak görüşmeye hazır gelmeniz için şu önerilerimizi not alın:

1- Düşmana yönelik her türlü eyleme hazırız,

2- Eylem birliğinde, "eylemde birlik, ajitasyon ve propaganda serbestlik" ilkesi işletilmelidir.

3- Karşılıklı olarak her türlü silah ve malzeme değişimi veya yardımı yapılmalıdır.

4- Komuta, güç oranını ve tecrübeye göre paylaşılmalı, inisiyatif buna göre tanımlanmalıdır.

5- Düşmandan ele geçirilen ganimet, güç oranına göre paylaşılmalıdır. Mücahenizde başarılar diliyoruz.

TKP/ML Temsilcisi: Eleştiri, görüş ve önerilerimizi üst organlarınıza lütfen iletin ve selamlarımızı söyleyin. Teşekkürler.

PKK Temsilcisi: Siz de iletin. **TKP/ML Temsilcisi:** Elbette.

PKK gerillaları bir plan tartışırken.

DİSK TEKSTİL'DE SENDİKA BÜROKRATLARI Barajı aştılar, işçileri kovdular

İstanbul/ Özgür Gelecek-Şu sıralar DİSK Tekstil'de birşeyler oluyor. Önceden bir işçi sendikaya geldi mi, ilgi görür, baş tacı edilirdi. Şimdi değil ilgi, kovuyorlar, küfür ediyorlar. İşte tekstil işçilerinin başına gelenler:

Fabrikanın adını yazmıyoruz! Patron duyarsa hiç iyi olmaz! Sözü edilen fabrika Merter'de. 400'e yakın işçisi var. Bu işçiler fabrikada sıkı bir çalışmayla örgütleniyorlar. Sonra DİSK Tekstil 3. Bölge Başkanı Ahmet Göröl'a giderek, üye olmak istediklerini söylüyorlar. Ve üye oluyorlar. Bu aralarda sendika barajı aşmaya yaklaşmış. O zamana kadar sendikaya davet edilen işçilere artık "Gelmeyin" deniyor. Ahmet Göröl, "Dışarda örgütlü olarak gelmişsiniz, böyle olmaz" diyor. İşçilerin oraya "amaçlı geldiğini" söylüyor. "Siz buraya robot gibi programlanıp gelmişsiniz" diyor.

Bölge başkanı ile işçilerin arasındaki ipi tümden kopartan olay, 11 Eylül Cumartesi günü geliyor. İşçiler fabrikada toplantı yapıyorlar. Bu toplantıya başka bir fabrikadan atılan R.G. adlı işçi de katılıyor. Toplantıda DİSK Tekstil 3. Bölge Başkanı da geliyor. Göröl, R.G.'den rahatsız oluyor. O'na "Sen toplantıya giremezsin" diyor. Bu sirtüşme toplantıdan sonraya sarkıyor ve işçiler Göröl'ı tartaklıyor.

Bu olaydan sonra bu işçilerin sendikaya gelmesi istenmiyor. İşçiler "Siyasi", "Örgüt" gibi suçlamalar getiriliyor. (Kaldı ki bunlar kötü değil) İşçiler 13 Eylül günü, olayı genel merkeze aktarmak üzere, Merter'de bulunan Genel Merkez binasına geliyorlar. Ancak "Bozacının şahidi şıracı" hesabı, Genel

Merkez'de kimse işçileri dinlemiyor. Merkez Yönetim Kurulu üyesi, Toplusözleşme Dairesi Başkanı Hüseyin Kayabaşı işçilere küfür ediyor. "Başlarını sizin örgütlenmenize de...." diye başlayan küfürlerle Göröl'in yaptığından farklı yaklaşmıyor.

Merkez'de sadece, Genel Sekreter Hüseyin Aktuna'dan ilgi görüyorlar. Aktuna; "3. Bölge Başkanının işçileri sendikaya almamasını tasvip etmediğini ve bu olayın koltuk kavgası olduğunu söylüyor. (Bu yazıdan sonra koltuğu kesin alınır!)

"ZORLU İKİLİ!"

DİSK Tekstil'e üye olan tekstil emekçileri, şimdiye kadar işten atılma tehditlerine rağmen üye oldu. Kimi yerde fabrika bile kapatıran sendikalaşma, bir çoğunu işsiz bıraktı. Buna rağmen Türkiye'nin bir çok yerinde örgütlenme çabası sürdü. Bu olay 1993 Temmuz'una kadar hummalı bir şekilde yürüdü. Ve beklenen gün geldi. 17 Temmuz'da DİSK Tekstil, Türkiye genelinde yasal olarak var olması gereken yüzde 10 barajı aştı. Barajı aştı. Tekstil emekçilerinin kendi deyimleriyle "Sermaye sınıfının önlerine koyduğu barajları aşmaya çalışırken" bu kez önlerine sarı sendika bürokratlarının barajı çıktı. İşçilerin "Devrimci düşmanı" diye anıldıkları Ahmet Göröl ve Hüseyin Kayabaşı; Mirabbo, Teknoteks, Benteks, Bersan gibi birçok işyerinde, direniş geçmek isteyen işçilerin önünde engel oldular.

Yukarıda sözünü ettiğimiz ve adını vermediğimiz fabrika da bu fabrikalardan biriydi. Burada öncül

işçilerin koltuklarını sallamasından korkan 3. Bölge Başkanı, onlara "siz siyasisiniz", "Siz örgütsünüz" dedi.

"SALDIRGANLIĞIN ALTINDA SINIFTAN KOPUKLUK YATIYOR"

Bütün bu olanları basına bildirmek için bir toplantı planlandı. Bu toplantı sendikada yapılacaktı. Göröl'in bundan haberi yoktu. Sendikalaşma mücadelesini yürüten işçiler bir bildiri hazırladılar. Bu bildiriye basına okuyacaklardı. Ancak başkanın köstebeği haberi iletmiş olmalı ki, 18 Eylül günü işçiler Bölge'nin kapısını kilitli gördüler. Sendikanın önu gayet uygundu. Basın toplantısı burada yapıldı.

Bildiride, bir paragrafta şu görüşler yer alıyordu:

"Bu ikili(Ahmet Göröl ve Hüseyin Kayabaşı), bugün hiç hak etmedikleri halde koltuklarını korumak için işçilere düşmandırlar. Bunların saldırganlığının altında işçi sınıfından kopukluk yatıyor... Bunlar işyerlerinde patronların saldırısı için zemin hazırladılar... Bugün artık bizi üye olarak istemiyorlar. 'Siz gidin Teksif'e, Öz-İplik İş'e' diyorlar...."

Eğer bizlerin kızgınlık ve öfkeyle sendikayı terkedeceğini sanıyorlarsa yanılıyorlar. Biz işçiyiz. Sendikaysa sınıfındır. Esas sendikada olmaması gereken bu içi geçmiş, bürokrat asalak tayfasıdır." DİSK için söylenen şu sözler de ilginçti: "DİSK ve ona bağlı sendikalar bugün işçilerin değil, işçilikten her yönüyle kopmuş bürokratların elindedir. Esas çatışma noktası budur...."

"10 BİN LİRA İSTEDİM VERMEDİ"

Tekstil emekçileri ile bu sorunların görüşürken bir işçi yanımıza yaklaştı. Kendisi için çok önemli olan bir konuyu bize anlattı ve yazmamızı rica etti: "Bir ay önceydi. Sendikadaydım. Cebimde sadece 5 bin lira vardı. Eve bu parayla gidemiyordum. Bölge Başkanı Ahmet Göröl'dan 10.000 lira istedim. Vermedi. Durumumu biliyordu ve parası vardı yine de vermedi" "Neden?" sorusuna işçi şöyle yanıt veriyor. "Çünkü bizden alacağını almıştı. Artık bizimle işi bitmişti." Başkanın işçiyi 10 bin lira bile vermediğini düşününce "Koltuk bayağı ucuzmuş" diyeceği geliyor insanın.

Sendikanın Kongresi yaklaşıyor. Fakat kongreden önce "Tüzük Kurultayı" var. Asıl çekişme bu kurultay'da olacak. Bu yazı baskıya girildiğinde işçiler kurultaya katılacak ve taleplerini dile getirecekler. Tüzük kimi bölgelerde işçilerin görüşü alınmadan hazırlanmış. Bazı yerlerde ise, inisiyatif ele geçiren işçiler, taslak çalışmalarına katılmış. Devrimci işçiler, inisiyatif kopup ekonomik-demokratik taleplerini taslakta yer alması için uğraşmışlar. Öyle ki, Adana'da Kürt Halkının ulusal talepleri bile tüzükte yer almasını isteyen işçiler olmuş.

Fakat İstanbul'da Kurt bürokratlar, taslağı devrimci işçilerden çıkarmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Tüzüğün son şeklini, yine Tüzük Kurultayı'nda görmek mümkün olacak.

Yayınlarımıza yoğun toplantılar

Genelde sosyalist basın özde ise gazete ve dergilerimiz üzerindeki baskıların somut biçimlerinden olan toplantı kararları gün geçtikçe artıyor ve ardi arkası kesiliyor.

Yeni Demokrat Gençlik 12. sayı, Partizan 15. sayı ve Özgür Gelecek 12. sayı hakkında toplantı kararı çıkaran egemen güçler, bunlar yetmiyormuş gibi, yayınevimizin çıkarmış olduğu İbrahim KAYPAKKAYA Seçme Yazılar 1 hakkında da "halkı, sınıf farklılığı gözeterek kin ve düşmanlığa açıkça tahrik etmek" nedeniyle toplantı kararı çıkarmışlardır.

Hiçbir anti-demokratik uygulama gazetemiz Özgür Gelecek, dergilerimiz Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik'in Yeni Demokratik Türkiye yolundaki mücadelesini engelleyemeyecektir. Şimdiye kadar İbrahim KAYPAKKAYA'nın düşüncelerini yayılmasının önüne geçemeyenler Seçme Yazılar 1'i toplatmakla bu emellerine asla erişemeyeceklerdir.

Gazete, kitap ve dergilerimiz üzerindeki toplantı kararlarını nefretle kınıyoruz.

Plaspen patronu Rambo kiraladı

Haber Merkezi- 21 Eylül günü İkitelli'de bulunan Plaspen fabrikasında Laspetkim-İş'e üye 68 işçi iş bırakma eylemi başlattı. 20 Eylül akşamı patron Remzi Kambur'un sendika üyeleri Fehmi Tikaz, Salim Enlioğlu, Zeynep Demirel ile Kemal Çelik'i işten çıkarması üzerine eylem kararı alan işçiler "Patron daha önce biz isteklerini kabul ettiğimizden işçileri işten çıkarmıyordu. İşçi çalışmaya koşullarının ağırlığına rağmen ücretin az almasından işten çıkıyordu. Ama biz sendikalı olunca hakkımızı aramız kaygısıyla çıkarıldık." diyorlar.

Daha önce sendikaların girmedikleri işyerinde işçiler asgari ücretle çalışıyordu. Yapılan zamlar her yıl asgari ücrete denk düşecek şekilde % 15 artış gösteriyordu. Zeynep Demirel 4 yıllık işçi; işten çıkarılmadan önce son zamlarla birlikte 1 milyon 8 yüzbin lira aylık almış. 21 Eylül'deki bir günlük oturma eyleminden sonra vizite eylemi gerçekleştirmek isteyen sendikalı işçilere patron; "pezevenkler fabrikamı batırınız, ben ölene kadar bu fabrikaya sendika sokmam" diyerek işçilere fabrikanın kapısını kapattı. Bu nedenle işçiler vizite eylemini gerçekleştiremediklerini söylediler.

Şimdilik fabrikada 5-6 işçi çalışıyor. İşçiler ise üretimin durduğunu söylüyorlar. Çalışan işçiler eylemcilerle görüşmesini diye iş çıkışı patron tarafından arabasıyla evlerine bırakılıyorlar. İşçi Gülcan Gündoğdu: "Biz 27 kişi kışın çamurlarla boğuşarak evlerimize gitmeye çalışırken, bütün çabalarımıza rağmen servis arabası vermemiş patron, şimdi bir işçiyi özel arabasıyla evine bırakıyor. O zaman değer vermediği işçi şimdi nasıl kıymetleniyor?" diye soruyor. Plaspen'de 2 yıllık işçi Ali Yılmaz ise, "patronun bizi işe tekrar almayacağını biliyoruz. Bizim çabamız bizden sonrakilere bir direniş geleneği bırakmak; çünkü bu fabrikada ilk kez sendikalaşma ve böyle bir eylem gerçekleşiyor." diyor. İşçi Hasan Demirel de Ali ile aynı görüşü paylaşıyor: "Gerekirse burada yatacağız. Bu direnişi bırakamayacağız."

İşçiler haklarını almak için direnmekten başka bir çözüm yolu olmadığını biliyorlar. Bu kararlılık karşısında patron hem zaltır, hem de korkak. Eylem başladığından bu yana Plaspen'in kapısında bekleyen korumaları onun korkusunu şimdilik örtüyor. Ancak iri yan, kara gözlüklü, takım elbiseli patron rambolarda da korkuyor! Onlar da evlerine arabalarla götürülüp getiriliyorlar.

DPT'den işçilere Jurassic Park tasarımı

Karabük Demir Çelik Fabrikaları'nın 7 bin 143 işçisi halihazırda çalışıyor. Bir hesap yaparsak TTK'da 9 bin 652, Karabük'te

143 işçi kalacak. Yani elde var sıfır.

Tabii, DPT oluşacak boşluğu hemen dolduruyor, orta ve uzun vadeli yatırım konularını buluyor. İşte bir kısmı:

- Karabük, birinci derecede öncelikli yöre kapsamına alınmalıymış: Birinci derecede öncelikli yöreler genellikle Küristan'da rastlıyoruz, hem de il düzeyinde. Yani, Karabük birinci derecede unutulacak yöre olacaktır.

- Seracılık, çiçekçilik ve arıcılık faaliyetleri ile mantar ve kivi üretimi geliştirilmeliymiş: Yani, işçiler azıcık toprak sahibiyse artık köylülüğe "atanmamaları" için bir sorun kalmayacak. Toprağı olmayanlar ise başkalarının toprağında çalışsın veya başının ça-

resine baksın.

- Ereğli, Karabük ve Devrek'te küçük sanayi siteleri açılmalıymış: Yani büyük işletmelerden küçük işletmelere doğru tarihi bir "atılım."

Bugünlerde, Tansu Hanım, Almanya Başbakanı Kohl'den Zonguldak'a nükleer santral sözü aldı. Santral 5 bin kişiye iş imkanı yaratacakmış. Ama bizden söylemesi, işçi kardeşlerimiz hiç umutlanmasın çünkü santral, vasıflı eleman gerektirir.

Patron-ağa devleti, varolan sanayiye küçük işletmelere ve köylü ekonomisine döndürmeye çalışıyor. Ama bilmeleri gereken önemli birşey var: Tarih geriye gitmez ve işçiler dinazor değildir.

Kapıcılar eyleme hazırlanıyor

Adana/Özgür Gelecek- 19 Eylül'de Emek-İş Sendikası Adana Şube binasında düzenlenen basın toplantısında Sendika Genel Başkanı Muzaffer Ünlü'nün yaptığı açıklamada 1) Apartmanlarda kapıcı olarak çalışan emekçilerin devlet ve sendikalar tarafından destek alamadıklarını, 2) Devletin ve patronların yanı sıra en büyük darbeyi sendikalardan yediklerini, büyük sendikaların kendilerini kullanmaya çalıştıklarını ve 4) Sorunlarıyla ilgilenmeleri bir yana "kapıcı" kelimesinden bile utanacaklarını belirtildi.

Türkiye'de kapıcılara beşinci sınıf muamelesi yapıldığını, kapıcıların mahzen gibi yerlerde sağlıklı koşullarda yaşamlarını sürdürmeye çalıştıklarını, bu da yetmezmiş gibi güya "Hukuk Devleti" olan ülkemizde kapıcıların kaymakam kara-

rıyla ve zabıta kuvvetiyle sokağa atıldıklarını belirterek, "Biz kapıcıyız ama köle değiliz, emekten gelen gücümüzü her zaman kullanmakta kararlıyız. Daha önce taleplerimizi belirten teklifi 50 kez meclise vermemize rağmen hiçbirini değerlendirilmedi. En son 21 Mayıs'ta taleplerimizi belirten teklifi tekrar meclise verdik. 1993 yılı bitiminde haklarımız meclis gündemine gelmediği takdirde Adana, İzmir, Ankara, İstanbul gibi büyük kentlerde eylemliliklere başlayacağız. Bu eylemliliklerimiz, kişin soğuk günlerinde şaltierleri indirerek kaloriferleri kapamak ve çöpleri toplamamak olacak" denilirken, Türkiye'nin demokratik hukuk devleti değil tamamen diktatörlük olduğu, bu halkı koyun sürüsü sanarak şimdiye kadar sömürenlerin yanıldığını ve birgün bu insanların sokağa dökülmesi durumunda ne asker, ne polis hiç kimsenin bunu durdurmaya gücünü yetmeyeceği belirtildi.

DEP'e park yasağı

Ankara/Özgür Gelecek- Mardin milletvekili Mehmet Sincar'ın katledilmesi ve DEP Genel Başkanı Yaşar Kaya'nın tutuklanmasına tepkiler sürerken, katiller gürhu değişik yöntemlerle yeni saldırılara başladılar.

Oğlunun kaydını yaptırmak istediği Mimar Kemal Lisesi Müdür Yardımcısı ve Çankaya Lisesi Müdürü'nden "Gidin kendi memleketinizde okuyun" şeklinde yanıt alan DEP milletvekili Mahmut Alınak ve diğer DEP'liler bu seferde Parti Genel Merkezi'nin önündeki araç park yerinin kaldırılması nedeniyle trafik polisleri kanalıyla uygulanan bir cezalandırmaya maruz kaldılar. Konuyla ilgili görüş-tüğümüz DEP milletvekili Mahmut Alınak, "Türk halkı haçerlenmek isteniyor. Yapılanlar Türk halkına düşmanlığı kışkırtıcı uygulamalardır. Bölücülüğe tepki olarak gösterilen bu hareketler bölücülüğün ta kendisidir.

Bunlar Kürt-Türk halklarını birbirinden koparma hareketleridir. Eğer ben enternasyonalist düşüncede bir insan olmasaydım, okulda yapılanlardan sonra Türk halkına düşman olurum. Bütün siyasi partilerin önünde park yeri varken, bizi ara sokaklara sürdüler; sokaklar da olmadı bir okulun bahçesine araçlarını koydular, bu sefer de görevlinin hakaretlerine maruz kaldık. Biz biliyoruz ki bu yapılmalarda Türk halkının bir günahı yoktur. Bu uygulamalar Türk halkını bağlamıyor. Biz Türk halkıyla bütünleşmek zorundayız" şeklinde görüşlerini belirtti.

Verdikleri meclis soru önergesinin hiçbir şeyi çözemeyeceğini de bildiğini söyleyen Alınak, bu sayede konuyu gündemde tutmak istediklerini belirtti. Hiçbirşeyi çözemeyen meclis önergesinin bu sorunu nasıl gündemde tutabileceğini ise anlayamadık (1)

YENİLEN, YENİLE, YENİYİ YARAT İLERLE!

Devrimci orduda disiplini ve otorite üzerine kısaca

Disiplin, kendisini var eden bir dizi kurallar yığınının bilinçli bir pratikle içselleştirilmesi, zorunluluğun bilince çıkarılması ve savaşın, savaş kuralları içinde yönlendirilmesidir.

Her sınıfın kendine özgü sorunları ve o sorunlara bakış açısı vardır. Bu aynı zamanda sınıfsal dünya görüşü, felsefesidir de. Proletaryanın önderlik ettiği sınıflar ve oluşturduğu kurumlar proletaryanın genel dünya görüşü, onun yol göstericiliği ile şekillenir, veya şekillendirilmeye çalışılır. Devrimci değerler bu sınıfın ideolojik ve siyasi güzergahında, onun bakış açısında yaratılmaya çalışılır. Bu nedenle devrimci değerleri karşıtıdan kalın çizgilerle ayıran temel kriterler mevcuttur. Ve bu ilke düzeyinde temel kriterler, bir devrimci yapılanmada 'olmazsa olmaz' kuralı gibi bir öneme sahip olmak zorundadır.

Bir devrimci orduyu burjuva ordudan ayıran temel kriterler belirgin ve herbiri olmazsa olmaz esasına bağlıdır. Bunlardan biri yadsındığı an, devrimci ordunun niteliği sarsılmış, ve karşıtına dönüşümün gedikleri açılmış, devrimci ordu hürani kendi elleriyle hazırlanmış olacaktır.

Savaş, her ordu için vazgeçilmez temel yasaları kabul görür. Fakat yasaların uygulanışı ise, her ordunun niteliğine göre belirginleşir ve ayrışır. her ordu, üzerinde veya/ve etkisinde şekillendiği sınıf karakterine göre belli bir nitelik edinir. Devrimci orduda, proleter sınıf önderliğinde, geniş bir bileşeni olan devrimci sınıfların çok çeşitli özelliklerini taşır. Amaç, devrimci orduyu o çok çeşitli sınıfların belirgin geri özelliklerinden arındırarak onu, proletaryanın sınıfsal niteliği ve onun ideolojik çerçevesi dahilinde şekillendirmektir.

Devrimci bir ordu (halk ordusu), o kesitte devrimci olan, birçok sınıftan unsurları bünyesinde taşıdığından, çok çeşitli sınıf özelliklerini yansıtmaya da kaçınılmazdır.

Devrimci bir orduyu beyaz ordudan ayıran en temel kriterlerden biri, disiplin ve otorite sorunudur.

Belirttiğimiz gibi savaşın, genel yasaları her ordu için geçerli ve zorunludur. Fakat bunların uygulanışı farklılıklar içerir. Uygulama yöntemi apayrıdır. Her ordu, hasmını yok etme, kendi gücünü koruma ilkesine göre savaşır. Ve bunu yerine getirebilmesi de, yine savaşın katı kuralları arasında, savaşın tek elden yönetilmesi gerekliliği ve zorunluluğu dolayısıyla, disiplin her ordunun vazgeçemeyeceği ve savaşabilmesi için yerine getirilmesi gerekli genel kurallarından en önemlisidir. Bu böyle iken disiplini uygulama, disipline olma her ordunun kendi niteliğine göre şekillenir ve düzlemde uygun bir hal alır.

Beyaz orduda disiplin, zora, şiddete dayalı kuralları yığınıdır. Esas üzerine oturan zemin zor ve şiddettir. Bunun için her yol mübahdır. Burada disiplin adına, her tür şiddet yoluyla kesin boyun eğdirilir. Ve bu şiddet bir an gevşetildiğinde bu koca yumak çözülür. Bunun yanında şiddetin doğurduğu kof bir bütünlük söz-konusudur.

Kızıl Ordu'da ise, durum tam tersinedir. Burada disiplin, her şeyden önce gönüllü olarak bir zorunluluğu bilince çıkarılmasıdır. Halk ordusunun bünyesi, bilinçli unsurları ve değişimi içeren temel özelliği ile beyaz ordudan temelden farklıdır. Savaş disiplini, verilen savaşın o özgüdeki niteliğine de uygun olarak katı olmak zorundadır.

Bu katılık hiç bir zaman azarın, paylanmanın ve şiddetin varlığı olarak algılanmamalıdır. Disiplin, kendisini var eden bir dizi kuralları yığınının bilinçli bir pratikle içselleştirilmesi, zorunluluğun bilince çıkarılması ve savaşın, savaş kuralları içinde yönlendirilmesidir.

İşte devrimci bir orduda disiplin, zora, şiddete dayalı olmayıp, onun temel yaşam kuralları ve gereksinimleri gibi kavranması ve uygulanmasıdır. Halk ordusu safalarında zoraki bir birtikellik düşünülme-yeyeceğindedir ki, gönüllülük aynı zamanda, savaşın gerektirdiği tüm uygulamaları bilinçli bir yönlendirme ile, kişinin her şeyden önce kendi iradesini disipline etmesi ve gönüllülüğünü pekiştiren, sa-

vas pratiği üzerinde söz sahibi olmasıdır.

Disiplin ve otorite birbirinden ayrı düşünülemez iki tamamlayıcıdır. Disiplin aynı zamanda devrimci otoriteyi bilince çıkarma işi olduğu gibi otorite devrimci saygınlığa dayanır. Azara, paylamaya, şiddete dayalı devrimci otorite olamaz. Bu olsa olsa ancak, beyaz orduların zora dayalı otoritesi olur ki, bu tür yaklaşımlarla elde edilen otoritenin, devrimci bilinç ve iradi yönlendirme karşısında ömrünün çok uzun olamayacağı açıktır. Elbetteki devrimci saygınlığın elde edilmesi hafif-senecek ve 'ha' denildiğinde elde edilir kolayca alınabilecek bir şey değildir. Bunun yolunun uzun, zorlu pratik deneyimlerden, fedakarlıklardan özveriden örnek tutum ve davranışlardan geçtiği bilince yerleştirilmelidir. Bunun maddi bir olgu haline gelebilmesi, aynı zamanda ordu bünyesinde sürekli bir değişimi gündemde tutabilmeye bağlıdır. Eğer bu değişimin sürekli gündemde tutulmasının gerekliliği bilince çıkarılmazsa, disipline etme veya disipline olma olayı ve otorite-ler arasında bilinçli bir ayırım ve tercih yapma durumu da oluşturulamaz.

Silah her şeyi çözümler mantığına asla düşmemek gerek. Devrimci ordu, çok yönlü bir gelişime tabii tutularak ve sürekli

Düşmanı tek bir cepheden değil, esas ile tali bağıntısı ve ayırımı içinde bütün yönleriyle hücum altına almalıyız. Bir heykeltraş gibi işlemeliyiz. Paylaşımın ve yaratıcılığın en güzeline ulaşabilmeliyiz. Böylelikle kalıpcılığı ve tek yönlülüğü kırabiliriz.

çok yönlü komünist tipte insan yetiştirme ereği ile de uyum içinde sürekli hale getirilmelidir.

ÇATIŞKILARIN OLMADIĞI YERDE ÇELİŞME OLMAZ

Sınıfların var olduğu toplumlar, heleki bizim gibi çok çeşitli ara sınıfların geniş toplumsal bir yelpaze oluşturduğu koşullarda yaşamın çatışmaları da çok çeşitli olacaktır. Yaşamın devinimi olan çatışmaları, bu çok çeşitli sınıfların varlığında yansırken, devrimci dönüşümün bu sosyal pratikten bağımsız ele alınması mümkün değildir. Her birey geldiği sınıfın birçok özelliğini yansıtabileceği gibi, yeni adaptasyonunda bir süreç sorunu olacağı doğru iken, onu kendi gidicisine bırakmak, sorunu salt içsel durumun belirleyiciliği ile sınırlayarak, o iç dönüşümün koşulu olan dış etkileri gözardı etmek diyalektik bir bakış açısı olamaz.

Devrimci bir ordu bünyesinde, çok çeşitli sınıflara mensup bireyleri barındırır. Bu da demektir ki çok çeşitli sınıf özellikleri çatışacak, kimileri eriyecek, kaybolacak, kimileri belirleyici hal alacaktır. Dönüşümün yönü en devrimci sınıf olan proletaryaya dönük olmak zorundadır.

Bütün anlayışlar ve yaratılan değerler proletaryanın sınıf bilinciyle yönlendirilerek, nitelikli unsurlar bu anlayış ve değerlerin sahibi olarak yetiştirilmelidir. Proletaryanın devrimci disiplin anlayışı da ancak bu dönüşümle sağlanabilir. Bu böyle iken, her yeni durum kendisine özgü yeni sorunları da gündeme getireceği açıktır. Hiç köylü yaşamı olmayan bir şehirlil öğrencinin, bir köylü genciyle, kültürel, sanatsal, kişilik, mizaç vb. gibi birçok yönüyle farklılıklar taşıması ne kadar doğal ise, ayağı hiç patika görmemiş bir şehirlinin doğa uyumunda zorlan-

ması da o denli doğal olacaktır. Bu yeni durum farklı sorunları ve bu sorunların farklı çözümlerini gündeme getirmiştir. Yeni ilişkiler ve bağıntılar çıkmıştır. Gece ile göz, göz ile yol, yol ile ölüm, silah ile güç, güç ile yaşam, yaşam ile direnç, taş ile insan vb. birçok yeni bağı ve bağlantıyı yeni çatışmaları ortaya çıkarmıştır. Ve bu yeni ilişkiler yeni zorlukları gündeme getirmiştir. Çok söz etmenin yetmediği görülmüştür. Suskunun ne denli kör bir kaynağının olduğu sezilmiştir. Yürümenin dahi "hava" olarak yutulduğu olmuştur. Zorun bağrında yeşeren gerçek paylaşımın yüzü berraklaşmıştır. Zorlanmıştır irade. Kitap sayfalarındaki gibi görkemli durmadığı görülmüştür kahramanlığın. Cehaletin korkunç karanlığında ışımının bedelini tanımıştır yaşam. Bir yığın karmaşıklığın çözümüne takılmıştır kuramlar.

Şimdi artık zamanı gelmiştir hızlı bir dönüşümün. Dağların alacasında beliren küçük bir ışıktır umudun. Hiç duraksamadan, üstüne yürümelisin, nerde yanlış nerde eksik varsa. Çünkü devrimci bir ordunun her bireyi, yaşadığı pratik üzerinde söz sahibidir, onun denetleyicisidir. Hiçbir zaman tepedekinin, tek otorite olduğu kanısına, kapılmasına ve öyle bir böbürlenme içine girmesine meydan vermemelisin.

Birey kolektif yaşam içinde bir zerrecedir. Kimsenin yaratılan bir ortak değerleri, kendi tasarrufuna alma hakkı olmadığı gibi onun üzerinde tek otorite/ ya da bireysel otorite kurma hakkı yoktur. Zorluklar olmayacak, istemediğimiz davranışlar olmayacak, devrimci otoriteyi

zedeleyen davranışlar olmayacak, bireysel çelişmeler olmayacak diye bekleme. Sınıflı bir toplumun her özelliğinin şu veya bu kadarıyla örgütlü bir yapıya -ki o da bir sınıf niteliğine tekabül eder- yansımaları bu maddeliğin doğal sonucu olacaktır. Çinli bir devrimci LI KAO ZAY'ın dediği gibi, "Devrim yaparken zorlanmaktan ve terlemekten korkmamalıyız. Devrim için bir gemiyi yüzdürecek kadar ter döksek bile, bu ağır yükü taşımalıyız"

Çelişmelerden korkmamalıyız. Devrim, bir yığın çelişmenin çözümünden başka bir şey değildir. O zaman devrimi kendi belirliğimizde de süreklileştirmeliyiz. Her çelişmenin kendisine özgü çözümünü, onu tüm yönleriyle bilince çıkararak yakalayabilmeli, bunun için uğraşmalı ter dökmeliyiz.

Düşmanı tek bir cepheden değil, esas ile tali bağıntısı ve ayırımı içinde bütün yönleriyle hücum altına almalıyız. Bir heykeltraş gibi işlemeliyiz kişilikleri. Paylaşımın ve yaratıcılığın en güzeline ulaşabilmeliyiz. Böylelikle kalıpcılığı ve tek yönlülüğü kırabiliriz.

Varız demek hep bir ağızdan ve yaratmak olmalıdır dünyayı yeniden, yarın ed-ğil hem de bugünden.

Devrimci bir ordunun bünyesinde, sürekli bir değişimin zorunluluğunu tanıtlamak gerekiyorsa, bunun takipçisi ve zorlayanı olacak olan ve değişimin birinci basamağını oluşturanalar da bizleriz.

YENİLEN, YENİLE YENİYİ YARAT İLERLE!

Her ilişki bir anlayışa tekabül eder her anlayış kendine özgü ilişkiler yaratır

Her yeni, eskinin bağrında doğacak ve gelişecektir. Devrim ile karşı-devrim her cephede alabildiğine bir mücadele içerisindedir, devrim cephesinin her bireyi de farklı özgül sorun ve çatışmalarıyla bu genel oluşum içinde ağır bir yükün omuzlayıcı olarak yer alırken, kendi ilişkilerini de o bağlamda yeni biçime oturtmak ve devrim cephesini genişletmelidir.

Siyasi bir kişilik, siyasi bir ortamın yoğun olarak yaşadığı gerilla pratiği içinde daha rahat oluşacak ve şekillenecektir. Elbet bu, bunun için yoğun bir uğraş gerektirecektir. Düşünsel olarak evrimciliği bir kenara atarak, bizzat tüm gelişmeler devrimci bir nitelik kazandırmaya niyetinde olan her bireyin durumudur bu- hiç bir zaman, hiçbir meseleyi kendi gidicisine bırakmaz/bırakmamalıdır.

Devrimci ilişkiler, bir yapılanmanın aktif üretkenliğini, onun seviyesini etkileyen en önemli faktördür. Siyasi bir ilişkinin yarattığı ortak değerler yıkılmaz olan, sağlam olandır. "Her şey devrim için" şiarını kişiliklerde somutlaştırmak, bütün önyargıları, tüm faydacı yaklaşımları, koruma, yamanma, sahiplenme gibi esas maddi temeli özel mülkiyete dayalı, teodal ve burjuva anlayışların tümünü eritme ve basıncı altına alma, siyasi olarak sürekli yenilenmekten ve bilimsellikle donanmaktan geçer.

Küçük bir izahati gerektiren bir durumda bile, azar ve paylamaya ya da hot-zot'çu, esaslı zora dayalı bir tavırla yaptırım uygulamaya çalışma dahi, birçok burjuva hastalığın farklı biçimlerde ortaya çıkmasından başka bir şey değildir. uygulamada yöntem, kimi zaman özde olan birçok zaaf ve hastalığı dışa vurur. Eğitimde, yönlendirmede, sevk ve idarede, yönetmede bir yığın uygunsuz davranışa kaynaklık eder iktidatı bu durum. Zor koşullar, kişilik sorunlarını daha net ve anlaşılır biçimde ortaya koyar.

Güneşin yakıcı sıcaklığında, üstündeki her gıysısını sana vermede hiç tereddüt göstermeyen, soğukun ölümcül yakıcılığı altında fazlasını dahi vermede hiç tereddütü, yine her koşulun kendisine özgü sorunları ve her sorun karşısında farklı tavır ve davranışların doğal olarak gündeme gelebileceğini tanımlarken, sorun, var olan gerçekliği kapama değil, var olan realiteyi tüm yönleriyle kavrama çıkarma ve iradeyi bu yeni şekillenmede güçlü kılmak gerekli olmalıdır.

Yürümüş kolundan kopan birini, "yol-

Komünist önder, yetkin komutan, ihtilalci ruh, çelik disiplin dendiğinde, ilk akla gelenlerden, Baba ERDOĞAN.

daş biraz daha gayret" demek ile "hadi çabuk olsana ne duruyorsun demek arasında farkın kişinin beyininde ne derece farklı güçleri harekete geçirdiğini hiç düşünemedin mi? Bu bir yöntem sorunu. uygulama ve uygulamada bir yöntem ve elbette her yöntemin bir anlayışa tekabül edeceği doğru iken, her yöntemin çok çeşitli oluşumları ortaya çıkaracağı açıktır. Yöntem itibarıyla da doğru ile yanlış arasında ayırım yapmak, doğru olanı benimsemek, yanlış yok etmek için mücadele olmak bir zorunluluktur.

Komünist kişilik çok yönlülüğün, yaratıcılığın, paylaşımın, kolektivizmin en uç boyutta elde edilebilmesini şart koşarken, her devrimcinin bu TAI dağı kadar yüce erdemleri elde etmek için uğraşmıyorsa, enginleri fethedemez. Enginleri fethetme ruhuyla donanamaz, tüm donanımını bilimsellik üzerine oturtmaya çalışmazsa, şartlar karşısında tökezlemeye mahkumdur.

İradeyi disiplinle etme, tüm duygu ve istemlere hükmedebilmedir. Duygularla mantığı değil, mantıkla duyguları yönetmek, bir devrimcinin bilimsel çerçevede tutan veya tutabilen en önemli etkidir. aynı ideolojik şekillenme ve aynı siyasi oluşum içinde olmak tüm çelişki ve çatışmaların, tüm uyumsuzlukların ortadan kalktığı anlamına gelmez. Yaşam tarzından, sınıf niteliğinden kaynaklanan bir yığın farklı özellik taşıyacaktır. Statükoculukla, yeni olanı almama ona kapalı olma var olanla yetinme, devrimci kişiliğe has bir özellik olmadığı gibi küçük burjuva böbürlenmelerle, "herşeyi ben bilirim, en iyisini ben yaparım" diyen Ben mantığı, başından gelişmenin önünü kapayacak bilimsel analizciliği yok edecektir.

Nitelik olarak her olumsuz kişilikte dahi alınabilecek olumsuzluklar vardır. Hiçbir zaman kişiliklerin genel karakteri ile bütünü dışalamak doğru olmaz. Küçük de olsa, olumlu olan, doğru olan o bütünü oluşturan olumsuzluğun bünyesinden çekilip alınmalıdır.

Her ilişki bir anlayışa tekabül eder, her anlayış bir maddi gerçeklik üzerinde şekillenir. Küçük burjuvazinin kendisine has tipik özelliklerinden biri olan "Ben'cilik ve onun üzerinde şekillenen çok çeşitli görünümde alabildiğine yoğun olabileceği gibi, bunda en belirgin ve öne çıkan, devrimci olmayan ilişkileri doğuran küçümseme anlayışıdır.

En iyi silahşör silahları korkanı, dağları tanyanı, varoş ışıltılarından geleni, yaldızlı söz edenler-lal olanı, büyük-küçüğü, Aslan-Tilkiyi, güneş-ayı, niçinini, nedenini hiç düşünmeden küçümser. Oysaki durağanlığın reddedildiği koşulda, yeterlilik görecelidir. Mutlak bir seviye olmaz. Çok bilmenin edebiyatını yapmak, her birimenden öğrenme gerekliliğini bilmediğini ilan etmesidir kişinin. Var olan seviyeyi dayatmak değil, onu bilmeden olanla, yetersiz olanla yoğunabilir

mektir büyüklük. Hafifsemeden üzerine gitmek gerilgin, ancak ve ancak onu diyalektik metotla ortaya koyabilmekten geçer. Uyuyanlardan öğrenmesini bilmek. Mutlak bir seviye deyip geçmemek, "Kim neyle yetinmelidir" sorusunu reddidir.

Kişilikleri değerlendirirken, onu yüzeysel gözü güllerle ve biçimsel uyumsuzluklardan hareketle değil. Onu birçok yönüyle, içinden geldiği koşulla, yaşadığı süreçle, tüm iç ve dış bağıntılarıyla, bağımlı olduğu koşulların içinde ele almak gerek.

Kendi ikliminde hiç kışı yaşamamış birinin, kış şartlarının, boranların en zor olduğu bir alanda, yine böylesi bir koşulda doğup büyümüş biriyle aynı dayanıklılığı ya da aynı rahatlıkta bir direnç göstermesini beklemek/istemek hiç de bilimsel bir tahlil ve yaklaşımı içermez. Bu durumda doğal olarak daha çok zorlanan karşısına, doğal bir takım avantajlarla çıkıp böbürlenmek bilimin B'sinden haberi olmayan felsefi idealist küçük burjuvaların işidir. 'Her üretim faaliyeti ve onda şekillenen iş bölümü kendisine özgü ilişkileri doğuracaktır. Ve üretim araçlarıyla ilişkiler sınıfların konumlanışını belirleyecek ve bu maddilik çok çeşitli yaşam tarzını ve ona özgü ruhi, kültürel, şekillenmeyi oluşturacaktır.' İşte devrimci bir ordunun bünyesinde var olan ilişkilerde bir anlayışın ürünü olan ve herhangi bir sınıf realitesine tekabül eden yansımalarıdır.

Halk ordusunun çok çeşitli sınıf özellikleri taşıması, o özgüde yine her biri bir sınıf muhtevası taşıyan, sekte, hot-zot-çu, liberal, asi çete anarşist vb. anlayışların boy vermesinin koşuludur. Her yapılanmada olduğu gibi ordu içinde de, paylaşım, kolektivizm, üretim ilişkilerinin tümü, düşünsel tüm yargıların ne derece maddileştirmenin göstergesidir. Yoldaşlık, salt yoldaş demekle maddi bir güç haline gelmez. O ancak tüm yönleriyle komünist bir kişilikte somutlaşan değerlerin bütünüdür. Yoldaş demek kolaydır, ama yoldaş olabilmek zordur. Ve yoldaşlık zor olanı başarmaktan, zor olana erişmekten geçer.

Bütün ilişkilerin belirleyicisi ve yol göstericisi siyaset olmalıdır. Siyasi bir kişilik proletaryanın ideolojik nesnelligi üzerinde şekillenir/şekillenmek zorundadır.

Pratikte yürümekte olan her ilişkinin o özgüdeki durumu, o sorunun düşünsel alanda ne denli bilince çıkarıldığını tanımlayan en önemli göstergedir. Zor olan uygulamadır, uygulanan her düşünce doğru ya da yanlış olarak ayrışacaktır.

Kadın ve erkek ilişkisi de diğer tüm ilişkiler gibi bir anlayışa tekabül ederken, sorunun nedenli bilince çıkarıldığının göstergesi, yine o ilişkinin somutta var olan durumudur. Önemli bir toplumsal sorun olarak sürekli bir eğitim ve pratik müdahaleyi gerektiren bu konu esaslı olarak başlı başına bir ayrıcalığı içermez, onun, çok daha geniş bir boyutta ele alınmasını gerektirse de burada kısaca da olsa değinme gereği duymaktayız. Bu, hele hele çok çeşitli sınıf anlayışının, gerici feodal değer yargılarının, kadının tek sahibi ve onu mal edinme veya burjuvazinin herşeyi meta haline getirdiği ve kendi özel mülkiyet anlayışı ile kadına da bir değişim değeri yükleyerek onu pazara sürmesi gibi çeşitli anlayışların, devrimci bir yapılanma içinde de farklı türlerden etkilerinin görünmesi kaçınılmaz olduğu kadar, onu asgari bir düzende etkisiz kılma yönünde mücadele etmekte bir zorunluluktur.

Erkeğini kadını her yönüyle "kadın" olarak görmek istediği, kadının "kadın" olarak kalmakta ısrar ettiği koşullarda, doğru ilişkilerin pratik ve maddi bir güce dönüştürülebilmesi için sürekli bir eğitimin zorunluluğu her daim var demektir.

Ortak ideolojik şekillenmenin yanı sıra bireyler arasında var olan bir yığın fiziki, kültürel farklılıklar, ve bunun yanı sıra iktisadi koşulların kadın ve erkeği farklı biçimlerde şekillendirdiği durumda, kişileri hiçbir ayrıma tabi tutmadan, mutlak-eşitlikçiden hareket etmek ve tekdüze genel belirlemelerle yetinmek esasta, eşitsizlik üzerinde bir eşitlik olduğu gibi, felsefi olarak da diyalektik bir yöntem olarak görülemeyecektir.

Yine salt itaat etmeyi, buyruk tanımayı istemek doğru bir bakış açısı olamaz. Her birey eski bütün alışkanlıkları bir tarafa bırakıp, yenileri edinmesi bir süreç sorunu olduğu kadar, köklü bir eğitimle yönlendirmeyi de gerektirir.

Kadın her savaşçı gibi silah kuşanan, hedef tanyanı ve üretimin tümünde en

aktif yer alabilen iken, yine de ona bakış ve onun içinde olduğu durumuna yaklaşımı ağırlıklı kadına mal edilen özellikleri üzerinde yoğunlaşıyorsa, kadının özel mülk edinme, kadının ikincil bir konumda olma, kadının karşı cinsine tabi olma, kadının her yönüyle "kadın" olarak yorumlanma anlayışının ürünüdür. Ve bunun, pratikte ortaya çıkan bir yığın davranışa kaynaklık ettiği de red edilemez. Bu durumda birincil sorun, teorik belirlemeleri her defasında en derinlemesine tekrarlamak değil, onun pratikteki maddiliğini oluşturabilmektir. Bütün alışkanlıkları var olan bütünlük içerisinde eğitime tabi tutmak dönüşümün en temel kurallarından biridir. Hiçbir şeyi kendi gidişatına bırakmadan ona, yönelimini ve hedefini göstermek ve yine o özgüde örnek bir kişilik ve yaklaşımla canlı bir sosyal pratik yaratmak gereklidir.

Bir devrimci veya diyalektik materyalist dünya görüşüne sahip ve olayları bu bazda analize tabi tutan her birey açısından, yapamıyorum, bilmiyorum diye bir mazeret olamaz ve böyle bir şeyde hiçbir zaman makul bir sebep olarak görülemez. Kadın, erkeğin sosyal pratik içinde kazandığı tüm becerileri edinebileceği gibi, erkekler de, kadınların sosyal pratik içinde kazandığı özel beceri ve yeteneklerin tümünü elde edebilir.

Bu becerileri kazanamam, veya elde edemem diyenler, ancak kaytarmanın sırtkanca bir mazeretini sunmaktan başka birşey yapmış olmazlar.

Özel mülkiyet edinmenin doğurduğu sahiplenme istemi, bu ilişkilerde ve özellikle evli çiftlerde gündeme çok sık ve yoğun bir biçimde gelebilmektedir. Güçlü olana yamanma, güçlüden yana tavır koyma, genel küçük burjuvazinin bir karakteristik özelliği olmakla birlikte, bu evli kadın-erkek ilişkilerinde de yoğunlukta hissedilmektedir. İdeolojik ve siyasi şekillenme birlikteliğinin yanı sıra kişilik uyumluluğu ve duygusal olarak da beliren ortak özellikler, evliliğin maddi temellerini de yaratmaktadır. Duygu ve mantık ele alındığında, evliliğin maddiliği olan duygu ve cinselliği mantığın önüne geçirmeden, esas belirleyicisi olanın siyasal çıkar ve ilişkiler olduğu sapsaklanmadan

yaşama geçirebilmek gerekli ve komünist bir kişilikte olmazsa, olmaz kuralıdır.

Kadın ve erkeğin sosyal pratiklerinden edindiği kendisine özgü yetenek ve becerileri doğal olarak kadını kendi branşına daha yakın kıldırdığından, onun içinde olmak kadın için daha kolay, daha istenir bir şey olacağından yeni beceri ve yeteneklere olan ilginin düşüklüğü, bu becerileri edinme sürecini geciktirecektir. Bu erkekler için de böyledir. Yirmi yıllık yaşamında hiç ekmeğe pişirmemiş bir erkeğin, ekmeğe pişirmede zorlanmasının doğallığı kadar, onun içinde yer almak isteyeceği veya böyle bir istemin sürekli var olabileceği bilinmelidir. Maddi yaşam, düşünlerin dönüşmesinde temel ve esas belirleyici olarak iktisadi alanda kadın ve erkeğin ortaklaşa yer alışı onun düşünsel alanda dönüşümünün temel olacağı gibi, bu dönüşümü hızlı kılacak maddilik kendisine özgü yeni şekillenmeyi yaratacaktır.

Yenilerek, yenilenecek ilerlemesini bilmiyiz. Her davranış yeni düşünlerin kaynağıdır ve öyle olmalıdır. Bu, şafağın kızılığını yayacaktır. Yıldızları gözlemlemesini bilmek gerek. İnançları çözülmek durağanlığı reddetmekle mümkündür. Statikliği reddetmeyen zıyafeti uzun süreli olmayacaktır.

İnancını ve iddiasını geri değerlere bağlayan, ufkunu kartartan her bir anlayışa güçlü darbeler indirebilmen, pratikte düşünlerine denk düşen adımları cesaretlece atmana bağlıdır.

Bir davranışın, bin izahattan, daha anlamlı, daha doyurucu, daha güven verici, daha etkili olabileceğini hiçbir zaman UNUTMA.

Düşünlerin doğruluğunda diretmek, pratiğin yaratıcılığında ısrar etmektir.

**EGER ENGINLERİ FETHETME İDEALINI VE AMACINSA;
FETİH, YALNIZCA ZOR OLANI YARATMA DEĞİL, AYNI ZAMANDA YARATILANI KORUMASINI ÖĞRENMEDİR!**

Uzun maratonu yürüme niyetinde olan herkes, tüm hesaplarını kısa mesafeli koşullara göre değil, bu uzun yolun sürecine göre yapmayı bilmelidir.

Devrim bir yığın çelişkinin en küçükten büyüğe, basitten karmaşığa doğru çözümlerle ilerler. Zorun karşısında basit bir güçle ona yıkıma girişen her yapı ve yapının her elemanı, ancak küçük zerrecikleri birleştirerek engin nehirleri yaratabileceğini bilince kazıyarak, feda ruhuyla yaratma, yaratılan her değeri koruma anlayışını yaşamının temel prensibi haline getirmelidir.

Kendi başına ele alındığında, hiç de öyle bir önem içeriyor gibi görünmeyen, fakat bir araya getirildiğinde işte o bahsedilen derin ummanları yarattığı görülür her gerçeğin anlam ve önemini kavramadıkça daha büyük değerlerin sahibi olmak imkansızlaşacak ya da bu sahiplenme geçici ve göreceli olacaktır.

Yine ideolojik gıdasını küçük burjuvazinin sınıfsal niteliğinden alan değer korumama, savurganlık, dünyayı değiştirme eylemi.de büyük acıları bağrında taşıyan ve taşıdığıнын bin misline de gebe olan proletaryanın ve tüm emekçilerin ideolojik şekillenmesi ve onun pratikte maddi bir varlık olmasıyla tam tezat teşkil eden, asalaklığın çeşitli türden yansımalarından başka bir şey değildir. Üretimde bulunmayan tüketicinin, üretimden uzak koşullarda dönüşümü daha zor olacağı açık olmakla birlikte, bir devrimci nezdinde, üretim salt maddi malların ortaya çıkarılması olarak ele alınmaz. Üretim, aynı zamanda devrimci bir ordu yaratma ve dünyayı değiştirme eyleminde maddi, manevi tüm değerlerin oluşturulmasıdır.

Siyasette, sanatta, kültürde, üretici olmayan veya bu yönetim içine sokulmayan bir kafa, asalaklığa düşmekten asla kurtulamaz.

Bir ayakkabıyı üç kez yamayıp giyme girişimi taşıyabilecek, bir kitleyi gözlemleyebilecek, bir baskını önceden tasarlayabilecek, bir zılgıtın açmazını yorumlayabilecek bir dinletiyi uzun gecelere bölebilmek...

YA DÜŞÜNMEK, onu becerebiliyor musun? Ya da her şeye kafa sallamak gibi kolaydan bir tulumba olmayı mı seçiyorsun?

Marksist bilgi teorisini, burjuva bilgisi kavramından ayıran temel kriter, salt yorumlamak değil, bizat yorumu dönüştürme eylemine büründürmektir. Her düşünenin, dünyayı değiştirme eyleminde bulunduğu anlaşılmalıyacağı kadar,

her değiştirme eyleminde yer alanın düşünmek zorunda olduğu bilinmelidir.

Bir direnişin öyküsünü uzun yıllara yatabilecek, bir kuşak boyu sevgiyi sürükleyebilecek kırdığın tüm sigaraların toplamının bir panzeri imha edeceğini, bir ge-yiğe sığığın onbeş merminin bir çatışmada onu kişinin hayatını kuratabileceğini düşünmek. İşte yarı bugünden kurma iddiasında olan her bireyin enginleri fethi ancak, kafayı yüreğin derin vadileri arasındaki her bir karayı ışıtmada yoğunlaştırmaktan geçer.

Uzun maratonları koşacaksan, sorumsuz deparlarla soluğunu tüketmemen gerek. Boşa tükettiğin her damla değer, seni sen edecek olan, ve sana uzanan halkın elinden, bir parmağını kırmak olacaktır.

Sınıflar mücadelesi ekonomik-politik ve ideolojik olmak üzere çok yönlü bir mücadeleyi içerir. Bu mücadelenin amacına ulaşması için ise iktidara yönelmesi gerekir. İktidara yönelmeyen hiçbir mücadele örgütü başarıya ulaşamaz. Ancak mücadelenin, örgütlerin niteliğine göre farklı strateji ve taktikleri olur. Herşeyden önce bunun doğru tesbit edilmesi, kavranması ve uygulanması gerekir.

Sendikaların kurulması, parçalanmış-bölünmüş ve birbiri ile rekabet eden işçilerin örgütlenerek ortak düşmana karşı, ortak hareket etmesini sağlamıştır. Sendikal hareketin doğup-gelişmesinin en büyük başarısı budur. Çünkü bu sayede giderek işçi sınıfı bağımsız ve örgütlü bir güç haline gelmiştir. Zamanla sendikaların bir dayanışma ve sosyalizm okulu olması en önemli gelişme olmuştur. Bu gelişme ile birlikte sendikaların görev ve rolleri de değişmiştir.

İşçilerin bölünmesi, bizzat kendi aralarındaki kaçınılmaz rekabet ile yaratılır ve sürdürülür. Bu yüzden sendikalar; ilk öncelikle rekabetin ortadan kaldırılması, ya da rekabetin sınırlandırılması ve işçilerin köle konumundan kurtulmak için kendiliğinden verilen mücadelelerden doğup gelmiştir.

Bugün hala sendikaların görevlerini, ilk istemleri olan günün istemleri ile (ücret ve işgünü sorunları ile) sınırlayanlardan, sınıf sendikal hareket temelinden ayrılır. Sınıfın sendikal ilkelerini hayata geçirmek için tüm sendikalarda çalışmayı benimser ve işçi sınıfının bir okulu olma görevini üstlenir. Sendikaların ilk faaliyetleri hem meşru, hem de gerekli idi. Bugünkü üretim tarzı sürdürülürken bunlardan vazgeçilemez. Sınıf sendikal hareket, bütün ülkelerde sınıf sendikal ilkeler temelinde sendikaların kurulması ve birleştirilmesi yolu ile mücadelenin genelleştirilmesini savunur.

Sendikalar, nasıl sermaye ile emek arasında gündelik savaşta vazgeçilmez hale geldilerse, bizzat ücretli emek sisteminin ortadan kaldırılmasının örgütlü teşvik araçları olarak çok daha önem kazandılar. Sınıflar mücadelesinde sınıf sendikal hareketinin yeri buradan ortaya çıkar.

Sınıf sendikal hareketi, sendikaların yalnızca ekonomik örgütler olmadığını ortaya koyar ve savunur. Aynı zamanda tarafsız olduğunu benimser. Çünkü tarafsızlık teorisinin temel özelliği, burjuvazinin proletarya üstündeki etkisini güçlendirmeye hizmet eden bir teori olmasıdır. Bu yüzden proletarya bu teoriyi reddeder. Burjuvazinin sınıf çıkarları, sendikaların sosyalizmden uzak kalmasını gerektirir. Onun için her zaman sendikaların küçük ve dar eylemlerle sınırlı kalmasını ister. Bütün bunların ideolojik örtüsü ise tarafsızlık teorisidir.

Bilinç

Mahmut Dedeoğlu

Sınıflar mücadelesinde, Sınıf Sendikal Hareketi

Sendikalar artık büyük tarihsel görevlerinin farkına varmaya başladılar. Sınıf sendikal hareket bu büyük tarihsel görevin bilincine hareket eder ve tüm diğer sendikaları da bu mücadeleye çağırır. Sınıf sendikal hareket, sendikaların geçmişini ve bugünkü durumlarını ortaya koymaya devam edecektir. Ancak hiçbir zaman bununla yetinmeyecek. Çünkü bununla yetinmek geleceğin önünü kapatmak anlamına gelir. Bu da burjuvaziye hizmet eder. Burjuvazi olup bitenlerin ortaya konmasından pek fazla rahatsız olmaz. En çok rahatsız olduğu ve tahammül edemediği şey, sorunlara bilimsel çözümlerinin getirilmesi ve uygulanmasıdır. Proletaryanın sınıf sendikal hareketinin görevi, geleceğe ilişkin doğru değerlendirmeler yapmak, görevlerini belirlemek, örgütlenmek, örgütünü sağlamlaştırmak, programını zenginleştirmek ve eyleme dönüştürmektir. İşte sınıf sendikal hareketini "sarı sendikacılık" ve onun cilalanmış biçimi olan "çağdaş sendikacılık" vb. burjuva sendikal anlayışlardan ayıran budur.

Sınıf sendikal hareketin tüm sorunlara yaklaşımı diğerlerinden farklı olduğu gibi, geleceğe ilişkin söyledikleri ve söyleyecekleri de farklıdır. Bunlarla olan tek ortak yanı, genel anlamda işçi sınıfı ve emekçi kitlelerine sahip olmalarıdır. Sınıf sendikal hareket, kendi politik iktidarı için, demokratik halk iktidarından sosyalizme geçiş ve sınıfsız topluma kavuşmak için mücadele eder.

Farklı nitelikteki iktidarlar için mücadele, en temel ayrılık noktasıdır. Bu da nihai olarak farklı düşünceler için sömürünün olduğu ve olmadığı bir dünya için mücadele demektir.

inç mücadele demektir.

Sınıf sendikal hareket, ilkelerinin kararlı savunucusu ve uygulayıcısı olarak, sendikaların doğuşundaki dar hedefleri aşarak bağımsız hareket eder ve sınıfsal kurtuluşun büyük çıkarları doğrultusunda daha örgütlü ve bilinçli davranır. Tam kurtuluşa ulaşmak için ülkede ve dünyada gelişen tüm anti-emperyalist, anti-kapitalist, anti-faşist, anti-feodal toplumsal ve politik hareketleri destekler ve dayanışma içinde olur. Sınıf sendikal ilkeler gereği kendini tüm sınıfın savaşçıları ve temsilcileri olarak görüp buna uygun davranır. Sendikaların dışında kalan işçi ve emekçileri örgütlemeye ve en düşük ücret alan işçi tabakalarının çıkarlarına özen gösterir. Çabasının dar görüşlü ve bencil olmadığını daha çok ezilen kitlelerin kurtuluşunu hedef aldığını, tüm dünya-ya duyurur ve kavratır.

Sınıf sendikal hareketin dünyada dağınık olduğunu, uluslararası bir örgütlülüğe sahip olmadığını bilerek, bunu gidermek için uluslararası sınıf sendikal hareketin birliğini yaratmak için ve işçi sınıfının enternasyonal ruhunu yeniden canlandırıp yol göstermek için, daha kapsamlı ve net bir program ile tüzük ortaya koymayı acil görev bilir.

Sınıf Sendikal Hareketin; Dünyada ve Ülkede Sendikal Hareketin Birliği için iki temel şartı var:

1) Sermayeye, faşizme, feodalizme ve emperyalizme karşı mücadele etmek,

2) Sınıf sendikal ilkeleri savunmak ve uygulamak. Özet olarak sınıflar mücadelesinde sendikaların önünde şu görevler duruyor:

1- İşçi sınıfının tam kurtuluşu için, sömürü sistemine son verip sınıfsız bir dünya yaratmak için, ülkede ve dünyada verilen mücadelelerin bir unsuru olmak.

2- Proletaryanın tam kurtuluşu yolundaki her politik hareketi, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerini desteklemek.

3- Ülkede ve dünyada tüm işçilerin birliğini sağlamak için mücadele etmek.

4- Dar görüşlü ve bencil olmayıp düşük ücretli işçilerin haklarını savunmak.

5- Sendikası işçilerin örgütlenmesine özel önem vermek.

6- Sınıf sendikal ilkeleri temelinde örgütlenip mücadele ederken, kendi iç işleyişinde, siyasal görüş ve kararların alınıp uygulanmasında örnek olmak.

7- Uluslararası sendikal hareket içinde gelişen iki çizgi mücadelesinden dersler çıkartıp uygulamak.

8- Sınıf sendikal ilkeleri temelinde örgütlenen yeni bir uluslararası sendikal hareket yaratmak.

DERİ İŞÇİLERİNİN BEŞ AYLIK ÇALIŞMASININ ÜRÜNÜ

Sağlık Mahallesi'nde sendika heyecanı

İstanbul/Özgür Gelecek-Çorlu deri tabakhanelerinde aylardır süren sendikalaşma çalışması meyvelerini vermeye başladı. Örgütlediği 30 fabrikanın 6'sında yetki alan Deri-İş sendikası, 16 Eylül'de toplu sözleşme görüşmelerini başlattı. Humanic Ayakkabı fabrikasından sonra Çorlu'da ikinci örgütlenme hamlesi de böylece başarıya ulaşmış oldu. (Bilindiği gibi Humanic'te iki yıl önce işçiler örgütlenmiş ve sendikayı fabrikaya getirmeyi başarmışlardı. Ancak, grevin başlamasıyla patron yasadışı lokavt ilan edip fabrikayı kapatmıştı. (Kapanış o kapanış. Aylar süren grevin bitmesinden sonra da fabrika açılmadı.)

Toplular sözleşme görüşmelerinin başlaması işçilerde büyük bir heyecan yarattı. Bu nedenle sözleşmenin ilk oturumunun yapıldığı 16 Eylül günü, tabakhanelerden sendikaya uzanan 2 kilometrelik yolda, sloganlar ata ata sendikalarına geldiler. O günkü görüşmenin sonuçlarını öğrenmek istediler. "Yaşasın onurlu direnişimiz", "Halkımız saf-lara", "Sendika hakkımız engelenemez", "İşçiler kardeş patronlar kalles" sloganları ile ve protesto ifade eden ışıklarla patronların yüreğine korku saldılar.

O günkü görüşmeler hakkında konuşmaya başlayan Hüseyin Ateş önce kadın işçilerden söz etti: "Kadın işçilerle daha önce yaptığımız toplantıda görüştük. Burada onların söyledikleri bazı şeyleri aktarmak istiyorum. Bayanlar 'Kavgaya-sa kavg' diyorlar? 'Biz haklarımızı alıncaya kadar meydanlardayız' diyorlar." Bu sözler üzerine büyük bir alkış koptu.

Sendikacıdan sonra söz alan bir işçi ise arkadaşlarına şu sözlerle güç veriyordu: "Yıllardır açık ve sefalet içinde sürdürdüğümüz yaşamımız son vermek istiyorsak birlik olmalıyız. Dışarıdan kurtarıcı

Deri işçileri: "Bu bir savaş ve biz bu savaşı kazanmak zorundayız."

bekelemeyeceğiz, sadece ve sadece kendimize güveneceğiz. Bu bir savaş dönemidir ve bizler savaşı kazanmak zorundayız."

BUGÜNE NASIL GELİNDİ?
Deri-İş Sendikası Çorlu Temsilciğinin örgütlenme çalışmalarına başlamasından bu yana başlayan işçi kıyımları, patronun sendikasızaştırmaya karşı en büyük silahıydı. Tabakhanelerin bulunduğu Sağlık Mahallesi'ne kesinlikle sendika sokmamaya kararlı olan patronlar, bu konuda çok sıkı bir örgütlenme içine girdiler. Sendika üyesi olduğu öğrenilen işçi derhal isten atılıyor ve diğer patronlar tarafından da "kara listeye" alınıyordu. Hemen her fabrikada var olan patronun uşakları öncü işçileri ihbar ediyor ve o işyerinde "elebaşlar" atılıyor-du. Buna rağmen işçiler yılmadı. Ve Mayıs ayında, kendi deyimleriyle "ciddi bir savaş" daha da hızlandırıldı. Direnme konusunda Tuzla Organize Deri Sanayii işçilerini örnek alıyorlardı. En son olarak örgütledikleri üç fabrikada yine kıyımlara karşı ve bu kıyımların ar-

dından direnişler başladı. Alkan Deri ve Yiğitler Deri adlı fabrikalarda direnişler halen sürüyor. Dersan adlı fabrikada süren direniş ise yaklaşık 15 gün önce sona erdi.

SÖZLEŞMEDE NELER VAR?
16 Eylül'de başlayan ve iki yıllık süreyi kapsayan toplu sözleşme taslağı, işçilerle birlikte hazırlandı. Toplam 57 maddeli kapsayan TİS taslağında istenen günlük ücret 1. yıl için 220 bin TL. Bayram harçlığı, Aile yardımı, 4 maaş ikramiye, yılbaşı harçlığı, izin parası, yaka-cak parası, ayakkabı yardımı, tahsil yardımı, yıpranma yardımı gibi sosyal yardımlar bu ücrete dahil değil. İşçiler ayrıca, fazla mesai karşılığı olarak yüzde 150 zam istiyorlar.

Ekonomik taleplerin yanında, idari maddeler de o kadar önem taşıyor. Bunlar arasında disiplin kurulunun oluşması var. Üç işçi, üç işveren temsilcisinden oluşacak Disiplin Kurulunda, dönüşümlü olarak taraflar başkanlık yapacak. Haftalık çalışma saatleri beş saat-

olan deri emekçileri taslakta bu saatlerin kısalması talebine de yer verdiler. Talepler arasında bütün dünyanın işçileri için çok önem taşıyan 1 Mayıs ve 8 Mart günlerinin tatil olması da var.

DERGİLERDE YER ALAN ABARTILAR VE DİSK

Bir çok deri işçisi, devrimci gazetelerin bazılarında kendileriyle ilgili çıkan yazılardan rahatsız olduklarını söylüyor. Bu konuda bir toplantı yapıp, sözü geçen dergi muhabirleri ile tartışmayı da çok istediklerini söylüyorlar.

Bu yazılardan biri Devrimci Proletarya'nın son sayısında yer almış. A. adlı işçi "Bu yazının gerçekle alakası yok" diyor. "Buradaki DP muhabirine göre Türk-İş'e üye bütün işçiler toptan kötü. DİSK ise iyi. Bu anlayışını yazılarına yansıtıyor. Düşünün, sayıda bile büyük bir abartma var. Dört fabrikada toplam işçi sayısı 250 iken, DP muhabiri gitmiş 700-800 diye yazmış."

DİSK'ten işçi örgütlenmek ve işçinin Türk-İş'te örgütlenmesini engellemek için sürekli "Türk-İş işçi satıyor" deniyormuş. Humanic Grevi gündeme getirilip, "Humanic işçisi satıldı" deniyormuş. İşçiler bu konuda şöyle diyorlar. "Şu an DİSK'ın temsilcisi olan Özcan Cevik, önceden bizim temsilcimizdi. Eğer bir satış varsa o da olayın içindeydi" diyorlar. İşçinin Yolu dergisinde de, kendilerine ilişkin haberin aynı yaklaşımla yazıldığını belirten işçiler, bu şekilde "kafadan", "abartılı" ve "gerçek olmayan" yazı yazanları protesto ettiklerini gazetemizde yazmamızı ısrarla belirttiler. Bu konuda bir çok işçi, bir toplantı yapılırsa görüşlerini açıkça söyleyeceklerini belirtti.

Deri-İş Çorlu Temsilcisi Hüseyin Ateş ise "Bizler de Türk-İş'i beğenmiyoruz. Ama buradaki kadrolarımız gerici değil" diyor.

Yine işçi kıyımı

Haber Merkezi- Bornova Belediyesi'ne bağlı Altındağ temizlik işçileri yaklaşık 6 aydır maaş alamıyorlardı. 20 Ağustos sabahında (yani maaş günü) maaş kuyruğu oluşturan sabah vardiyası işçileri öğlene kadar beklediler. Öğlen olunca, öğlen vardiyası işçileri de kuyruğa girdiler. Öğle vardiyası işçileri, "Diğer arkadaşların parası verilmeden biz paramızı almamız" deyince bütün işçilere paraları verildi.

Belediye Başkanı Ali Sözer, 41 işçinin çıkışını "eylem yaptılar" gerekçesiyle derhal verdi. Maaş için kuyruğa girmek eylem yapmak mıdır değil midir? Bunu tartışmayacağız. Ama Sözer için iyi bir bahane oldu.

Amasya Belediyesi de eski çeltekten örnek alıyor

Ankara/Özgür Gelecek- Amasya Belediyesi "ödenek yok" gerekçesiyle kadrolu çalışanlarına 2 aydır maaş, memslik çalışanlarına da 2 yıllık ikramiyelerini ödemiyor.

Bir işçi "Mevsimlik 250 kişi çalışıyor, her birimizin yaklaşık 7-8 milyon alacağı var. Ancak torpili olanlar alıyor. Hak, hukuk, adalet yok. Ben 9 yıldır çalışıyorum hâlâ mevsimlik işçiyim. Belediye yeri gelince 1 günlük işçisine hemen kadro veriyor. Onlar 4,5-7 milyon arasında maaş alırken biz de asgari ücretten çalışıyoruz, mesai yaptığımızda bile önceleri ikramiyeye alırken şimdi izin alıyoruz." diyerek sorununu dile getiriyor ve tüm çalışanları sorunlara duyarlı olmaya çağırıyor.

Çölde bir serap: GAP

GAP (Güneydoğu Anadolu Projesi), Fırat ile Dicle ırmaqları havzasında, Gaziantep, Şanlıurfa, Adıyaman, Diyarbakır, Mardin ve Siirt illeri topraklarında yer alan; yörenin tarımsal üretimini artırmaya yönelik amacıyla yapıldığı, egemen sınıflar tarafından sıkça tekrar edilen bir projeler bütünüdür. 1976 yılında yapımına başlanan GAP'ın öngörülen bitim süresi 1996'dır.

Ortalama olarak GAP, sömürülen emekçilere (egemenlerin deyimiyle "devlete") 9 milyar Amerikan dolarına yani yaklaşık olarak 110 trilyon TL. na malolmaktadır. GAP'ın tam olarak faaliyete geçmesinden sonra getireceği yıllık gelirin ise 2 milyar Amerikan Doları dolayında olacağı söylenmektedir.

Yıllardan beridir, "GAP biterse, Güneydoğu sorunu hallolur, Türkiye'nin ekonomisi düzeler, 'terör' son bulur, komşularımızla ilişkilerimiz bizim lehimize düzeler", vb. söylemlere alıştık artık. Acaba gerçek böyle midir?

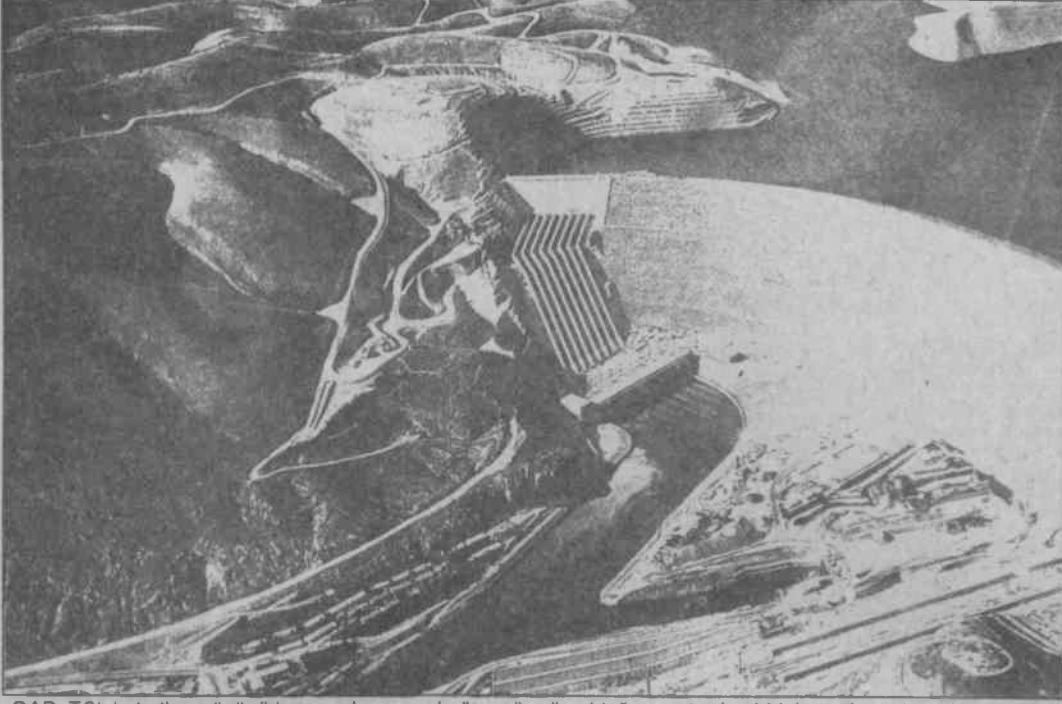
Böyle bir soru beraberinde başka soruları da getirmektedir. Örneğin: GAP biter mi/bitirilebilir mi? veya GAP'ın kaymağını kim yiyecek? Bu egemen sınıfların sorunudur. Bizim sorunumuz ise, ancak ve ancak sosyal bir devrimle gerçekleştirilecek bir şeyi GAP mı gerçekleştirecektir? Çünkü GAP aynen Musa'nın asası gibi gösterilmektedir ve bu son soruya verilebilecek tek yanıt şu olabilir: **KESİNLİKLE HAYIR!**

GAP'ın getireceği çözümleri, bu çözümlerin niceliğini ve niteliğini veya kendisi ile birlikte varolacak sorunları biraz irdelemek gerekirse, işe önce GAP'ı tanımlamak başlamamız gerekir. GAP daha önce de belirttiğimiz gibi sulama ve enerji üretimi temelinde lanse edilen bir projedir.

Bu projenin vaad edilen sulama ve enerji üretim dağılımı ise şöyledir: (TABLO: 1)

Bu projeler sadece Fırat nehri üzerinde kurulu olan projelerdir ve genel toplam olarak 1.083.458 hektar alan sulama programına alınmıştır. Fırat nehri için planlanan elektrik üretimi ise önceleri daha az ama bütün projeler tamamlandığında programlanan üretim 18.477 KWs/YIL'dır. (TABLO: 2)

Dicle nehri üzerine kurulu projelerin sulama hedefleri 557.854 hektar alan; elektrik üretim hedefle-

GAP, TC'nin halkın gözünü boyamak amacıyla öne sürmüştüğü araçlardan biri; hem de en büyüğüdür.

ri ise 7.780 KWs/YIL'dır.

GAP, böylece toplam olarak Fırat ve Dicle üzerine kurduğu projelerle 1.641.282 hektar alanda sulama yapmayı ve bir yılda da toplam

raçtan kaynaklanan gelirin kimlerin cebine nasıl ve ne kadar girdiğidir. Yine sulamanın ve toprağın verimlilik oranının artacağı belirtilmektedir. Ancak önemli olan ve-

unu içermektedir. Ülke topraklarının %28'i yani 28 milyon hektar toprak tarımsal arazilerdir ve bu arazilerin işleme oranı %89 yani 25 milyon hektardır.

GAP bölgesinde yaklaşık olarak 2 milyon hektar toprağı işleyen 231 bin tarım işletmesi bulunmaktadır. Ortalama işletme büyüklüğü 8.2 hektardır. İşletmelerin %96'sı yani 14 işletme, işlenen toprak alanının %49.5'ini - ki yaklaşık 1 milyon hektar - elinde tutmaktadır. Geri kalan %94 ü oluşturan işletmeler ise toprağın %50.5'ini kullanabilmektedir. Yani 217 işletme 1 milyon hektar toprağı işlemektedir. Buna göre en büyük işletmeye düşen toprak miktarı 341 hektar, en küçük işletmeye düşen toprak miktarı ise 1.4 hektardır.

Bu veriler bize GAP'ın inşa edildiği bölgede toprak ağalığı kurumunun var olduğunu ve yarı-feodal sömürü şeklinin hakim olduğunu göstermektedir. Peki bu durumda GAP'ın bitirilmesi ve elektrik üretimi, tarımsal üretimi arttırmak için sulama barajlarının bitirilmesi sonuçta kime yarar sağlayacaktır?

Tabii komprador patronlara ve toprak ağalarına... GAP'ın güneydoğuya sağlayacağı ve sözümlenmiş sosyal yararları değerlendirilince sonradan çevreye zararlarına bakalım:

Sanayi atıkları, çarpık kentleşmeden kaynaklanacak kanalizasyon suları, katı atıklarla hava ve suyun kirletilmesi, baraj göllerinde sedimentasyon, baraj gölleri ve çevresinde toprak kaymaları, rüzgar erozyonu, nehir yataklarının alçalması, yetersiz drenajdan kaynaklanan su birikmesi, tuzlanma, orman yitimi, su fazlalığından kaynaklanan mantari hastalıklar vb. sayılabilir.

GAP'IN SİYASAL BOYUTU

GAP inşa sürecindeyken bu elbetteki su sorunu ile ilgili konuları da gündeme getirmektedir. Ortado-

ğu'nun su sorunu olan Dicle ve Fırat sularının paylaşılması konusunda ülkelerin tavırları neredeyse GAP'a göre belirlenmektedir.

Fırat ve Dicle Türkiye'de doğan Suriye, İran ve Irak'a hayat veren, oradan da Basra Körfezi'ne dökülen nehirlerdir. İran için pek olmasa da, Suriye ve özellikle Irak için çok önemli olan Fırat'ın üzerine inşa edilen GAP'ın barajlarının su tutma döneminde Suriye ve oradan da Irak'a gitmekte olan su azalacak ve bu, o ülkelerde birçok soruna neden olacaktır. Bu nedenle bu ülkeler GAP'ın yapılmasına pek sıcak bakmamaktadırlar hatta istememektedirler ve Türkiye'ye yönelik günlük politikalarını buna göre belirlemektedirler.

1987 yılında Suriye ile Türkiye arasında bir protokol imzalandı. Buna göre, Türkiye Suriye'ye yıllık ortalama akış debisi 500 metreküplük su verecek karşılığında ise Suriye kendi topraklarından Türkiye'ye yönelik "terör" hareketlerine destek vermeyecekti.

Bu protokolün pratikte ne kadar hayat bulduğunu/bulacağını kestirmek hiç de güç olmasa gerek çünkü Irak, İran ve Suriye ile birlikte diğer İslam ülkeleri de bu projeye karşı çıkıyorlar. Bunun nedeni ise Amerika güdümündeki bir Türkiye'nin böyle canalıcı bir sorunda GAP yoluyla söz sahibi olma tehlikesidir. Bu nedenle Arap ülkeleri Türkiye'nin GAP'ı finanse etmek için emperyalistlerden istediği krediyi almasını engellemede her türlü çabayı gösteriyorlar. Türk egemen sınıfları ABD güdümündedir de bölgedeki Arap ülkelerinin çoğu böyle değil midir? Onlar da ABD güdümlüdür. Öyleyse neden Türk egemen sınıflarıyla didişiyorlar? Uzun uzun açıklamaya gerek yok. İt ite buyurur, it de kuyruğuna... Özellikle GAP'ın finansını için 9 milyar Amerikan dolarının gerektiğini hesaba katarsak 1996 yılında bitmesi gereken GAP'ı önce 2000 yılında ve daha sonra 2020 yılında bitirme hesapları içine girenler bu süreyle daha çok uzatacağa benziyorlar.

Gerek ABD'nin Kuzey Kürdistan'daki Kürt ulusal mücadelesi karşısındaki stratejisi ve gerek Türk egemen sınıfları için bu Aşıl Topuğu kadar canalıcı Kürt sorunu, GAP'ı bir üretim projesinden çok bir pazarlık projesi haline getirmiştir. GAP, ABD emperyalizminin İsrail'den sonra en sadık uşağı olan TC için, İran-İrak-Suriye üçlüsüne karşı da bir cephe gerisi olarak kullanılmakta

Yani GAP, Türk egemen sınıfları için Ortadoğu'daki keskin çelişkilerden dolayı sadece bir pazarlık konusu olarak gündemdedir. TC, bitirilmemesi olasılığı daha yüksek olan ve hasta doğan GAP'ı, rantiyeci akababalara leş olarak sunmakta ve ölme olasılığı yüksek bu leş için her milliyetten Türkiye halklarını soymaktadır.

Emekçiler için ise GAP; çelişkilerle kavru lan Türkiye topraklarında sadece ve sadece bir SERAP-TIR.

Not: Yazıda geçen "Güneydoğu Anadolu" tanımlaması, Kuzey Kürdistan'ın batı bölgelerini anlatmaktadır. Terimi uzun tutmadan anlatmak için kullanılmıştır.

Projenin adı:	Sulama alanı:	Elektrik üretimi KWs/YIL:
Atatürk Barajı ve Hidroelektrik santrali		8100
Şanlıurfa Tüneli		124
Şanlıurfa-Harran Sulaması	141.535	
Mardin-Ceylanpınar sulaması 1.Aşama	230.130	
2.Aşama	104.809	
Siverek-Hilvan Pompalı sulaması	160.105	
Bozova pompalı sulaması	69.702	16
Karakaya Barajı ve Hidroelektrik Santrali		7354
Sınır Fırat projesi-Birecik Barajı ve HES		1797
Karakamış Barajı ve HES		470
Suruç-Baziki projesi	146.500	107
Adıyaman-Kahta projesi ve HES		509
Sulama projeleri	77.409	
Gaziantep-Araban projesi	71.598	
Gaziantep projesi	81.670	

TABLO: 1

olarak 26.257 KWs/YIL elektrik üretmeyi önüne hedef olarak koymuştur.

GAP'IN GETİRDİKLERİ

Proje olarak GAP'ın amacı; 1- Sulama alanlarının çoğaltılmasıyla tarımsal üretimin artış kaydedeceği,

2- Elektrik üretiminin artması ve elektrik ihracı şeklinde bir gelir sağlayacağı şeklinde gösterilmiştir. Projenin hayata geçirilmesi, TC'ye Irak, İran, ve Suriye üzerinde su tehdidi yoluyla yaptırımlarda bulunmak gibi kozlar da verecektir.

Halk açısından önemli olan elektriğin ihraç edilmesi değil, ih-

rimlilik oranı artan toprakların kimlerin elinde olduğudur. Bu temelden yola çıkarsak:

Elektrik ihracı - ki eğer GAP o aşamaya gelirse - komprador burjuvazi ve feodal toprak ağalarının hakim olduğu ülkemizde ancak ve ancak bu sınıflar tarafından yapılır ve elde edilen gelir ise yine kendi keselerine akar. Çünkü egemen sınıfların kendi karlarını halka dağıtacağı palavrası yağurdun siyah olduğu palavrası kadar doğrudur.

Sulama konusunda da durum aynıdır. Çünkü esas olarak üretim araçlarının sahiplerinin kim olduğunun yanı sıra, bize, kabaca ülkenin sosyal ve ekonomik yapısı hakkında fikir verdiğinden GAP bölgesindeki toprakların ve toprağa dayalı işletmelerin dağılımını incelemek gerekir. (TABLO: 3) GAP, Türkiye tarımsal topraklarının yaklaşık %10'

Dicle Nehri üzerine yapılması planlanan projeler ise:

Projenin adı:	Sulama alanı:	Elektrik üretimi KWs/YIL:
Dicle-Kralkızı prj. Kralkızı brj ve HES		146
Dicle sağ kıyı sulaması	52033	
Dicle Brj. ve HES		298
Dicle sağ kıyı pompalı sulaması	74.047	
Batman Barajı ve HES		483
Batman sağ kıyı sulaması	18.758	
Batman sol kıyı sulaması	18.986	
Batman Silvan projesi	213.000	1500
Garzan projesi	60.000	315
İhsu barajı ve HES		3830
Cizre Barajı ve HES		1208
Silopi sulaması	32.000	
Nusaybin-Cizre-İdil sulaması	89.000	

TABLO: 2

DİE 1991 yılı sayımına göre:

Şehir (% olarak)	50 dekadardan az	500-1000 dekar arası	1000 dekadardan fazla
Adıyaman	67.8	1.2	0.5
Diyarbakır	32	3.1	5.9
Gaziantep	52.5	0.9	0.9
Mardin	88.9	2	1.1
Urfa	28	4.2	2.4
Batman	52.8	3.1	1.8

TABLO: 3

Şiir kitaplarını karıştırırken Urmiye Mavisi'ni alıp yatağa uzandım. Yatmadan önce, bir iki sayfa okumak, deliksiz uyumak ve de düş görmek açısından iyidir. Uyku ölümün üvey kardeşidir. Kaf dağında yaşayan yüzyirmi yaşındaki bir kocakarının masal üretmesi gibi, düş üretir ve düşle direnir ölüme karşı. Düşsüz geçen uykular, ömrümüzün teslimiyet anlarıdır. Düş iyidir.

İlk sayfada, işgalle karşılaştım. Taşyürekli bir herif, "Boşalt piştovu şurama!" diye bağırıyordu. Ken-ger diken gibi battı duyarlığımıza. Sarmadı, geçtim. Akış ve duruluk fena değildi. Sürdürdüm okumamı, Büyü ve derinlik peşindeydim. Çözüme bir damla su gibi düşecek dizeleri arıyordum. Takıldım bir yere.

Mısra döküyorum bayrak bayrak
Mısra sürüyorum kundak kundak
Mısra karıyorum toprak toprak
Mısra deriyorum yaprak yaprak

"Buyur burdan yak!" diye mırıldandım. Hasan Hüseyin'in yinelemelerinden ve de o güzelim şiirlerine yüklediği dayanılmaz fazlalıklardan çok çekmiş bir insan olarak esnedim ve vakit yitirmeden, arka sayfaya tüydüm. Şiiri uçurum kıyısında kurşuna dizden dizelerden sakınmak gerekiyordu. Oz denilen sözcüğü icat eden şiirdir. En öz şiir bile, beni özleştirir diye bahırın gece gündüz.

Ay Mayıs

Mayıs eriştii sevgilim
Savur kederi kirpiklerinden
Güneş düştü kızılca gelincik
Gül üştü sevdamızın mor dağlarına

Ay Mayıs'ın ağırlığı altında eziliyor bu kıta. 'Ay Mayıs' fazlalığı, bu kitabı, 'kasvetli metruk ve zalim' kılıyor. İmge ve çağrışım gücü bakımından güzel bir kıta olmasına rağmen... Şiiri, şeytani, bilgin ve bü-yütlü imgelerle ilmi ilmi dokumak zor iştir. Ben şahsen zorlanıyor ve de beceremiyorum. Şiiri alışılmamış, şaşırtıcı bir dil ve söyleyişle, biçim, susamış bir neşter gibi, insanın illetine musallat etmek kadar zor bir iş yoktur. Okuyup, hızla geçiyorum sayfaları. Hele ki bazı kataları, "Kupkuru bir deve yatağında tınısız bir kum taneçığı(ni)" geçer gibi geçiyorum. Bazı katalar ise yalnızlığı ve yetim güzelliğiyle durduruyor beni. Yalnızlıktan börtü böceğin bile ürktüğü, "çiçeksiz/yapraksız/ ve meyvesiz" bir bozkır ağacının durdurduğu gibi.

Kıyısız bir mavinin çığığında fırtına kuşları
Menziline savrulur sığınaksız gemilerin.

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Urmiye Mavisi

Seni alır bir yerlere götürür işte bu kıta. Maviyi sonsuz bir özgürlükle taçlandırıyor, kıyısız kıyıya kılıyor. Çığığ yüküyor maviye. Fırtına kuşlarıyla yuvalanıyor çığığa. Okyanusu düşünün. Okyanusta seyreden sığınaksız gemileri ve bu gemilerin menzillerine savrulmuş fırtına kuşlarını düşünün. İmge, çağrışım ve düşünce dağarcığımızı cemre gibi düşen, bizi bir yerlere götürüp, oralarda yaşatan, dizelerle örnek şiiri. Mesele budur.

Ay altında

altın bir parıltıyla akan
derin bir nehrin dinginliğinde
birden yükselip
gümüş pullu gövdesiyle
bir bumerang gibi suya dönen

Pürüzlü, kulağı tırmalayan, ritmi ve müziği cılız bir söyleyiş. Ama dizeler insanı, ay ışığına, bir nehrin kıyısına, Kızılırmağa, Yarra'ya, Fırat'a, Mur-ray'a götürüyor. Kıvrılan bir balığı ya da ırmağı andıran ve atınca geri dönen bumeran hünerine, balığın suyla sevişmesine götürüyor. Yaşamı imgelerle değiştirme, güzelleştirme, yeniden yaratma çabasıdır iyi şiir. İmgelerle insanın içine durmadan canlılık ve bahar üfler, her daim yeşil kalmasına çabalar insanın.

Bir top güneş

Nasıl düşerse
Göğün orta yerine
yunmuş durulmuş

Çil çil

Bir aydınlık düştü gözlerine

Böyle düşmelidir insanın karanlığına şiir. Hem yalın, hem de felsefi bakımdan derin, bilge şiir yazmaktır marifet. Hem halk anlayıp sevecek, hem aydınlık. Akıcılık, duruluk önemlidir. Düzyazıyı şiirden ayıran nedir? Ozan Yağan'ın deyişiyle, pınarını arayan, bir yeraltı ırmağı gibi çağlamalıdır şiir, tınısız, sessiz. Okunduğunda insanı umulmadık güzelliklere, "Sarı yıldızın ufkuna/rahvan bir kervanın terkisinde/yurtsuz ve destursuz" götürmeli, insanı çoğaltmalıdır şiir. Kar suyu, kayalarda pırlanta gibi gülmeyen şırılğan gibi olmalıdır şiir.

Geldin
mahşeri bir kalabalıkla
kışladın yalnızlığında

gittin
yüreğimi bir kargının ucunda bırakıp
bozgunlara salarak beni.

Dibindeki zenginliği açığa vurmeyen, duru bir söyleyiş. "Gözlerinin ferine urmiye mavisi oturan", uzak uzak bakan, ve de kendilerine haylice uzak, kalabalıklar doluyor bu kıtada, Evet, "bütün yolların, öznesine aktığı" bir durumdur bu. Ve ben, bu tip durumlarla karşılaştığımda, "Allah razı olsun senden şiiri!" diye mırıldanırım. Çok şiir okuyan bir insan olarak, şiirin çok işkencesini görmüşümdür. Ölü doğan şiir mezarlığıdır içim. Bunun içindir ki, yazdığım şiirlerin, okuyanı, işkence tezgahına yatırması ve de bir ceset gibi okuyanın içine yerleşmesi kuşkusu ve korkusu içinde olmuştur sürekli.

Çığığından öpeyim- yasak ve aykırı

Daha ne isteyebilirim ki- olası vebalimsin

Gerçek yeteneğini ve ustalığını, bu tip dizelerle ele veriyor Ozan. Şallak, içi boş, vırvır, it kılı postal bağı, derinliksiz, laf meşalelerinden uzak durmalıdır. Kerametlerini sezdiribiliriy kolayca. Bir dağ nevrununun, mavi-mor çığıllı yapraklarında gülmeyen içten ve hilafsızca gülmeyen o güzelim gücü görebiliyor kolayca. Kitabı bitiren bir adam; tatlı tatlı esneyebilir, "yaralı bir turnanın çığığında muştuda yaşatabilir bizi, bu Ozan istese." diye iç geçirebilir.

Daha fazla felsefe, daha fazla incelik ve sürpriz ve lirik. İmgeleri, birikmiş büyük zenginlikleri (destanı, tarihi, teolojiyi, edebiyatı vs.) özümleyerek yaratmak. Daha duru, daha derin, yani şavkı geleceğe vuran ve cinleri bile büyüleyen, daha güzel bir Urmiye Mavisi için...

"Ya evde yoksan?"

Telefonda öz ve kısa bir sohbetin sonra ikimiz de randevularımıza sadık bir şekilde dakik buluşuyoruz. Çember çerçeveli gözlemler için deniz rengi gözlen gülyüdü. Ayrı kültürlerden, ayrı halkların gelenek ve göreneklerini simgeleyen simalarımız, dostluğumuzu hiç mi hiç engellemiyordu. Gregor'a konseratuvarda öğrencilik döneminden tanışmıştık. Birkaç yıllık süreç içerisinde müzik çalışmalarının yanında sıcak dostluk ilişkilerimizi geliştirdik. Öğretmenliğe atandıktan sonra pek az zamandan dolayı görüşemiyorduk.

İçeceklerimiz yudumlarken özlediğimiz sohbetimize başlamıştık bile. Güncel olayları (faşizm ve ırkçılık) konumuzu derinlemesine kaplıyordu. Emperyalizmin bilinçli bir politikası olan bu çirkin maşa, halkların birbirlerini köreltmesine yarayacaktı.

Sohbetimizin dörtte ikisini kapsayan bu konudan sanata geçiş konumumuzu Orhan Gencebay sağlamıştı. İçeceklerimizi yudumlamamın getirdiği konuşmama esnasında, kulaklarımızı, çeyrek notalar üzerinde sanki aradığını bulamayıp divaneler gibi dolaşan elektro bağlama tırmalıyordu. Çalınan melodi, yöresellik, ulusallık ve evrensellikten birer makam alıp montasyon edilen bir müzik türüydü. Bu müzik türüne ARABESK adı verilmişti. Fransızca adı ARABESQUE'dir, "karmaşık çiçek" anlamını taşıyan bu isim, bu müzik türüne uyum sağlamaktaydı. Ülkemizdeki de bu müzik türüne talebin çok olduğu, çarpık yaşantıdan, daha doğrusu sosyo-ekonomik durumdan gelmekteydi. Üretim ilişkileri (yarı-feodal) ülkemizde insan yaşantısını belirleyendi. "İnsanın kendisi kadar kendi ile

ilişkilerle birlikte değişime uğrar." (1)

ARABESK, kitlesini en çok taşralı kesimden almaktaydı. Günümüzde artık tatlı ARABESK'de yer almaktaydı. TAVERNA denilen eğlenceli ARABESK, burada, yozlaşmışlığı, çarpık kültürümüzü işlemekteydi. Gerçi son zamanlarda "POP" furyası çıkarak ARABESK'e taş çıkartıyordu. Bu yoz müzik türlerinin ortak yanı burjuvaziye hizmet etmekte. Halkın yoz tabakasını kapsayan bu müzik dünyasının sanatçılarına "kral", "kraliçe", "baba" gibi isimlerde ancak bizim gibi yarı-feodal ülkelerde kullanılırdı.

Gregor'a, şu an dinlediği müzik (Orhan Gencebay'ın) hakkında görüşlerini sordum. Alt yapıyla üst yapının birbirlerini çekemez bir hali olduğunu, halk müziği, pop müzik ve Ortadoğu müziklerinden etkilenen ve bunların karmaşığı bir müzik olduğunu söyledi. İkinci sorumu sormadan namleyi o yaparak müzikteki içeriğin neyi anlattığını, konusunun içeriğini ne olduğunu sordu. "YA EVDE YOKSAN?" deyince dikkatini artırarak ciddi ciddi dinlemeye koyuldu.

Ben de masallardaki yedi başlı ejderhayı anlatır gibi içeriğini anlatmaya koyuldum. Oysa ki biraz önce tarihten, güncellikten bahsederken bu konu bizi Leyla ile Mecnun edebiyatına atıverdi. Tedirginliğin, caresizliğin vb. konusu olan "YA EVDE YOKSAN?" adlı şarkı ya da türküne, ARABESK dünyasından bir örnekti. Alman olan Gregor, sözlerini kendi diline çevirilerek dinledikten sonra bu müzik türüne ilginin bu zamanda çok olmasına hayret etmişti. Pekiyi ya "ALLAHINA KURBAN EM-MOĞLU" bu arkadaşımızın anlattığıdır. Ne soru enstrüman-

ne olurdu?. Herhalde Gregor elinde gitarını bırakır böylesi sanatçılara isyan faxlarını gönderirdi. Uzun zaman bu konu üzerinde durmuştu. Konumuzu en çok kaplayan sanat ile siyaset olduğu için müziğe bilhassa daha fazla zaman ayırıyorduk. Müzikte altyapının can damarı olan ritm (vurgu) bizi Okay Temiz'e getirdi. Dünya müzik ansiklopedilerinde yer alan Okay Temiz, evrenselliği müzik yapıtlarında yakalayan bir müzisyendi. Gregor bu müzisyeni iyi dinleyebildiğini, özellikle ritm (altyapı) konusunda usta olduğunu söyledi. Kısa bir zaman önce Gülhane'de konseri olan Okay Temiz'in yuhalamalarla arkasından da yumurtalarla kovulduğunu Gregor'a söyleydim. Nasıl bir sanat sever! halkımız olduğunu tahmin edecekti. Neyşeki daha kötüsü de olabiliirdi. Orneğin Okay Temiz'i kurşunlayabiliirdi.

Esprilele karışık bazen ciddi bazen de kahkahalarla bir sohbetin sonuna gelmiştik. Bunca konuşmaktan sonra sıranın pratikte olduğunu, bağlamayla gitarımızın sevişme zamanının geldiğini hissettik. Bir arkadaşımızın "kıran kıran türküler söylemek" dediği şey buydu. Parmaklar, halı tezgâhlarında ilmi ilmi, nakış nakış göz nuru emeğiyle dokunan motifleri andırıyordu. İki yalın akustik natürel açığ soylu enstrümanlarımız, iki dil sözümüz kılıncı kadar keskin bir silah gibiydi. Özü köklüydü. Halkların kardeşliği, enternasyonalizm, proletarya, türkülerimizde filizleniyordu. Onlar ki ektiğimiz tohumlara betonlar dökmeye dursunlar, büyüyecek çiçeklerimiz beton duvarları kırıp geçirecekti ve buna hiç kuşku müz yoktu.

Halk, sanatçısına sahip çıktı

Adana/Özgür Gelecek- Tunceliler Kültür, Dayanışma ve Yardımlaşma Derneği tarafından 19 Eylül Pazar akşamı Lunapark açık hava gazinosunda düzenlenen; Tohuma Türkü, Haydar Bayar, Ferhat Tunç ve Nazir Özdemir'in katıldığı dostluk gecesi, dernek yöneticileri tarafından "polise bağlılık" gecesine dönüştürülmek istendi.

Gece programı başlamadan önce Adana Emniyet Müdürlüğü Dernekler Masası başkomiseri, kendisine yaltaklanan dernek başkanını Dursun Ali Sonuç'a "gece esnasında kurum, kuruluş, dernek, dergi ve cezaevlerinden gelecek olan mesajları okutmayacaksınız. Sadece 'gece-nizi kutlar, iyi eğlenceler dileriz' sözlerinin bulunduğu mesajları okutabilirsiniz. Kesinlikle siyasi içerikli slogan atılmayacak. Aksi takdirde müdahale eder, derneğinizi de kapatırız. Ayrıca siyasi içerikli parçaları söyleyen olursa sahneden indiririz, yarın da derneğinizi kapatırım" şeklinde tehditlerini sunarken, elpençe divan duran dernek başkanının tamamen itaatkar tavırları dikkat çekiyordu.

Açılış konuşmasından sonra Nazir Özdemir'e başlayan gece Tohuma Türkü adlı çağdaş halk müziği grubu ile devam ederken, dernek yönetimi ve özellikle dernek başkanı Dursun Ali Sonuç, uzaktan kumandalı bir araç gibi verilen emirleri harfi harfine yerine getirmeye başladılar. Tohuma Türkü Grubu'nun okuduğu birbirinden güzel şiir ve türkülerle orada bulunan sekiz bin dolayındaki kitle, kendi sanatçılarıyla bütünleşiyor ve kitlenin coşkusu adeta köyüne akıyordu. Bu coşkudan korkan dernek başkanı, kolların sıvayıp işe girişti. Bir yandan Tohuma Türkü Grubu'nun elemanlarını tehdit ederken, diğer yandan da cihazlarını kapatmayı ihmal etmiyordu. Grup elemanlarının kollarına yapışarak, "Bana bakın şimdi polis geldi sizi götürecekt, hemen sahneden inmezseniz polisleri buraya çağırın" diyerek ne kadar alçaklaştığını ortaya koydu. Dernek yönetimi de başkanı ile yalnız bırakılmıyor, hemen yarımına koşu-

yorlardı. Geceye katılan kitle, bu aşağılık tavırlar karşısında ayağa kalkarak "Türküler susturulamaz, dernek başkanı aşağıya" diye haykırdı, islik ve alkışlarla protestolarını yükseltti. Tohuma Türkü Grubu'nun halk tarafından bu şekilde sahiplenilmesi, dernek başkanı ve yönetimini aceze düşürüyordu. Tohuma Türkü "Kızıldere" adlı halk türküsünü söyleyen, coşkulu kitle hep bir ağızdan "İbo'lar Ölmez!", "Kahrolsun Patron-Ağa Devleti!" diye haykırdı.

Tohuma Türkü grubu, programını tamamlayamadı sahnedan indirilirken, halk hep bir ağızdan "Tohuma Türkü'yü isteriz" şeklinde slogan atmaya başladı. Bu istem dile getirilirken, Haydar Bayar'ın sahneye çıkacağı anonsu yapıyordu. Haydar Bayar sahneye çıktı ve birbirinden güzel iki Kürçe parçası okudu. Dernek yönetimi telaşlanarak, apar-topar onu da sahneden indirdiler. Bunlar yetmiyormuş gibi geceye gönderilen mesajların okunmasını da engellediler. Demokratik Kitle Örgütü maskesi altında polis görevini üstlenmiş olan dernek yönetimi kitlenin protestolarına bir kez daha hedef oldular.

Gecenin son sanatçısı Ferhat Tunç, kitlenin coşkusuyla ayakta tutabilmek amacıyla daha önceki konserlerinde okumadığı bazı halk türkülerini de okudu. Gecenin sonuna doğru halay çeken kitle "İbo'lar Ölmez", "Kahrolsun Patron-Ağa Devleti", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" şeklinde sloganlar attılar.

"Bu başkan hemen istifa ettirilmeli" diyordu kitleden biri ve devam ediyordu. "Bu başkan ve yönetim ne yapmak istiyor? Biz buraya sanatçılarımızı dinlemeye geliyoruz, başkanla yönetim sahneden indirmeye çalışıyor. Başkan ve yönetim polislik yapmaya başlamıştır. Bunlar halkı tanımayacak kadar aceze düşmüş, sırf mevki düşkünü olmuşlardır. Artık bunları ait oldukları yere, çöplüğe atmanın zamanı geldi."

Mao ZEDUNG

Yeni Demokrasi'nin Çin'deki Zaferi

Mao, ilk kez, 1940'ta yazdığı aynı adlı makalesinde açıklamıştı Yeni Demokrasi'yi. Yeni Demokrasi, birçok devrimci sınıfın proletarya önderliğindeki diktatörlüğünün formüle edilmiş teorisiydi. Buna göre, sömürge, yarı-sömürge yarı-feodal ülkelerin, halk düşmanı karşı-devrimci diktatörlükleri, kırdan kentlere doğru izlenecek bir rotada sürdürülecek uzun süreli Halk Savaşı ile parça parça yıkması; ve oralarda kurulacak Kızıl Siyasi İktidarlar aracılığıyla, toplumu, Yeni Demokrasi temelinde örgütlenmesini öngörmekteydi.

1921'de kurulan ÇKP, esas mücadele alanı olarak seçtiği kentlerde aldığı yenilgilerden sonra, Mao Zedung'un başından beri savunduğu gibi kıra çekildi. Kırdan kentlere geçiş, birçok aşamadan geçen mücadeleler içerisinde 1928'den itibaren kurtarılmış bölgeler yaratılarak, oralarda Kızıl Siyasi İktidarlar kuruldu. Ancak, bunlar uzun ömürlü olmadı. Kurulan bu ilk Kızıl Siyasi İktidarların düşmesiyle aynan yenilgi sonrasında, toplu imhadan kurtul-

Kavganın Güncesi

mak ve yenilgiyi zafere dönüştürmek üzere 15.000 km'lik Uzun Yürüyüş hareketine başlandı. Ekim 1934'te başlayan Uzun Yürüyüş, sadece bir geri çekilme değildi. Uzun yürüyüş, Başkan Mao'nun ÇKP başkanlığına getirdiği ve Mao'nun çizdiği kızıl güzergahın ÇKP programı haline geldiği Çin için tarihi bir dönemeç noktasıydı. Kızılordu, Başkan Mao önderliğindeki Uzun Yürüyüş güzergahı üzerindeki tüm beyazordu birliklerini hezimetle uğratmış, halka kurtuluş yolunu göstermiş, kendisini yenileyerek ve kat kat güçlenerek çıkmıştı.

Başkan Mao, Çin'i istila eden Japon işgalcilerine karşı, karşı-devrimci Guomindang ile de ittifak kurarak önce Çin'in Japon işgalinden kurtarılmasına önderlik etti. Ancak bundan sonradır ki, Guomindang'la iktidar mücadelesine girişti. Ocak 1949'a kadar süren bu savaşlardan muzaffer olarak çıkan, yine Kızılordu olmuştu.

Başında Başkan Mao'nun bulunduğu ÇKP'nin önderlik ettiği mücadeleler sonunda Demokratik Halk İktidarı önündeki engeller birer birer ortadan kaldırılmıştı. Ve 1 Ekim 1949 günü, bir zafer bildirgesi olarak, Çin Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşu ilan edildi. Evet. Bu bir zaferdi. Bu zafer, Marksizm-Leninizm'in Başkan Mao'nun değerli katkılarıyla yarı-sömürge, yarı-feodal Çin koşullarına ustaca uyarlanışının zaferiydi. Bu zafer, Başkan Mao'nun Marksizm-Leninizm'e yaptığı nitel katkılarıyla onu Marksizm-Leninizm-Maoizm düzeyine çıkaran Maoizm'in zaferiydi. Bu zafer bütün Çin halkı için olduğu kadar, ezilen tüm dünya halkları için de bir zaferdir.

Başkan Mao'nun önderliğinde verilen 20 yıllık Halk Savaşı içinde ele geçirilen kurtarılmış bölgelerde, Yeni Demokratik toplumsal ilişkiler temelinde kurulan Kızıl Siyasi İktidarların yaygınlaşarak tüm Çin'i kaplamasıyla, bütün iktidar halkın eline geçti. Yeni Demokrasi ilkeleri te-

meliinde örgütlenen ve bir Demokratik Halk İktidarı olan Çin Halk Cumhuriyeti, yeni görevler üstlenmişti. Bu görevler, sınıf bilinçli proletarya önderliğindeki Yeni Demokratik Halk İktidarı'nın, sosyalist inşaa koşullarını hazırlamasıydı. Nitekim bunu başarıyla yerine getirmişti. Çin'de Yeni Demokratik Devrim ve sosyalist inşaa'yı başaran Çin proletaryası, bugün geri dönüş sürecindeki Çin semalarında kızıl bayrağı yeniden dalgalandırmayı da başaracaktır. Çin vb birçok deneyime sahip olarak aynı güzergahta ilerleyen Peru ve Türkiye devrimleri, bu tecrübelerin ışığındaki zaferleri daha da kalıcı olacaktır.

Ölümüyle efsaneleşen Che Guevara

Ernestito Che Guevara, 14 Haziran 1928'de, A rjantin'in ikinci büyük kenti olan Rosario'da doğdu. İrlanda asıllı baba ve İspanyol asıllı annesinin beş çocuğundan ilkiydi. Hasta ve çelimsiz olarak erken bir doğumla dünyaya gelen Che, yaşamını bir astım hastası olarak sürdürdü.

Zeki, çalışkan, planlı-programlı oluşu ve haksızlıklara tahammülü olmayan yapısıyla dikkati çeken biriydi. Gezip görmek, tanımak ve öğrenmek merakıyla (ve daha sonraları bir diplomat olarak, görevi gereği) dünyanın pek çok ülkesini gezdi. Bu seyahatlerinin birinde Meksika'da tanıştığı Peru asıllı Hilda Gadea ile 1955 Mayıs'ında evlendi. Yine aynı yıl ve aynı yerde tanıştığı Fidel Castro, onun sağdıçlığını yaptı. Bu evlilikten bir yıl sonra bir kızı oldu.

2 Aralık 1956'da Castro'nun kendisini devrimci mücadeleye kazanması sonucu toplam 82 kişiyle Küba'da devrimci savaş vermeye Küba'ya çıktılar. Savaş içindeyken, kendi komutasındaki gerilla birliğinde savaşan Kubalı Aleida March'la 1959'da evlendi. O sıralar ilk eşinden ayrılmışlardı. Bu ikinci evliliğinden üç çocuğu oldu.

Küba Devrimi döneminde Binbaşı olan Che, savaş süresince birçok kez yaralanmıştı. (Binbaşılık en yüksek rütbeydi.) Küba Devrimi'ne büyük katkılarda bulundu. Devrimden sonra birçok önemli görevler üstlendi. Devrim sonra-

Che GUEVARA

sında aldığı bakanlık düzeyindeki görevlerini yerine getirirken Boliviya'da sürdürülen gerilla mücadelesine katılmaya karar verdi.

3 Kasım 1966'da sahte bir pasaportla Boliviya'ya girdi. Küba'dan ayrılırken verdiği veda mesajında "..... dünyanın başka toprakları alçak gönüllü çabamı bekliyor" diyen Che, Boliviya'daki gerillalarla birlikte bir yıl kadar savaştı. 8 Ekim 1967'de bacaklarından yaralı olarak yakalandı. Yaralarının tıbbi müdahale yapılmaksızın yapılan sorgulamasında ifade vermeyi reddetti. Yetenekleri ve bireysel cesaret ve kahramanlığıyla efsaneleşen gerilla lideri Che Guevara, 9 Ekim 1967 günü Boliviya Cumhurbaşkanı Rone Barrientos'un emriyle çavuş Mario Teran tarafından makinalı tüfekte taranarak katledildi.

Enternasyonal devrimci yaşamı, yetenekli bir gerilla lideri ve cesaretlili bir savaşçı oluşuyla efsaneleşen Che, bugün bile küçük-burjuva devrimcisi olan gençlik için efsane olmaya devam ediyor. Devrimci anısı unutulmayacak ve ihtilalci bir simge olarak yaşayacaktır.

Tuzla Katliamı Ve Dört Ölümsüz Karanfil

İsmail Hakkı ADALI

Fevzi YALÇIN

Kemal SOĞUKPINAR

Reha ŞEN

7 Ekim 1988 tarihi, Türkiye devrim tarihine kanla yazıldı. Daha önceleri de böylesi güzel insanlar birer, ikişer, beşer, dokuzar, onar katledilmişlerdi. Çe-

şitli ulus ve milliyetlerden Türkiye halkı daha önce de yaşamıştı böylesi acıları. Ama, böylesi bir infazın acısıyla yükselen kin ve öfke daha bir başkaydı.

Devlet güçlerinin kalles pusu kurarak sokak infazı yapması, Türkiye'de uygulanan infaz yöntemi olarak ilkti. Türkiye halkı faşist TC'nin katliamcı yüzünü farklı bir açıdan görerek, bir kez daha kin ve nefretle doldu. Onlarca polis-MİT, yollarına kurdukları kalles bir pusuda, dört genç insanı kurşun yağmuruna tutarak hunharca katlettiler.

Pusulananarak katledilenler;

İsmail Hakkı ADALI, bir konfeksiyonda çalışıyordu. Reha ŞEN, 7 yıldır Almanya'da işçi olarak çalışıyordu. Fevzi YALÇIN, bir elektronik işinde çalışıyordu. Kemal SOĞUKPINAR ise, bir sarı sendikada

şoför olarak çalışıyordu. Ama, hepsinin bazı ortak yönleri vardı. Her türlü baskı, zulüm, zorbalık ve haksızlıklara karşıydılar. Hepsinin ortak özelliği; baskısız, sömürsüz, sınıfsız bir dünya ülküsüyle, içlerindeki insanlık sevgisi, halka olan güvenleri ve Marksizm-Leninizm-Maoizme olan inançları ile İbrahim KAYPAKKAYA'nın çizdiği kızıl güzergahta ve TKP/ML safarında mücadele etmeleriydi.

İsmail, Reha, Fevzi ve Kemal'le başlayan ev ve sokak infazları, yaygınlaşarak sürüyor. Halkımız, her hain ve kalles pusuda, her infaz ve katliamda bu dört güzel insanı hatırlayacak ve anacaktır. Ama, hain ve kalles pusularda yüzlerce kurşun sıkarak dört yiğit halk evladını katledenler ise, tarihin yargısından ve halkın adaletinden kurtulamayacaklardır.

İLAN

1988 7 Ekim'de Tuzla'da ağız salıyalı halk düşmanları tarafından katledilen İsmail Hakkı ADALI, Fevzi YALÇIN, Kamal SOĞUKPINAR ve derneğimizin Onur Üyesi can yoldaşımız Reha ŞEN'i saygıyla anıyoruz

Plattling ve çevresi
Kültür ve Dayanışma Derneği
adına CEMİL

İLAN

ORDU'DA ŞEHİT DÜŞEN YOLDAŞLARA

...delal
halklar birbiriyle sevişmedi daha
ülkemde pembe ipek örtüler
ve doyumsuz şafaklar hazırlamak
gerek
ŞAVAŞLAR ŞÖLEN İSTİYOR...

Nurgül BÖLÜKBAŞ ve Muzaffer
Kahraman yoldaşların mücadelesi
mücadelemizde yaşıyor.

İzmir Özgür Gelecek okurları

ÖZÜR ve DÜZELTME

Bundan bir önceki, 16-30 Eylül 1993 tarihli 12. sayımızdaki Kavganın Güncesi sayfamızda yayınladığımız "Bir Dersim Yetmez Hedef Bin Dersim Olmalı Sözü Sancağımız Olsun!" başlıklı yazımızın son cümlesinin başında "(TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansı kararıyla) TKP/ML MK Onur Üyesi sıfatıyla " kısmı, hatalı olarak yer almıştır. Bu hatamızı düzeltir, okurlarımızdan özür dileriz.

Zira, TKP/ML Olağanüstü Parti Konferansı'nda böyle birşey olmadığı gibi; Baba ERDOĞAN, zaten TKP/ML (DABK kesiminin) MK SB Üyesi ve Genel Sekreter Yardımcısı'ydı.

Partizan inancı

ÖN AÇIKLAMA: 21 Ocak 1993'te Dersim Bölgesinde; TKP/ML TIKKO'nun Bir Gerilla Birliği İle Devlet Güçleri Arasında Başlayan, Ve Sonrası Süreçte 6 Gerillanın Şehit Düştüğü Çatışmayı Bu Birlikten Bir Gerillanın Kaleminden Aynen Aktarıyoruz.

Yıl 1993'ün 21 Ocak'ıydı. Hava puslu, bulutlar saklambaç oynarlarken kavgamız yeni zorluklara gebeydi. Munzurların yamacında hava yarı güneşliydi. Asi dağların doruklarından yamaçlarına doğru esen yarı deli rüzgâr, beraberinde küme küme bulutları sürüklüyor ve toz karları serpiyordu.

Kalabalık olan gerilla birliğimiz, kışlık barınma, üslenme ve eğitim kampında günlük olağan eğitimini sürdürüyordu. Nöbetçimiz, her zaman olduğu gibi, tam tesisat nöbet tutuyor ve elindeki dürbünü ile çevre taraması yapıyordu. Aniden engin kayalıklara kümelenmiş canlı karartılarını fark etti. Hava çok soğuk olduğu için hemen hemen her 5 dakikada bir dürbünü silmek zorunda kalıyordu nöbetçi yoldaş. Ve bundan hareketle dürbünü yeniden silerek, ama bu kez daha dikkatlice baktı. Zel dağı'nın eteklerine kümelenmiş karartılara bakarken bu kez kesin kaniya varmıştı. Tepedekiler insan ve üstelik de silahlıydılar.

Eğitim kampımızda siyasi eğitim kavrayış ve seviye düzeyine göre verildiği için bir kısım yoldaş eğitimde iken, diğer kısımları ise işe sorununu (yiyecek) çözüyor, kimi bireysel çalışıyor, kimileri de spor ve sohbet ediyordu. Derken nöbetçi yoldaş, dışarıda spor yapanları uyararak "içeri girin ve hemen sorumlu yoldaşlardan biri buraya gelsin." Hemen sonra sorumlu yoldaşlardan L yoldaş her zaman olduğu gibi kendinden emin, başı dik ve hızlı adımlarla nöbetçi yoldaşın yanına gitti. Dürbünü alarak, nöbetçi yoldaşın gösterdiği noktalarda dikkatlice gezdirdi. Tekrar, tekrar aynı hareketi ama daha dikkatlice tekrarladı. L yoldaş da nöbetçinin gözlemlerini doğruladı. Tepedekiler insan ve silahlıydılar. Gerçi bunlar dost örgütlerden PKK'da olabiliirdi. Bununla birlikte ihtimal oldukça zayıftı. Söz konusu hava koşulları gerillanın bu şekildeki hareket tarzı-

na olanak tanıyamıyordu. Objektif şartları hesaba katacak olursak bu çok zayıf bir ihtimaldi. L ve nöbetçi yoldaş düşman olduğu kanaatine vardılar. L yoldaş nöbetçiye sıkı tembihlerde bulunarak, hızlı bir şekilde kampa döndü. Söz konusu durumdan, sorumlu yoldaşlar haberdar edildi. Konu görüşüldü. Komutanlık karara varmıştı.

Karardan sonra genel birlik toplantısı düzenlendi ve açıklamalarda bulunuldu. Sorumlu yoldaşlardan Mm yoldaş, diğer yoldaşlara hitaben: "Yoldaşlar.... Tepedekiler düşmandır. Bir kaç hakim noktaya çıkartma yapmışlar. Anlaşılan yarın düğün var. Herkes önemli dokümanlarını; sağlık malzemelerini ve enerji ihtiva eden yiyecekleri (yağ, bal, helva) belirlenen miktarlarda alsın. Ayrıca da herkes olabildiğince kalın giyinsin ve kesinlikle yedek yün çoraplarını yanına alsın. Herkes verilen talimatlar doğrultusunda hazırlandı. Kısa bir uyumadan sonra saat 02.30 civarında birlik uyandırıldı. Son kontroller yapıldı. Birliğimiz oldukça kalabalıktı. Bunun için, düşmanın üstün sayı, silah ve hava hakimiyetine karşı uygun konaklanmak zorunluydu. Aksi halde yoğun ve acımasız kış şartlarıyla birlikte, kaybımız vahim olacaktı. Çatışmalardan çıkan tecrübelerden hareketle, birliğimiz bölündü ve sorumlu yoldaşlardan her biri, birliğini alarak sabahın seher vaktinde, hedeflenen hakim noktalara ulaşmış ve yerleşmişti.

II

22 Ocak'ın şafağıydı. Saatler 5.30'u gösteriyordu. Kış tüm acımasızlığıyla meydan okuyordu. Dondurucu soğuk ile yanı sıra deli deli esen rüzgâr karlar, serpiştiriyordu. Yoğun karların örtemediği Zel dağı'nın kayaları, dopsuz ve yalnız kalan tek, tük Ardıç ağaçları, ısıklık çalan keklikler, Fatma ananın keçileri, gökyüzü, tabiat ana ve cümle şeyler, biraz sonra can bedeli başlayacak kavgamıza tanıklık etmek için sabırsızlanıyorlardı. Her birliğimiz sınıf mücadelesinin omuzlarına bindirdiği sorumluluk bilinciyle ve yüklenmiş olduğu öncülük misyonunu yerine getirebilmek için,

amansız ve dondurucu soğuk ve rüzgâra rağmen, görevini layıkı ile yerine getirebilmek için olağanüstü çaba sarf ediyordu.

Takvimdeki yaprak 22'yi saatler 11'i gösteriyorken, düşman birlikleri 2 gün önceden özel donanmış ve kendince hakim noktaları almıştı. İhbarcılar iyi çalışmıştı. Ellerinde somut bilgileri de vardı. Kendilerinin tam varmanın yok etmenin zamanıydı da. Bunlar vurulmazlarsa, şimdi oldukları gibi, kendi efendilerinin koltukları ve rahatları için her zaman bela olacaktı. Bunun korkusu ve tereddütüyle yaşıyordu efendileri. Çünkü partimiz ve önderliğinde savaşan halkımızın umudu ve ordusu TIKKO'dan çok çekiniyorlardı. Onlar da çok iyi biliyorlardı ki, bizler komünisttik. Bizler ülkelerin değil, ilkelerimizin peşindeydik. Bizler halka dayanıyorduk ve halkımızdan aldığımız maddi ve manevi güçle kavgamız boyutlanıp güçlenmişti. Ve en çok bildikleri ve çekindikleri nokta ise yıllar önce efendilerini canevinde vuran baş eğmez ser verip sır vermez komünist önder ve baş komutan İbrahim Kaypakkaya'nın öğrencileri ve halefleri olmamızdı. Buna rağmen her türlü iletişim araçlarına sahiptiler. Askeri de boldu. Üstelik tabiat şartları da o özgülde onlardan yanaydı. Çünkü uzun süre o dondurucu soğukun altında kalma, ölüme davetiye çıkarmaktı. Ayrıca yeni alınan savaş uçakları, Kobra, Apaçi helikopterleri ve kitle kıyım silahları da vardı. Bunun içinde ağızlarından salya akan, Amerika'ya uşaklık hizmetinde biribirleriyle yarışan ve "Kan", "Kan" diye bağırarak devletin ve faşist ordunun büyük baş hayvanları kesin sonuç toplu katliam bekliyor ve istiyordu. Bunun için iyi hazırlanmışlar ve araziden ayrılmıyorlardı.

Ve savunma için konumlanan birliğimizi fark ettiklerinde, o çok güvendikleri helikopterleriyle üstümüze üstümüze büyük bir iştahla gelmeye başladılar. Ama nafiye hevesleri kursaklarında kalmıştı. Munzur sıra dağları, bir kez daha tanıklık ediyordu can bedeli kavgamıza ve savaşan canlarımıza!...

Ve şahidimizdir o yüce dağlar her türlü silah üstünlüğüne rağmen kimlerin kâğıttan kaplan olduklarına. Her savaş kendi yasalarını yaratıyordu. Bu yasaları en iyi bilen kafasıyla, teorisıyla, bilinci ve pratiği ile bu savaşın içinde olanlardır. Nihayet öyle oldu da. 20 yıldır sürdürdüğümüz partizan savaşın yasalarını da en iyi bilen biz partizanlardık. Üstelik bizler ser verip sır vermez, işkencede baş eğmezlerin mirasına sahip olmanın ve kavgasını sürdürmenin onurunu da yaşıyorduk.

III

Düşman birlikleri, fark ettikleri birliğimizin yerini, çevresini ve hedefledikleri hakim noktaları havan, roket, makinalı ve kitle (toplu imha) imha silahlarıyla dövüyordu. Bu silahlara yabancı olmayan biz partizanlar, komutan yoldaşların direktifleri doğrultusunda hareket ediyor, havan atışına göre manevra yapıyorduk. Düşman bundan da bir sonuç alamayınca, gözüne kestirdiği bir kaç noktaya havadan çıkarma ve yüksek tepelere indirmeye çalıştı. Tam indirecekti ki, tepelere makinalı ve uzun menzilli silahlarıyla konumlanmış, savaşa ve acımasız doğa şartlarına meydan okuyan, ellerinde silahlarıyla, dillerinde türkülerleriyle kendilerini bekleyen "o elleri kuruşun, yüzleri şafak" biz dağlı çocukları gördü. Silahlarımızın kustukları yoğun alevlerle yalpalayan Xıran dolmuşları, soluğu

Tövbe, asla yanaşma cesaretini gösteremediler. Telsiz anonslarıyla durmadan emirler yağdıran, kan ve can isteyen büyükbaş hayvanlara astların verdiği cevap şuydu: "Biz yaşamıyoruz. Can güvenliğimiz yoktur. Tüm hakim noktalar onların

Ve şahidimizdir o yüce dağlar her türlü silah üstünlüğüne rağmen kimlerin kâğıttan kaplan olduklarına. Her savaş kendi yasalarını yaratıyordu. Bu yasaları en iyi bilen; kafasıyla, teorisıyla, bilinci ve pratiği ile bu savaşın içinde olanlardır. Nihayet öyle oldu da. 20 yıldır sürdürdüğümüz partizan savaşın yasalarını da en iyi bilen biz partizanlardık. Üstelik bizler ser verip sır vermez işkencede baş eğmezlerin mirasına sahip olmanın ve kavgasını sürdürmenin onurunu da yaşıyorduk.

elindedir. O adamlar can bedeli savaşıyorlar. Kendilerine çok güvenen varsa, varsın üstlerine." Tüm canlarımız can bedeli koruyorduk mevzilerimizi. Ellerimiz sım sıkı kavramıştı silahlarımızı ve haykırıyorduk sloganlarımızı. Tüm canlar tek bir vücut olmuşuk. Dilimiz hep birlikte haykırıyordu.

"Bu can, bu tende kaldıkça, kazıyacağımız kökünü faşizmin...."

Nihayet karanlık çökmüştü. Gün boyu sürdürülen bombardıman etkisiz kalmıştı. Düşman mevzilerimize yanaşma cesaretini gösteremiyordu. Yalnız Munzur'larda kış yamandı. Aman vermiyor, göz açtırmıyordu. Rüzgâr deli, deli esiyordu. Toz karlar, sakal ve bıyığımız buza kesmişti. Soğuk jilet atıyordu suratımıza. Düşman yığınağı, kitle kıyım (toplu) silahları, uçaklar kimsenin umurunda değildi. Çünkü bunlara karşı koyacak silahımız, MLM ideolojisi ve İbrahim KAYPAKKAYA'nın ışıklı güzergahıydı.

Ama Munzur'un aman vermez, ferman tanımaz soğuğu bizim bu silahımızı kullanmamızı güçleştiriyordu. Doğanın acımasızlığına rağmen tüm birim birliklerimiz hiç kayıp vermeden istenilen noktada birleşmişük.

IV

Şimdi durum çok daha zordu. Beşbine yakın düşman yığınağı vardı. Tüm civar köyleri kordon altına alınmıştı. Habire düşman takviye güç istiyordu. Soğuk buz kesmişti bedenlerimizi. Ama önümüzde iki yol, iki seçenek vardı: Ya ovaya sapıp beşbin düşmanla burun buruna savaşıp hepimiz imha olacaktık, ya da aman vermez, ferman dinlemez dağlarımızda kavgamızı boyutlandıracaktık. Yılların tecrübesiyle "Munzur kışın aşılmaz" imajı vardı halkımızda ve Koçgiri isyanında Dersim'den Munzur hattından giden yardımın (insan gücü olarak) Dersim isyancılarının çoğu da bu dağlarda donmuştu.

Ve alınan karar kavgamızı dağlarda sürdürerek dağı aşmak, diğer mıntıkadaki kamplara ulaşmaktı. Göç dizildi dağlara, son hazırlıklar yapıldı. Birçok yoldaşın durumu iyi değildi. Birlik kalabalıktı ve ağır

Yürek ateş, kavgaya ateş, neyler ki kış?

yürüyordu. Gecenin ilerleyen saatleri beraberinde acımasızlığı getiriyordu. Ve ölümü de!

Derken Hamza(1) yoldaşımızın durumu ciddileşti. Yürüyemeyeceğini söyledi. "Yoldaşlar beni bırakın benim kavgam buraya kadar, benden yoldaşlara ve kavgamıza selam söyleyin!" daha fazla konuşamıyordu yoldaş. Dili tutmuyordu canımızın! O'nu tüm çabasına rağmen bırakmadık. Kimisi şalını, kimisi çorabını veriyordu. Yoldaş herhangi bir yerleşim yerine kadar omuzlarda taşınacaktı. Sırasıyla dörder kişilik ekipler yoldaşı taşıyordu. Buna rağmen yoldaşın durumu çok daha ciddileşti. Yoldaş son bir kez çabaladı, uzun soluklamadan sonra "Yoldaşlar bana harcadığınız her dakika yeni bir yoldaşın ölümüdür, beni bırakın" dedi. Birlik biraz mola verdi. Yoldaşa biraz bal verilerek istendi, eliyle kabul etmedi. Son bir gayretle yoldaşlarını selamlamaya çalıştı. Eline kaldıracak dermanı bulamadı kendinde. Gözleriyle selamladı canlarını. Biraz gerildi, ansızın hareketlenip uzattı bedenini yoldaş kollara! Usulca yoldaşın çenesi bağlandı. Kimileri ilkti bu ölüme. Saplandı yüreklerine "yoldaş acısı" ve aktı yürek gözyaşları yanaklarından toz karlara. Ve sloganlar çınlattı kayalıkları, yeminler edildi. Yoldaş naaşı terkedildi dağlara. Göç yeniden dizildi dağlarda ve bir şiir okundu, herkes katıldı bu koroya.

Yemin ettik yemin
Yemin ettik parçaları bütüne tabi kılmaya
Ve sevdalandık devrime
Ve dedik ki:
Sevdamız kavgamızdır
Kavgamız, kavgamızdır yoldaşlar

V

Şafak sökümüyle birlikte kümelenmek engin kayalıklara. Yol uzun, yolcu yorgundu bu yolculukta ve yoldaş acısı hükümlüydü yüreklerde. Durum ciddileşiyordu habire. Tam bu esnada gözetleyici

Durum gittikçe ağırlaşıyordu. Sabahın ayazı beraberinde rüzgarı ve toz karları getirmişti. Fakat inadına hep bir ağızdan "yola devam" cümlesi tekrarlandı. Bize güç veriyordu daha önceki yoldaşların söylediği türküler. Yoldaşların direniş geleneği, önder ve baş komutan İbrahim KAYPAKKAYA'nın kızıl güzergahı. Ve aydınlatıyordu yolumuzu MLM' bilimnin ışığı.

yoldaşlar "Önümüzdeki birçok köyde düşman var" dedi. Güneş atımıyla birlikte yeniden başladı kavgaya. Bu kez karşı koyamadık, düşman rastgele tarıyordu dağları. Uçaklar ve helikopterlerin vızlıtı kulak kaptırıyordu. Rüzgar izimizi kapatmıştı. Öğleden sonra düşman, boşa çıkan ope-

Dünyanın en güzel resmini yaratana kadar yürüyecekler...

rasyonu Erzincan'ın sisli ovasına kaydırdı. Yemek molasından sonra yeniden tırmandık asi dağların yalçın kayalıklarına. Dondurucu rüzgar çarı dondurmuştu. Her taraf buz tutmuştu. Ölüm kol geziyordu bu diyarda. Yürümek imkansızlaşmış gibiydi. Suratlar morarmıştı. Birkaç dakika hareketsiz kalmak ölüme kapıyı açıyor, davetiye çıkarıyordu. Durum bu haldeyken kararlı bir ses yırttı sessizliği "yola devam, durmak yok, yola devam!" Tüm yoldaşlar bu sese katıldı. Zira öncülük misyonu ve MLM bilinci bunu böyle gerektiriyordu. Birçok yoldaşımızın öleceğini bile bile!

Zaten başka imkanımız da yoktu. Aşacaktık bu sıradağları. Yoksa; tümümüz şehitler kervanına katılacaktık. Bunu kimse kabullenmezdi. Çünkü kavgamızın ve yoldaşlarımızın ihtiyacı vardı bizlere. Hemen yeni iş bölümü yapıldı. Kimisi önde kasatura ile buzu kırıp yol açacaktı. Kimimiz yürüyemeyecek durumda olan yoldaşları taşıyacaktı. Kimisi fazla silahları taşıyacak, kimisi güvenlik sorunuyla ilgilenecekti.

Ağır ve inanılması zor şartlar altında yürüyen birliğimizi ölüm bir kez daha yakaladı. Ali Ekber (2) yoldaşımızın durumu ciddileşmişti. Hemen toplandık yoldaşın yanına. Soluk alışverişi düzensizleşmişti. Yoldaş buzlardan üzerine serilen naylon ve battaniyelerin üzerine bıraktık. Doktor yoldaş son müdahalede bulunmak istiyordu. Canımızın etrafına bir halka oluşturduk. Naylon ve battaniyeyi iyice sardık. Biraz daha sabretmesini ve dayanmasını söyledik. Zira köye ulaşmak kolaylaşmıştı. Yeniden omuzlara almak istedik yoldaş. Yoldaş ağzından birşeyler söylemeye çalıştı. Dili kırılmıştı, eliyle "biraz bekleyin" şeklindeki işareti anlamıştık. Yoldaş yeniden bıraktık karlara. Herkes merakla yoldaşı izliyordu. Gözleriyle yoldaşlarına baktı, birşeyler yapmak istedi. Biraz gerdi vücudunu ve sonra uzanan yoldaş ellerine sarılmak istedi. Ansızın hareketsiz uzandı karlara. Ve gökyüzünden parlak bir yıldız koptu. Uzun bir kayıştan sonra dağın boşluğundan kayboldu. Anında bir ses yükseldi yoldaşları arasından. Ve bu ses korolaştı.

"ölüm adın kalles olsun!"

ölüm anan öle senin!"

Dağın zirvesindeki yalçın kayalıklar yoldaş mezarı olmuştu. Yola devam edecektik.

VI

Durum gittikçe ağırlaşıyordu. Sabahın ayazı beraberinde rüzgarı ve toz karları getirmişti. Fakat inadına hep bir ağızdan "yola devam" cümlesi tekrarlandı. Bize güç veriyordu daha önceki yoldaşların söylediği türküler. Yoldaşların direniş geleneği, önder ve başkomutan İbrahim KAYPAKKAYA'nın "ser verir sır vermez" direnişi ve aydınlatıyordu yolumuzu MLM'nin kızıl güzergahı.

Oloğanüstü çabalarla devam ettiriyorduk yürüyüşümüzü. Dayanışmanın, paylaşmanın, birlikteliğin, ve güzel değerlerin bir bütünü olan yoldaşlığımız, motifleştiriyordu bu ölüm kalım mücadelesini. Bu yolculuk, bu yaşam mücadelesi, yaşanan bu acı, Partizan yoldaşlığı, Partizan olmanın bilinci, halk için düğüne gider gibi ölüme koşmanın yürekli figürleştiriyordu kavgamızın bu kesitini. Ah, nelere kadirsin sen Partizan yoldaşlığı!...

Sen ne yüce şeysin ki yoldaşlık!... Tüm

canlarımız hep en zor işleri üstlenmek istiyordu. Çünkü gerilla olmanın bilincini pratik ile bütünleştirmiştik.

Gün 23 Ocak, saatler on beşi gösteriyordu. Dağın zirvesinden Ovacık'ın çevresi tüm insancılık ve yoldaşlık hisleriyle göz kırpiyordu. Karların örtmediği orman karartıları, bembeyaz karları benekleştirirken, kıvrım kıvrım Ovacık'ın düzünden Munzur vadisine yılan misali akan Mun-

kesiliyordu Zel Dağında saatler ilerlerken köy iyice yakınlaşmıştı. köyün yanan ışıkları, havlayan köpeklerin sesleri, evdeki ananın şefkati, bir bardak sıcak çayın hayali ve sobanın sıcaklığı dizlerimizdeki amansız dermansızlığa rağmen bizi kendine dayanılmaz bir istekle çekiyordu.

Ve nihayet günlerce süren yolculuktan sonra öncü birlik evlere ulaşmıştı. Geride kalan yoldaşların daha erken getirilmesi

için hemen köylüler görevlendirildi. Herkes getirildikten sonra bir ananın yürekleri yakan ağdı, hıçkırıklarla birlikte yayıldı, odanın ve yoldaş yüreklerinin içine. Herkes zor bir sınavdan geçmişti. Bu sınavdan herkesin karnesi "pekiyi" idi. Grubun hemen hemen hepsi y a r a l a n m ı ş t ı . Ayakta kalan birkaç kişiydi. Bundan sonraki süreç için insanlığın, yoldaşlığın, kavgaya bağlılığın, Partizan inancın ve azmin en güzel örnekleri sergilendi. Kimi yoldaş şuurunu kaybetti, kimisinin eli ayağı kesildi. Halkımız aşını, evini, ellisesini, varını yoğunu bizimle paylaştı. Ya-

"2-3 saat önce durumu kötüleşen fakat komünist bilinci, kavgamıza bağlılığın azmi ile bu ana kadar yürüme soyluluğunu gösteren Doktor Hüseyin'in ayakları donmuştu. Hareket ediyor ve söz konusu durumu işkencecileri canevinden vurmanın fırsatını bulamadığı için silahı başında mermisini sonuna kadar kullanamadığı için bu ölümü, böyle ölmeyi kabullenemiyordu.

şanan süreç bir sınav süreciydi. Bu sınavda yoldaşlık, kitle-parti ilişkisi açısından incelenmesi ve ders çıkarılması gereken bir süreç yaşandı. Bununla birlikte bu süreç içinde donma sonucu durumu çok ciddileşen ve şehitler kervanındaki yerini ve onurunu alan yoldaşlarımız şunlardır: Kinem, Bahtiyar ve Orhan.

Bu haber kara bir hançer gibi diğer yoldaşların ve halkımızın kalbine saplandı, inanmadılar, inanmak istemediler. Ama nafile gerçekler dayatıcıdır ve sonunda yaşanan bu olay doğanın bu vahşeti, gerçekliğini kabul ettirdi. Bu vahşet sürecinde yaşanan durum, harcanan çaba yoldaşlık ilişkisi ve sergilenen Partizan inancı kalemle yazılamaz. Ben bu yazımı, oradaki içtenliği ve gerçekliği, o doğal durumu yazma becerisini kendimde bulamıyorum. Şehit düşen tüm yoldaşların kavgaları tarihleşirken, isimleri kimlikleşti bizlere. Sergiledikleri Partizan azmi ise bize mirastır.

Her geçen dakika aleyhimize işliyordu. Yoldaş omuzlara almak istiyorduk. Aynı anda tüm kallesliğiyle yeniden bizi yakalayan bu ölüm bizi de üzmişti. Halbuki biz düğüne gider gibi ölüme koşuyorduk. Derken yoldaşın dili kırılmış, adeta kaskatı kesilmişti. Gözleri iri iri açılmıştı, soluk alışverişleri adeta saklambaç oynarmışcasına hızlanmış ve düzensizleşmişti. Yoldaş ayağa kalkmak istedi, beceremedi. Aynı anda uzanan yoldaş kolları kavradı bileklerini. Ancak zor zor zafer işaretini yapabildi. Sonra gerdi vücudunu. Evlat rahatlığıyla anasının kucağına kendisini atar gibi bıraktı yoldaş kucağına bedenini.

Gözleri açık kalmıştı komünist Ali'nin. Beklentisi vardı "Doktor"umuzun, bunun için gözleri kapanmamıştı canımızın. Ve usulca yoldaşın çenesi bağlandı. Yeminlerle birlikte bir zafer anıtı gibi tüm alımlılığıyla yükselen dik bir kayanın kovuğuna terk edildi yoldaş naaşı.

Yoldaşın aramızdan ayrılışının acısı saplanmıştı yüreğimize. Kimi yoldaş tutamıyordu yürek gözyaşlarını. Göz kapaklarından yanaklarına olan her gözyaşı buz

- 1-Hamza: Zeki Peker, TIKKO Savaşçısı
- 2-Ali Ekber: Erkan Fener, TIKKO Savaşçısı
- 3-Doktor Hüseyin: Ali Demirdağ, TKP/ML Üyesi
- 4-Kinem: Barbara Anna Kistler, Yoldaşları, O'nun Parti Üyelikliğini OPK'da onayladılar ve MK Onur Üyelikliyle taçlandırıldılar.
- 5-Bahtiyar: Alikşan Yalçın, TKP/ML Üyesi
- 6-Orhan: Ali Ekber Batasul, TIKKO Savaşçısı.

"Halk Ordusundan Öğrenelim."

Mao

Açıklama: Dersim Bölgesinde faaliyet yürüten TKP/ML TIKKO Gerilla Birliği'nin PTT kanalıyla elimize ulaşan bölgeye ilişkin tahlillerini içeren yazısını okurlarımıza aynen sunuyoruz.

Faşizmin hüküm sürdüğü ülkemizde birkaç yıl önceki bir komünist, bir devrimci bir yurtsever olarak yaşamayı, bir insan olarak yaşamak bile zor. Azgın bir baskı ve sömürden, ulusal eritme ve yoketmeden, ırkçılık ve sövenizmden, kişiliksizleştirme ve depolitizasyondan, işkencelerden ve katliamlardan bıkmış usanmayan komprador burjuvazi ve büyük toprak ağaları insan gibi bir yaşamın da en azılı düşmanıdır. Burjuvazi, tarihteki ilerici misyonunu yitirdiğinden beri kendisi dışındaki sınıf ve tabakalar üzerinde her türlü "yasal" ve yasadışı uygulamayı gündeme getirmiş ve toplumu sömürsünün devamı için baskı altına almıştır. Bunun için tüm araçları kullanmıştır ve kullanılmaktadır. Bizim gibi ülkelerde ise burjuvazi başından beri en koyu gerici idi, bugünde öyledir. Böyle bir ülkede bir insan olarak ayakta durabilmek için baskı, cebir ve şiddetten payına düşeni göğüslemek zorunludur. Yoksa bir sürüngen gibi yaşamak kaçınılmazlaşır. Direnmek ve mücadele etmek bu ülkede insan olmanın bedelidir.

Bu ülkede işçiler sömürülür, köylüler soyulur, öğrenciler tektipleştirilir, memurlar alıktırılır vs. Bütün bunlar bir avuç patron-ağanın saltanatının devamı için yapılır. Bütün toplum açlığa ve sefaletle sürüklenir. Ulus ve ulusal azınlıklar kıyımından geçirilir. Sürekli daha büyük ve daha modern cezavleri inşa edilir, karakolların sayısı artırılır, polislerin, mitinin, özel timinin eğitimi için milyarlar harcanır. Tüm toplum inbarcılığa özendirilir. Kürdü Kürde kırdırmak için ("Hamidiye Alayları") köy koruculuğu kurulur. Kontrgerilla icat edilir. Bütün bunlar neden ve niçin yapılır? Baskı altında tutulan sınıf ve tabakaları "ya tam susturmak için ya da kan kusturmak için." İdarecisi, siyasetçisi, ekonomisti hepsi de buna göre yetiştirilir ve şekillendirilirler. Yığınlar sefaletin pençesinde kıvrılırken bir avuç bey-paşa iğreti bir zevk-ü sefa içerisinde.

Bunların yanısıra bizim ülkemiz öylesine ilginçtir ki, bu ilginçlikten ülkede yaşayan insanlar da nasibini almışlardır. Toplumdaki sınıflar bile karışık, iç içe ve kozmopolittir. Bu sınıfları belirgin çizgilerle birbirinden ayırdetmek kolay değil, hatta imkansızdır! Bu ülkede sınıfların ayrıştırılması yalnızca bir kategorileştirme için yapılır yoksa örneğin bunların sınıfsal konumlarına göre siyaset üretmek için değil. Çünkü, bizim ülkemizde ne burjuvazisi burjuvadır -çünkü sermayeye sahip değildir ve emperyalizme göbekten bağımlıdır- ucubeleşmiş bir yara-

ktır. Ne toprak ağası toprak ağasıdır -çünkü bir toprak ağası olmasının yanısıra bir şeyh bir şih bir dede ve tefeci tüccardır- ve ne de proleterleri proleterdir. Çünkü sanayi gelişmediği için emperyalist kapitalist ülkelerdeki gibi bir proletaryadan tam anlamıyla sözedilemez. Karşıt iki kutup arasında (proletarya-burjuvazi) ülke nüfusunun büyük çoğunluğunu temsil eden sıtmalı göbeğiyle küçük burjuvazi ve Emperyalizm ve Proleter Devrimleri Çağı öncesine ait bir sınıf, sefaleti ve cehaletiyle köylülük bulunur. Bu yüzden belli bir sınıfı temsil eden herhangi birinde bu sınıfa özgü özellikleri kolayca göremezsiniz. Oysa kapitalist-emperyalist ülkelerde sınıfların bu ayrımı son derece belirgindir. Orada şu kesimler proleter, bu kesimler burjuvazidir ve her birinin kendine has yaşam biçimleri kendine has kültürleri ve kendine has davranışları vardır. Ama bizim ülkemizde bu böyle değildir. Burjuva, burjuvalığının yanısıra bir ağıdır. Ağa bir tüccardır, proleterleri aynı zamanda küçük mülk sahibidir, küçük burjuva aynı zamanda köylüdür vb. vb. sınıflardaki bu ikili karakter ve bu karmaşa onların hemen her türlü faaliyetinde de görülür. Burjuvazisi komprador olduğu gibi proletaryası da büyük öğretmen Marks'ın o ünlü tespitine ise pek uymaz. Bizim ülkemizde proleterlerin önemli bir kesiminin hâlâ toprakla bağları mevcuttur, önemli bir kesimi geçici işlerde ya da mevsimlik olarak çalışır, önemli bir kesimi de fabrikada makinenin başında değil hizmet sektöründedir ve bunların yanısıra emeğini satmak istemesine rağmen satamayan milyonlarca işsiz ordusu bulunmaktadır. Bu insanların da bir anlamda zincirlerinden başka kaybedecekleri bir şeyleri yoktur. Ne var ki serserisinden lümpenine, ayaşından bıçkına kadar herkes de buradadır. Bu yüzden bunları bir sınıf kategorisinde ele almak zordur. Genel olarak işsizler ordusudur.

Yarı-feodal yarı- sömürge olan ülkemiz esasen bir köylüler ülkesidir. Bir yanda avuç komprador burjuvazi ve büyük toprak ağası ve bir yanda ülke nüfusuna orantılı olarak sayıca az proletarya, bir başka yerde ise ülke nüfusunun büyük çoğunluğunu temsil eden köylülük ve yanısıra küçük ve milli burjuvazi bulunmaktadır. Böyle olduğu içindir ki komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarını aşağı etme mücadelesinde köylülüğün rolü belirleyicidir.

Köylülük klasik anlamda üç kategori içerisinde ele alınabilir.
-Zengin köylülük
-Orta köylülük
-Yoksul köylülük
Ülkemiz açısından;
Zengin köylülük, kendine yeterli toprağı

bulunan, bu toprağında kendisi de çalışmakla birlikte gündelikçi, yarıcı, kiracı ya da işçi çalıştıran ve işleten, kısmen modern tarım aletlerine sahip, kısmen de ürünü pazarlayabilen kesimdir. Bizim ülkemizde zengin köylülüğün çok az bir kesimi palazlanabilirken, önemli bir kesimi her geçen gün yoksullaşmakta, orta ve yoksul köylülük düzeyine inmektedir. Bunlara karşı dikkatli davranılmalıdır.

Gündelikçilik, belirli bir ürün veya para karşılığında başkasının toprağında çalışmadır.

Yarıcılık, toprak ağasının veya zengin köylünün toprağının, ürünü yarı yarıya bölüşmek üzere orta ve yoksul köylülük tarafından ekilip biçilmesidir, ya da toprağın sahibi orta ve yoksul köylünün kendisine ait olmakla birlikte ürünün (tohumun) ağa veya zengin köylü tarafından verilmesi ya da orta veya yoksul köylüye toprağı işleyecek tarım aletlerinin ağa veya zengin köylü tarafından verilerek ürünün yarı yarıya bölüşülmesidir.

Kiracılık, toprağın belirli bir bedel karşılığında (ürün, para veya emek hizmeti karşılığında) kiralanmasıdır (bir veya daha uzun süreli olabilir). İşçi çalıştırma, ürün veya para karşılığında başkalarının toprağında mevsimlik veya daha uzun süreli çalışmaktır.

Bunun dışında angarya sistemi vardır ki buna daha çok toprak ağaları başvurmaktadır. Örneğin yakın geçmişte Urfa'da birkaç yüz köye sahip -ki bugün de hâlâ mevcuttur- ağalar ve hiç toprağına sahip olmayan yoksul köylüler vardı ve bunlar ağanın toprağında karın tokluğuna çalışırlardı.

Bunlardan ilk üçü feodal üretim tarzının ilişkileri iken işçi çalıştırma kapitalist üretim tarzının bir işlevidir.

Sömürü biçimleri para-rant, ürün-rant ve aynı-rant biçimindedir.

Ülkemizde zengin köylünün yoğun olduğu bölgeler, Ege ve Trakya olmakla birlikte ülkemizin bütün bölgelerinde mevcuttur. Elimizde somut veriler olmadığı için bölgelere ilişkin kesin belirlemelerde bulunamıyoruz, sayısal rakamlar veremiyor ve belgeler arası farklılıkların bu yönlü orantılarını da kuramıyoruz.

Orta köylülük, kendine yeterli veya yeterli olmaktan biraz az toprağı bulunan kısmen modern tarım aletlerinin bir veya ikisine sahip olan, ekonomik olarak kendi kendisine yeten ve ürünün bir kısmını pazarlayabilecek kesimdir. Bu kesimin kendine ait toprağı bulunur. Modern tarım aletleri bulunmaz, ya da vice-versa. Bunlar da orta köylülük kategorisindedirler. Ülkemizin Trakya, Ege, Karadeniz ve Akdeniz bölgelerinde diğer bölgelere nazaran daha fazladır. Bunlar demokratik devrimde proletaryanın sağlam müttefikleridir.

Yoksul köylülük, çok az toprağı veya hiç toprağı bulunmayan, varolan toprağı da kiraç ve verimsiz olan, ilkel tarım aletlerine sahip, yaşamını sefalet içerisinde sürdüren, ağanın veya başkalarının toprağında gündelikçi, kiracı, yarıcı ya da mevsimlik işçi olarak çalışan ya da şhirle-

re giderek buralarda çeşitli işlerde (çoğunlukla inşaat sektörü ve ayak işlerinde, çalışkan kesimdir. Bunlar kırsal alanda proletaryanın en sağlam dayanaklarıdır. Ülkemizin özellikle Türkiye Kürdistanı'nda son derece yoğunlardır. Diğer bölgelerdeki aynı kesimlere nazaran ekonomik durumları daha kötüdür ve kişi başına düşen milli gelirden çok daha az pay alırlar, bu yüzden de bu bölgelerde sosyal kurtuluş mücadelesine katılım ve destek daha fazladır. Bu fazlalığın iki önemli nedeni de 1- Ulusal sorunun varlığı 2-Yakın geçmişte köylü isyanlarının olmasıdır.

Bunların dışında zengin, orta ve yoksul köylülük kategorisine giren hayvancılık, meyvacılık, ormancılık, ticaret vs. ile uğraşan kesimler de vardır. Hayvancılık genelde Türkiye Kürdistanı'nda, meyvacılık Akdeniz, Ege ve İç Anadolu bölgelerinde yaygındır. Bizim faaliyet bölgemizde (Dersim bölgesinde, Ovacık,Hozat, Çemişgezek, Nazimiye, Pertek, Pülümür, Tercan, Çayırılı) esas ağalık sistemi mevcut değildir. Bunlar içerisinde örneğin bir Çayırılı, Tercan, Pülümür bölgelerinde ağalık-beylik mevcuttur. Bu bölgelerdeki büyük toprak ağalarının sayısı bir-ikiyi geçmez iken, küçük toprak ağalarının sayısı bir elin parmağı kadar yoktur. Yine aynı bölgelerde zengin köylülük diğerlerine nazaran sayıca daha fazladır. Keza bir Ovacık-Hozat'taki orta ve yoksul köylülükle diğer bölgelerdeki orta ve yoksul köylülük arasında da çok büyük olmasa da nicel farklılıklar mevcuttur. (Bunu ülke genelinde ele aldığımızda bu farklılıklar çeşitli bölgelere göre daha belirgin bir biçimde kendisini gösterir.) Örneğin bir Erzincan'ın ova kesiminde birim aile başına düşen dayanıklı lüks tüketim eşyaları daha fazla iken bir Ovacık, Hozat, Pülümür'de daha azdır. Çemişgezek, Pülümür, Pertek bölgelerinde geçimini hayvancılıkla sağla-

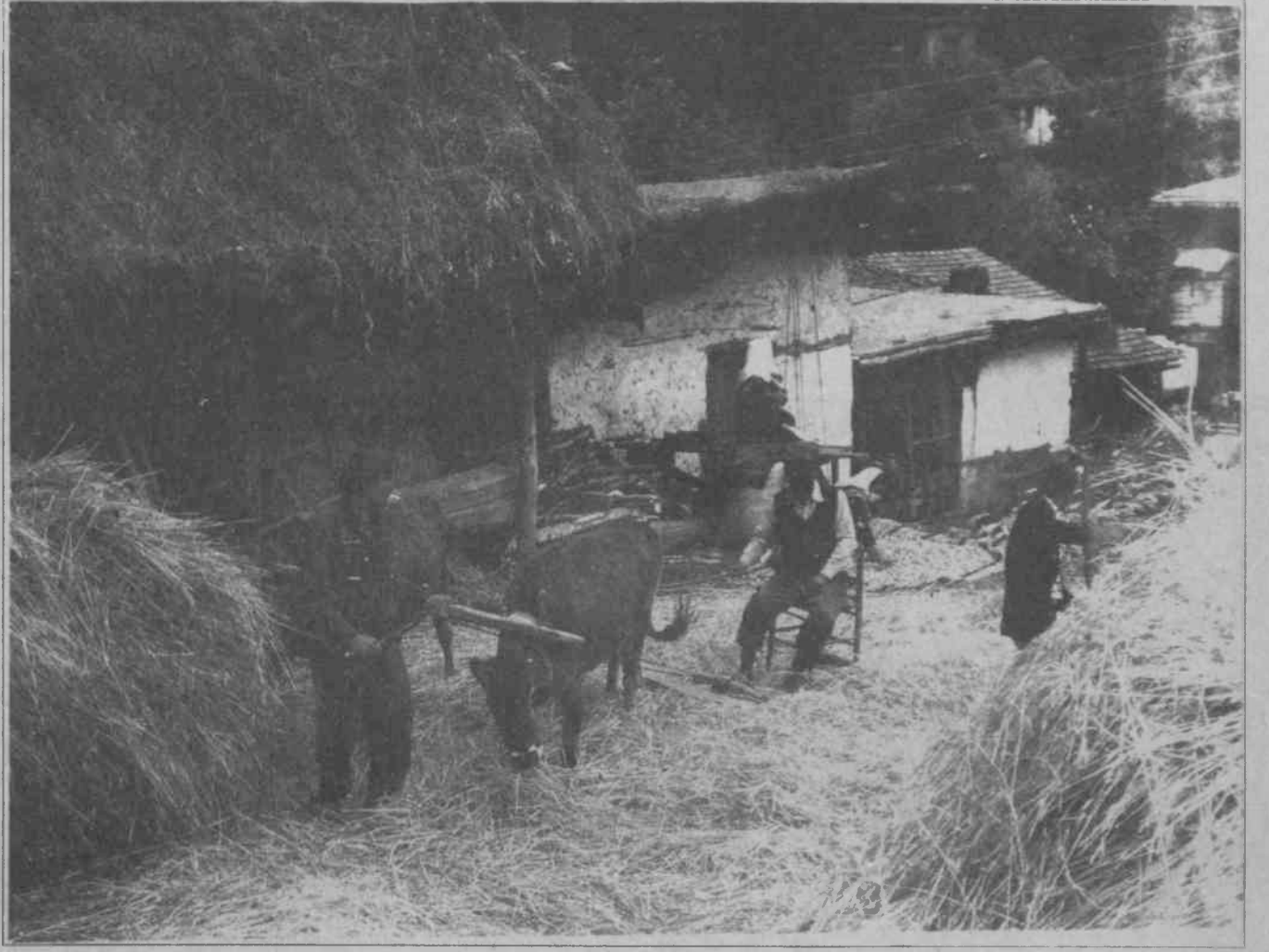

yan aile sayısı daha yoğunluktur.

Şu anda faaliyet sürdürdüğümüz Pülümür-Mazgirt-Nazimiye bölgelerinde toprak ağalığı yok, zengin köylülüğün sayısı son derece sınırlı, orta ve yoksul köylülük ise son derece yoğunluktur. Yüzde sekseni (%80'i) modern tarım aletlerinden yoksundur. Bulunanlarda ise sayısı bir veya ikiyi geçmez. Toprak genelde kıraç ve verimsizdir, sulanabilen arazi son derece azdır. Toprak hâlâ ilkel tarım aletleriyle ve yanısıra traktörle işlenmekte, gübreleme, ilaçlama, tırmıklama ve toprağın nadaslanması ya hiç yapılmamakta ya da son derece sınırlı yapılmaktadır. Ürün orak veya tırpanla biçilmekte, ağırlıklı kesimi yük hayvanlarıyla taşınmakta, döven veya patosla ayrıştırılmakta, değirmenlerde öğütülmekte ve ürün kendi aile geçiminin sağlanması için kullanılmaktadır. Pazar için üretilmemektedir. Tipik bir kapalı köy ekonomisi mevcuttur. Ürünün bir kısmı pazara götürülerek satılsa bile bu tamamen evin diğer ihtiyaçlarını karşılamak için satılmaktadır. Varolan ilişki kapitalist bir ilişki (yani ürünün pazar için üretilmesi) değil tamamen feodal tipte bir ilişkidir. P-M-P(Para-Meta-Para) ilişkisi değil M-P-M(Meta-Para-Meta) ilişkisidir. Yani köylü ürünün bir kısmını pazara götürüp satmakta, karşılığında belirli bir miktarda para almakta, bu parayla da tekrar evin diğer ihtiyaçlarından olan temel gıda maddeleri (şeker, çay, tuz) ve giyim eşyaları almaktadır. P-M-P türünden ticari bir ilişki olması da bu ilişkinin feodal tarzda bir ilişki olduğu gerçeğini değiştirmez.

Örneğin ticari amaçlı kullanılan tefeci-tüccar sermayesi vardır. Ancak bu para gerçek anlamda bir sermaye değildir, birikmiş para olarak sermayedir. Bu para; sermaye olarak (değişen ve değişmeyen) değil; yani, üretken sermaye olarak değil, yalnızca ticari dolaşım aracı ve birikmiş para olarak sermaye işlevini görür. Bu para, birikmiş para olarak sermayenin kapitalist üretim tarzının bir ilişkisi değil, yarı-feodal üretim tarzının bir ilişkisidir. Ticaret amacıyla kullanılan tefeci-tüccar sermayesinin kapitalizmi geliştirmez köreltir, köylülüğü mahveder onu yıkıma uğrattır. Ticari amaçlı kullanılan bu tefeci-tüccar sermayesinin bağımlılık ilişkileri altında kapitalizmi geliştirmesi, kaplumbağa hızıyla bile değildir.

Bölgede (Pülümür-Mazgirt-Nazimiye) yetiştirilen ürünler buğday, arpa gibi tahıl ürünleri yoğunlukla olmakla birlikte fasulye, nohut, fiğ, mercimek üretmekte ve küçükbaş hayvancılık yapılmaktadır. Bu bölgedeki hayvansal ürünlerde (peynir, yağ) örneğin bir Pertek'te hayvancılık yapıp da ürününün büyük bir kesimini tefeci tüccar eliyle pazara sürülmemekte tamamen kendi geçimleri için kullanılmaktadır. Buradaki hayvancılık her ailede ortalama elli-altmış küçükbaş hayvanın ve üç-beş tane büyükbaş hayvanın olması şeklindedir. Oysa bir Çemişgezek bölgesinde hayvancılıkla geçimini sağlayan ailelerin üç-yüz ve üçyüz'den daha fazla küçükbaş hayvanları ve beş on tane büyük baş hayvanları vardır. Ancak bunlar bile hayvancılık kategorisinin altında kabul edilmelidir. Bu aileler esasen kendi geçimlerini sağlamak için uğraşmakta, çok az bir miktar para biriktirebilmekte, önemli bir kesimi ise her geçen gün yoksullaşarak (ürünün karşılığını alamamaktan, tefeci-tüccar sömürüsünden, emek gücü azlığından, mera yok-

luğundan vb.) şehirlere göç etmektedir. Küçük işletmeci hemen hemen hiç yoktur.

Özellikle orta köylülüğün yetersiz de olsa ekilebilir toprağı bulunmasına rağmen bu toprakların bir kısmı emek-gücü yokluğundan, modern tarım aletlerinin olmayışından, gübre vb. türü yan ürünlerin pahalılığından vb. işlenememektedir. Bir başka biçimi ise tarım aletleri ve toprağı olsa da aile nüfusunun kalabalık oluşu (geniş aile) ailenin orta köylü değil de yoksul köylü kategorisinde değerlendirmemize neden olmaktadır. Ya da bazıları az topraklı olup yoksul köylü kategorisinde olmasına karşın şehirde veya yurt dışında çalışan diğer aile bireylerinin katkıları nedeniyle orta köylülük düzeyinde bir yaşam sürdürmekte ve orta köylülük kategorisinde yer almaktadırlar.

Bu bölgelerde ağalık-beylik olmamakla birlikte toprak sorunu bir bütün olarak çözümlenmemiştir. Bu bölgelerde toprağın büyük bir bölümünün sahibi devlettir ve bu anlamda ağalığı bilfiil devletin kendisi yapmaktadır. Bu nedenle bu bölgelerde yaşayan köylülerimizin temel talebinin toprak olduğunu söyleyebiliriz. Yanısıra can güvenliğinin sağlanması, baskı ve işkence ortadan kaldırılması, asimilasyona son verilmesi, tefeci-tüccar sömürüsünün ortadan kaldırılması gibi sosyal, siyasal ve ekonomik talepleri mevcutsa da bunlar toprak sorununun üzerinde şekillenmektedir.

Buralarda bulunan devlet arazisinin kamulaştırılması varsa özellikle büyük toprak ağalarının toprağının kamulaştırılarak

köylüye dağıtılması, atıl durumda bulunan toprakların işlenmeye açılması, drenaj kanalları yapılarak sulanması, modern tarım aletleriyle ekilip biçilmesinin sağlanması, gübrelenmesi, ilaçlanması ve ürünlerin kendi gerçek değeri üzerinden pazarlanması yönünde talepleri mevcuttur. Bu aynı zamanda tefeci-tüccar ve devlet sömürüsünün de ortadan kaldırılması anlamına gelmektedir. Yanısıra devletin gübreleme ilaçlama faaliyetlerine çok az bir bedel karşılığında katılması, yetişebilecek en iyi ürünlerin seçilmesi yönünde talepleri mevcuttur.

Bölgemizde tefeci-tüccar sömürüsüne örnek olarak peynir üreticilerini verebiliriz. Peynir üreticilerinin ürünlerini toplayan tefeci-tüccar hem ürünleri gerçek fiyatlarının çok altında almakta, hem ürün bedellerini zamanında ödememekte hem de kendisinin üreticiye sattığı ürünleri yüksek fiyatla satmaktadır. Ödenmeyen para tefeci-tüccar tarafından mal alım-satımında kullanılmakta ya da faize yatırılmaktadır. Böylece yan gelirler elde edilmektedir. Zamanında parasını alamayan üretici köylü ise başka yerlerde yüksek faizle borç para almakta böylece bir başka biçimde tefeci-tüccar ağına takılmaktadır. Zaten ödenmeyen bu paranın ekonomik yapısından dolayı sürekli devalüasyona uğraması nedeniyle değeri düşmekte ve birkaç ay öncesine kadar şu kadar miktarda alınabilen şeyler bu kez aynı parayla daha az miktarda alınabilmektedir. Bu arada tefeci-tüccarın elinde bulunan malın değeri yükselmekte, bu mallar da üreticiler tarafından geç ödenmiş ve değeri düşmüş kendi paralarıyla satın alınmaktadır. Böylece köylü birkaç yönden kısıpaca ahıdından hızlı bir biçimde yoksullaşmaktadır.

Aynı şeyleri örneğin bir Ovacık bölgesinde yapılan fasulye üretimi açısından da söyleyebiliriz. Orada da çark aynı biçimde dönmektedir.

Köylünün siyasal ve sosyal taleplerine ise konumuzla ilgili olmadığı için değinmiyoruz ancak bunların birbirinden kopuk, bağımsız, ayrı şeyler olmadığını da belirtmek istiyoruz.

Tüm bunların üstesinden gelmenin yolu köylü gerilla savaşı yoluyla Kızıl Siyasi İktidarlar yaratmaktan geçmektedir. Partimiz bugün köylünün bu yönlü taleplerinin çok azına yanıt verebilmekte, çözümler sunabilmektedir. Tefeci-tüccar sömürüsünün önüne kısmen geçebilmekte, çeşitli ürünler için yine de gerçek değerinin çok altında alınmasına rağmen fiyatı belirleyebilmekte, modern tarım aletleri sahiplerine fiyat kır-

dırarak işlenmesini ve taşınmasını sağlayabilmektedir. Keza orman satımı konusunda da aynı şey geçerlidir. Tüm bunlar köylünün ekonomik temeldeki sorunlarının partimiz tarafından bugün için çözüme kavuşturabilen (çok cüzi olsa da) kesimleridir.

Bunların yanısıra bölge halkının partimizin siyasal kararlarına önemli oranda uyduğuna konumuz farklı olduğu için değinmiyoruz. Ancak şunu bugünden de söyleyebiliriz ki bu aynı zamanda kızıl üsleri ve Kızıl Siyasi İktidarları adım adım inşa edilmesine doğru giden yoldur.

Bölgenin, ilçenin ve hatta her köyün, sosyo-ekonomik panoramasını ayrıntılı biçimde çıkarmak, bölgeye ilişkin politikalarımızı tespit ederken bunları da gözönünde bulundurmak ve genel politikayla bütünlüğünü ve uyumunu sağlamak şarttır. Yoksa bölge özgünlüğüne doğru kararlar vermemiz zorlaşır ya da kuşun taşa çarpması misali olur. Ancak her köyün yapısını tahlil etmek yerine genellikle birçok köy birbiriyle hemen hemen aynı düzeyde olduğu için bunların içerisinde bütün köylerin özelliklerini üzerinde toplamış birkaç köyün incelenmesi ve tahlil edilmesi daha doğru ve daha kolaydır, çünkü buralara ilişkin elimizde veriler yoktur ve bizim de köyle ilişkin bu yönlü veriler toplayabilme koşullarımız yoktur.

Köylerdeki farklı tabakaların aynı sınıfsal kategori içerisinde-ayrımını yapabilmek için kistaslarımız şunlar olmalıdır.

1- Aile başına düşen toprak parçası,
2- Modern tarım aletlerinin ve hayvanların sayısı,

3- Aile nüfusunun sayısal bileşimi,
Bunların yanısıra hayvancılık ve ormancılıkla uğraşanların ekonomik durumlarını ve buna uygun düşen sınıfsal pozisyonlarını açığa çıkarabilmek için hayvan veya ormanların bedeli ile toprağın bedelini kıyaslayabiliriz.

Bu aynı zamanda önderimiz İbrahim KAYPAKKAYA'nın bilimsel bakış açısına ve diyalektik yöntemine bağlı kalarak ülkenin en ücra hücresine kadar nüfuz etmektedir. (Elbetteki buradaki tespitlerimizde eksiklikler bulunabilir, ancak bütünlüğü açısından doğrudur.) O bize ülke gerçekliğini ve KÜRECİK bölge raporunda olduğu gibi bölge gerçekliğini, sınıfların konumlarını ayrıntılı bir biçimde göstermiş ve tahlil etmiştir. Bize düşen görev bunu genelleştirmek ve daha da detaylandırmak ve Onun emrettiği güzergahta emin adımlarla ilerleyerek kızıl bayrağı daha yükseklerle dikmektir.

PERU'DA ŞEHİRLER KUŞATILYOR PKP 350 askeri silahsızlandırdı!

Almanya/Ozgür Gelecek- PKP Başkanı Dr. A. Guzman'ın düşmana esir düşmesinin üzerinden bir yıl geçerken, Peru'daki halk savaşı mücadelesi iktidara doğru yürüyüşüne devam etmektedir. Halk Savaşı'nda şehirleri kuşatma programına başlanmıştır. 8-9 Eylül günleri bu doğrultuda silahlı grevler, cezalandırmalar, silahlı sabotaj eylemleri ger-

çekleştirilmiştir. Ayacucho eyaletinde orduya karşı girişilen bir saldırıda 350 asker silahsızlandırılmış ve elebaşları imha edilmiştir. Hergün yüzlerce eylem gerçekleştirilmektedir.

Asaninka'lara (Kızılderi bir kabile) yapılan katliam basında tersyüz edilerek yansıtılmıştır. Asaninka'lar 60.000 nüfuslu bir topluktur ve bunlardan 3.000'ni gericilerin ya-

nında saf tuttular. Buna karşın 45.000'i PKP'de örgütlenmiş durumda. Yaşadıkları bölge yeraltı zenginlikleri ile dolu olduğu için hükümet güçleri ne pahasına olursa olsun buraları yeniden kazanmak istiyorlar. Bunların gerici önderleri PKP tarafından imha edildi. (AEK'nin verdiği bilgiye ve Royter ajansının haberlerine göre bunu bahane eden hükümet güçleri gerilla kılıfına girerek kızıl derilileri katliamdan geçirdiler.)

Ölüm cezasının tekrar yürürlüğe girmesini öngören parlamento kararının anayasaya girmesi için halk oylamasına gidilmesi gerekiyor. Bunun ise 31 Ekim'de yapılması planlanıyor.

Gerçekleştirilen ve büyük yankı bulan diğer bir eylem ise ABD Konsolosluğunun arabaya yerleştirilen bir bomba ile havaya uçurulması oldu. Söz konusu konsolosluk binasının Lima'nın merkezinde, istihbarat örgütünün ve polis karakolunun hemen yanbaşıda bulunması ve bölgenin gizli ve resmi polislerce, ayrıca ABD güçlerince (yeşil bereliler) sıkı bir şekilde korunması eylemin anlamını daha da artırmaktadır.

Hükümetin halka karşı yürüttüğü savaş ABD tarafından milyonlarca dolar verilerek destekleniyor. Ancak hükümetin gördüğü destek ABD ile sınırlı değil; örneğin Peru devleti Almanya'dan son olarak 450.000 dolar almıştır.

Edmundo Cox ile bir yoldaşının yakalanması örgüte vurulan bir darbe olmasına karşın bunun Halk Savaşı'nı durdurmaya yetmeyeceğini son gelişmeler ispatlıyor.

MPP (Peru Halk Hareketi) Gonzalo'nun hayatını koruma kampanyasına ilişkin yeni görüşlerini açıkladı; Kampanyanın "Abimael Guzman'ın hayatını kurtaralım" merkezi sloganı altında değil "Başkan Gonzalo'nun hayatını koruyalım" sloganı altında yürütülmesi önemlidir.

Yani onu baskı gören herhangi bir insan olmaktan ziyade, bir komünist olarak, bir devrimci olarak ve büyük Marksist-Leninist-Maoist olarak savunmalıyız.

Buna bağlı olarak O'nu "siyasi tutuklu" yerine "savaş esiri" olarak nitelendirmeliyiz. Bu anlamda O'na "dünyanın en önemli siyasi tutuklusu" demek de yanlıştır.

Diğer önemli bir nokta, kampanya süresince O'nun devrimci niteliği dünya devrimi için oynadığı rol ön plana çıkartılmalı ve O'nu kişi olarak savunma arka plana atılmalıdır.

Hukuki kampanya önemlidir, ancak esas değildir. Peru'ya gönderilen delegasyonlar da Halk Savaşı'nı desteklemelidir ve insancıl yönlerle Peru hükümetini caydırıcıları hayalinden vazgeçmelidirler.

Genel olarak "insan hakları" teriminden ziyade "halkın haklarından" söz edilmelidir.

MPP, bu görüş değişikliğine Avrupa'da, özellikle de Almanya'da siyasi güçlerle yaptığı tartışmalar sonucu vardığını açıkladı.

PKP Halk Gerilla Ordusu, bir günde yüzlerce vuruş yapabilecek kapasiteye ulaşmıştır.

Tüm Sağlık-Sen'den Peru Devrimine Destek

24 Eylül günü Tüm Sağlık-Sen Genel Merkezi'nde Peru Komünist Partisi'nin mücadelesi ile Başkan Gonzalo'nun "Kafesten Konuşma" sını konu alan bir video gösterimi yapıldı. Tüm Sağlık-Sen İnsan Hakları Komisyonu tarafından "Dr. Abimael Guzman'la Dayanışma Haftası" na Bir Ses De Biz Katalım" adıyla düzenlenen etkinliğe katılım oldukça yüksekti.

Dr. Abimael Guzman'ın Hayatını Korumak İçin Acil Enternasyonal Komite'ye hazırlayıp dünya kamuoyuna sunduğu Uluslararası Eylem Çağrısı okunduktan sonra video gösterimine geçildi.

"Unutma Gonzalo yaşamını Altınçağ mücadelesine adanmış bir özgürlük savaşçısıdır" sözleriyle başlayan video gösterimi, kitle tarafından ilgi ve merakla izlendi. Gösterimde, Başkan Gonzalo'nun 24 Eylül'de, cellatlar ortasında fakat büyük bir coşkuyla yaptığı o görkemli "Kafesten Konuşma" sona ererken kitlede yarattığı heyecan alkışlarla dile getirildi.

Son olarak Peru'da gelişen olayları da aktaran İnsan Hakları Komisyonu'nun düzenlediği bu etkinlik kitleler üzerinde olumlu bir etki bıraktı. Peru izlenimlerini konu alan bir söyleşi gerçekleştirilmek için çağrılan gazeteci-yazar Ragıp Zarakolu, etkinliğe çok yoğun olması sebebiyle katılmadı.

Peru Meclisi ölüm cezalarını uygulamaya koyuyor

Ankara/Ozgür Gelecek- Fujimori rejimi, Peru'da ölüm cezasını geri getirmek için yeni bir adım daha attı. Gericici Peru egemen sınıfları, ölüm cezasını başta tutsak lider BAŞKAN GONZALO olmak üzere PKP'nin diğer militanlarına karşı da kullanmak istiyorlar.

3 Ağustos'ta Peru Meclisi, ölüm cezasının birçok insan üzerinde uygulanmasını öngören anayasa değişikliğini tezgahlamak için gizli bir oylama yaptı. Eski anayasada ölüm cezası sadece başka bir devletle yaşanan savaş hallerinde ihanet sayılan durumlar için kullanılmıştı. Bu durum, Fujimori'nin Nisan 1992'de yaptığı darbe üzerine geçerliliğini kaybetti. Kasım'a gelindiğinde ise Fujimori kendisine sadık politikacılarca düzenlenen ve aynı zamanda kendisi tarafından kontrol edilen meclis raporlarının oluşturulması yönündeki seçimleri tezgahladı. Belirli burjuva partilerin seçimi protesto etmelerinin bu parçasında tehdit eden en büyük terörist gruptur. ABD hükümeti Aydınlik Yol'un sonunu getirmek için elinden geleni yapmadır.

Bu açıklamalar, Peru'daki Halk Savaşı'ndan korkulduğunu ve Fujimori rejiminin arkasında bulunan emperyalistin ABD olduğunu gösterir. Bunlar Gonzalo'yu legal veya illegal yöntemlerle yoketmek isteyen katillerdir.

New York Times'in 6 Ağustos'taki haberine göre, ölüm cezasının, meclis tarafından hazırlanan anayasa değişikliği doğrultusunda yıl sonunda yapılacak bir referandumla kesinleşeceği belirtilmiştir. Bu yeni anayasasının uygulamaya konulmasıyla, Peru rejiminin, Amerikan İnsan Hakları Bildirgesi olarak da bilinen San Jose Paketi'ni ihlal edeceği kesindir. Anlaşma ölüm cezasının herhangi bir uygulanışında ve genişletilmesinde yasaklar getirmektedir. Peru'nun bu ihlali ilk çığneyen ülke durumuna

düşmesi beklenmektedir.

Peru rejiminin birçok kitlesel katliamlara girişmiş katilleri, yasalara uygun konumlandırma çabaları da olayın diğer bir yönüdür. Bu katiller Haziran '86'da üç büyük hapishanede ve Mayıs '92'de Canto Grande'de bulunan Castro Castro Hapishanesi'nde 40'in üzerinde tutsağı katletmişti. Son olarak bu hapishanede kalan tutsakların ailelerinin hazırladıkları bildiri hükümetin yeni bir katliam hazırlığı içinde olduğu açıklandı.

Ölüm cezasının genişletilmesi, Peruda'ki devrimci tutsaklara ve diğer anti-faşistlere karşı legal olarak yürütülmek istenen katliamların kapısını açacaktır. Terörist niyetlemesi yalnızca Maoçu gerillalar için değil tutsakların aileleri, tutsakları savunan avukatlar, öğretmenler, öğrenciler, gazeteciler, sendika yöneticileri ve diğerleri için de kullanılıyor.

Fujimori'nin ölüm cezasının Başkan Gonzalo'ya karşı kullanılmasını istemesinin altında yatan sebep, aynı zamanda Gonzalo'nun tutsak düşmesinden önceki eylemlerin gerçekleştirilmesinden sorumlu tutulan devrimcilerle karşı da ölüm cezasının uygulanmasıdır. Rejim GONZALO'nun yakalanıp hücreye konulmasına rağmen halk savaşını yönlendirmeye devam ettiğini iddia etmek zorunda kaldı.

Burjuvazinin uluslararası planında uyguladığı bazı legal standartlara ters düşme durumunun gözlenmesi, Peru yönetiminin kendi içinde var olan birtakım tartışmalarda da görülüyor. Fakat Fujimori ve kılıfı içine düştükleri ümitsiz durumdan dolayı niyetlerini uygulama yönünde ısrarlı görünüyorlar.

Amerikan hükümetinin tutumu, tabii ki bu uygulamalara karşı

duranların lehine değil Fujimori lehine gelişiyor. Bu konuda ABD resmi makamlarının ölüm cezasının Peru'nun iç meselesi olduğu yönünde açıklamaları vardır. Birleşik Devletler'in Lima Konsolosu'nun yaptığı bir açıklamada, ölüm cezasını kabul etmekle Peru hükümetinin insan haklarını ihlal etmediğini ve ortada olağanüstü bir durum olduğunu vurgulaması ABD'nin tutumuna kesinlik kazanmıştır.

GERILLA EYLEMLERİ FUJIMORI REJİMİNİ VE ABD'Yİ PERU'DA VURDU

Fujimori meclisteki ölüm cezası oylamasından sonra bir hükümet birliği oluşturdu. Kesin olmayan bir bilgiye göre Fujimori PKP'nin teslimiyet kararını yaymıştı. Fakat PKP sanılan tersine gücünü göstermekte kararlı davranıyor.

27 Ekim'de meydana gelen patlamada Lima'daki ABD Elçiliği büyük bir yara aldı. New York Times'in raporuna göre "Eylem 1992 Şubatı'ndan bu yana Amerikan hükümetini karşı yapılan en büyük saldırıydı. Büyükçe bir bombalı araba Amerikan Konsoloslugu'nun bulunduğu binanın yanına karşılık gelecek şekilde patlatıldı ve 3 tane Peru'lu koruma öldürüldü. Bu Amerikan diplomatik hedeflerine karşı girişilen beşinci saldırıydı". İspanyolca yayın yapan bir ABD TV olayın korkunç (!) yönünü göstererek 3 elçilik korumasının sabahın erken saatlerinde gerçekleştirilen eylemle öldürüldüğünü açıkladı.

Associated Press'in haberlerinde, kızıl bayrakların polis tarafından toplanılmaya çalışıldığı görülmektedir. Oksford Lima'da meydana gelen saldırıda 450 kişi yaralı

yan bir alan içinde bombalama sonucu elektrik kesintisi yaşandı. Saatlerce süren karanlıkta Fujimori'nin yabancı elçilik mensuplarıyla Bağımsızlık Günü Kutlaması'nda bulunduğu yazılan haberler içindeydi. Bu arada birçok gerilla eyleminin olduğu ve bir bankanın da dinamitlendiği belirlendi.

Fujimori rejiminin tüm baskılarına rağmen, yaşananlar, gerici sınıfa karşı yürütülen halk savaşı kasırgasının Peru'da esmeye devam ettiğini gösteriyor. Bu durum yankee emperyalistleri için büyük bir üzüntü kaynağıdır.

Dr. Abimael GUZMAN'ın hayatını kurtarmak için toplanan Uluslararası Acil Komite, son zamanlarda yayınladığı bir raporda bir Amerikan üst düzey politikacısının yorumlarını açıklıyor.

Komitenin Acil Bülteni'nde 32 bölümde aktarılan bir söyleşi ya-

yanlandı. Birleşik Devletler Kongresi'nin olağandışı mücadele ve terörizm üzerine güç görevini araştırma komitesinden Mr. Bill McColum'un anlattıklarına göre:

Soru: Fujimori'nin tutumunu kanunileştirmek için gerçekleştirdiği ulusal seçimden sonra ABD hükümeti ne gibi önlemler almayı düşünüyor? (Nisan 1992)

Cevap: Bence Aydınlik Yol, ABD ulusal güvenliğini yeryüzünün bu parçasında tehdit eden en büyük terörist gruptur. ABD hükümeti Aydınlik Yol'un sonunu getirmek için elinden geleni yapmadır.

Bu açıklamalar, Peru'daki Halk Savaşı'ndan korkulduğunu ve Fujimori rejiminin arkasında bulunan emperyalistin ABD olduğunu gösterir. Bunlar Gonzalo'yu legal veya illegal yöntemlerle yoketmek isteyen katillerdir.

Dr. Abimael GUZMAN, Ölüme baskı gören herhangi bir insandan ziyade bir komünist olarak savunmalıyız

Geçtiğimiz haftalarda, Ortadoğu'da tarihi bir olay yaşandı. Bilinen dengeler ve süreçler altüst oldu. Eski dönem kapandı, yepyeni bir dönem başladı. Çünkü Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) ile İsrail hükümeti, karşılıklı olarak birbirlerini tanıdılar. Gazze-Eriha adıyla bilinen bir anlaşma uyarınca; İsrail, 1967'de işgal ettiği toprakların yüzde 20'sine denk düşen alanlardan çekilecek, birkaç ay sonra da adı geçen yörelerde Filistin halkı kendi yerel yöneticilerini seçebilecek, belki de FKÖ lideri Yaser Arafat ile FKÖ'nün Tunus'taki birtakım idari kurum ve kuruluşları, çok geçmeden bu topraklara dönecekler. Bu yönde hazırlıklar yapılıyor.

Kuşkusuz anlaşma, hem İsrail hem de Filistin saflarında yoğun tartışmalara ve tehdide varan gerginliklere de yol açtı. Genelde olduğu gibi, Filistin özelinde de anlaşmayı destekleyenler, karşı çıkanlar ve ara yerde bekleyenler oldu. Destekleyenlerden başlıca şunu görürüz: FKÖ'nün belkemiğini oluşturan El Fetih, hemen bütünüyle bu anlaşmayı desteklemiştir. Ancak bu örgüt de fire vermiştir. Başta FKÖ'nün Dışişleri Bakanı konumundaki Faruk Kaddumi olmak üzere FKÖ Merkez Komitesi'nden ünlü ozan Mahmud Derviş, örgütün Lübnan temsilcisi Şefik El Hut, örgütün Filistin Ordusu Lübnan Kuvvetleri komutanı Mikdeh, Filistin parlamentosu konumundaki Filistin Milli Meclisi Başkanı Abdülhamid Salih ile Merkez Komite'den iki kişi (Horani ve Sorani) daha istifa etmişlerdir. Yine Milli Meclis ile Merkez Komite arasında bir karar organı durumundaki Merkez Karar Kurulu'ndan da toplam 88 kişi istifalardan sunmuşlardı. Bizat bu istifalar, FKÖ adı verilen çatı ya da cephe örgütünün, artık işlevsiz kaldığını; daha doğru bir deyimle Arafat'ın elinde, kişisel/bireysel kararlar için istismar edilebilen bir organa dönüştürüldüğünün ifadesidir. Yani, öteden beri çok övülen "Geniş çaplı ve geniş ruhlu Filistin Demokrasisi" gitmiş; yerine yetkili tek başkann tarihin kritik bir anında bireysel kararlarını meşrulaştırmaya yarayan bir "baskı mekanizması" ortaya çıkmıştır. Kanımızca gelecekte kurulacak Filistin yönetiminde (özerklik, federasyon ya da devlet) en tehlikeli nokta budur. Bir yönüyle, Filistin burjuvazisi, artık halkı ezerek kendi anayasal yapısının ifadesi olacak bir yönetime ikame etmeye doğru ilk adımı atmıştır.

Gazze-Eriha anlaşmasını kitlesel düzeyde destekleyenler, geçtiğimiz haftalarda işgal altındaki Filistin topraklarında 15 bin kişi topladılar. Buna karşılık, anlaşmayı reddeden taraftardan İslamcı HAMAS örgütü, sadece 300 kişiyle sokağa dökülebildi. Şam'da oturan ve daha çok anlaşmaya karşı çıkan muhalif Filistin örgütleriyle bağları olan mülteci kamplarındaki kitleler ise kaygılı; "bir daha anayurtlarına dönemeyeceklerinin tedirginliğini" yaşıyorlar. Gerçekten de, anlaşmada, 1948'de işgal edilen topraklardan çıkan mülteci Filistinlilerin vatana dönüşlerine ilişkin madde, tümünden iptal edilmiş. 1967'deki mültecililerin durumu ise belli değil. Yani 1948'deki Filistin mültecilileri, bundan böyle ya Gazze ve Eriha denen o dar alana sıkışacaklar ya da Suriye vatan-daşlığını kabule mecbur kalacaklar. "Vatan toprağı, ülke-ye dönüş umudu" yok gibi. Benzer şeyi Lübnan'daki mült-

Faik Bulut

Ortadoğu'da İsrail-FKÖ antlaşması

teciler için de söyleyebiliriz.

Anlaşmaya karşı çıkan yaklaşık 10 Filistinli örgüt var. Çoğu Marksist ve sosyalist, bir kısmı milliyetçi (Irak ya da Suriye yanlısı) kimi de İslamcı. Hemen hepsinin ortak söylemi şu: "Arafat, teslimiyetçi bir tutum takınarak İsrail'in koynuna atıldı. Bu anlaşma ülkeyi ve halkı bölmektir. Kurtuluş değil, köleliktir. Anlaşmanın amacı, halk ayaklanması İntifada'yı durdurmak ve bastırılması için İsrail ile işbirliği yapmaktır. Bundan böyle İsrail birliklerine karşı eylem yapmak için, başında Arafat'ın olduğu Filistin kuvvetleri engelini aşmak gerekir. Zaten İsrail istihbaratı ile Filistin istihbaratı, artık anlaşmayı reddeden muhalif Filistinlileri avlamak üzere ortak hareket edeceklerdir."

Kuşkusuz bu söylemlerdeki gerçek payı büyüktür. Fakat, Filistin muhalif örgütlerinin anlaşmayı iptal etme, engelleme, yürürlükten kaldırma, uygulamama yönündeki çabalarının başarılı olma şansı az. Çünkü adı geçen örgütlere verilecek uluslararası ya da bölgesel güçler hemen hemen yok. Sözde bu anlaşmayı reddeden Libya, Irak ve İran gibi ülkelerin pratikte yapabilecekleri fazla bir şey yok. Üstelik kendileri de topun ağzındalar. Suriye ise, belli bir itiraz süresinden sonra barış imzasını atacağından, pratikte Filistin muhalif örgütlerinin arkasındaki en temel güç de (Suriye) böylece zayıflamış olacaktır.

Soru şudur? Arafat anlaşmayı neden imzaladı ve İsraili bir bakanın deyimleriyle neden "bekleneninden daha fazla taviz verdi"? Dört önemli nedenden söz edelim.

Bir; Arafat, İsrail işgali altındaki topraklarda iki taraftan sıkıştırılıyordu: İslamcılar ve barış görüşmelerini sürdüren burjuvazi. Her ikisi de artık Arafat'ın önderli-

ğine meydan okuyorlardı. İki; İsrail ile görüşmeler uzadıkça, Ürdün Kralı Hüseyin'in Filistinliler üzerindeki tahakkümcü fikirleri yeniden depreşiyordu. İsrail-Filistin-Ürdün konfederasyonu fikri, FKÖ ve Arafat'ı tasfiye etmek için Kral Hüseyin'e tanınmış tarihi bir fırsat olarak değerlendiriliyordu. Üç; görüşmeler uzadıkça Filistinliler ile masaya oturan "İsraili ihmlliler kanadı" değil, tersine "sertlik yanlısı ve savaşı kanat" güçleniyordu. Zaman radikal siyonistler lehine işliyordu. Dört; Arafat, uluslararası siyasal ve mali desteğini kaybediyordu; deyim yerindeyse Körfez Savaşı'ndan bu yana "açlığa mahkum edilmiş" Filistin halkının, FKÖ önderliğine başkaldırması neredeyse an meselesiydi. Filistin burjuvazisinin akıl temsilcisi olan Arafat bunu gördü ve bireysel tehlikeleri de göze alarak kumar oynadı. Şimdilik şartlar onun lehine.

Anılan gelişmeler, kaçınılmaz olarak bizi, bazı saptamalar yapmaya itiyor:

Bunlardan ilki; FKÖ-İsrail anlaşması, Ortadoğu'da dördüncü bir harita (Kuveyt, Irak Kürdistan'ı, Karabağ) değişikliği anlamına gelir. Yani, bundan böyle, değişmez görünen haritalar, yepyeni siyasal gelişmeler nedeniyle değişebilecekler. Böylesi bir siyasal deprem, kaçınılmaz olarak, bölgenin yükselen siyasal meselesine (Kürt meselesi) taraf olan ülkelerde de kendini hissettirecektir.

Buradan ikinci noktaya geçiyoruz; eskiden bölgenin siyasal ve askeri çekim merkezi Filistin meselesinde somutlaşıyordu. Oysa bu istikrarlılık unsurunun tüm özellikleri, şimdiden sonra daha fazla ön plana çıkacak olan Kürt meselesinde görülecektir. Artık Kürtler ile sorunları, bölgenin siyasal ve askeri çekim merkezi olacaklar. Bir bakıma Kürt meselesinin çözümünde de, İsrail-FKÖ (daha doğrusu Eriha-Gazze özerklik modeli) anlaşması örnek alınabilecek. Bu yönüyle Türkiye ile İran'ı ve hatta Irak'ı zor günler bekliyor. Bu ülkeler Kürt sorununda hem kendilerini sıkışmış hissedecekler hem de sıkıştırılacaklardır.

Üçüncü noktayı Filistin ve İsrail özgüline bağlayalım. Yahudilerin kitabı Tevrat'ın "kutsal" bir nitelik vermede çalıştığı siyonist askeri yayılmacılık, bu anlaşmayla, şimdilik durmuştur. Ya da askeri ve siyasal yayılmacılık yerini; "ekonomik yayılmacılık" denen şeye bırakmış olacaktır. Zaten Filistin burjuvazisinin teslim olduğu; İsrail burjuvazisi ile işbirliği yaptığı nokta budur. Bugünden sonra, İsrail-Filistin topraklarında uluslararası kapitalizmin yaratmayı tasarladığı yeni bir "Singapur Mucizesi" gözleri kamaştıracaktır. bunu İsrail teknolojiyle Arap petrodollarının evliliği izleyebilecektir. Kısaca bölgede "siyasal rüzgarlar" yerini "ekonomik rüzgarlara" bırakmaya çalışacaktır.

Alt düzlemde önemli bir nokta: İsrail, ilk kez, Arapların elindeki büyük birlik ve mücadele kozu olan Filistin'i yanına çekmeyi başardı. Bu koz, artık İsrail'in elinde Araplara karşı kullanılacaktır. Bu ilişkilerde olumsuz bir devrim anlamına geliyor. Yer yer Arap-İsrail, Filistin-İsrail çatışmaları ihtimali olsa bile, esas çatışma Filistin-Filistin, Filistin-Arap çatışması haline dönüşebilecektir.

Cehenemin yolları iyi niyet taşlarıyla döşelidir

Fransız kapitalistleri 19. yüzyılın son çeyreğinden başlayarak Kara Afrika'nın birçok ülkesini (Senegal-Moritaniya-Mali-Nijerya-Çad-Orta Afrika Cumhuriyeti- Burkinya- To-go-Gabon-Kongo-Zaire-Mozambik-Cibuti-Rwanda- Cotedivoire -Cezayir- Madagaskar...) Klasik tipte sömürgecilik politikasıyla sömürgeleştirip yağma ve talan etmiştir.

Fransız emperyalistleri İkinci Dünya Savaşı'nın sonlarına doğru 1944 yılında General de Gaulle'in adına YENİ POLİTİKA dediği yeni tipte yarı sömürgecilik politikasına başlanarak, eski tipte klasik sömürgecilik politikasına son vermiştir.

Fransız emperyalistleri, Sovyetler Birliği'nin dağılmasından sonra dünya silah satış sıralamasında Amerikan emperyalistlerinden sonra ikinci sırayı almayı başarmıştır. Fransız emperyalistleri bir yandan Kara Afrika kıtasında emperyalist hegemonyasını Amerikan emperyalistlerine kaptırmamak için çırpınırken, diğer yandan emperyalist doğası gereği içte yoğun ekonomik bunalımları ve askeri çıkılmazları yaşamaktadır.

FRANSIZ EMPERYALİZMİNİN ASKERİ ÇIKMAZI

François Mitterand Körfez Savaşı'na 12 bin asker gönderdi. Bu sayının operasyon amacından ziyade politik amaç taşıdığını söylüyor.

Somali işgali öncesi bir yıl içinde Fransa BM denetimine yolladığı asker sayısı 14. sıradan 1. sıraya geçmişti. Yapılan raporlarda Fransa askeri uzmanları; Fransa ordusunun kendi potansiyel sınırının dışında fazla asker yollayacağını belirtiyorlar. Şayet, sağlıklı bir plan yapılmazsa, diğer askeri operasyon bölgelerinden (Yugoslavya-Kamboçya) çekilmezse Somali tipi yeni bir operasyonla Fransa'nın yakın bir zaman içinde tehlikeli ve hassas bir durumla karşı karşıya kalacağını belirtmekte. Savaş bölgelerine asker yollamak için insan bulmak mümkündür. Fakat askerlerin eğitim sorunu, askeri operasyonlar için harcanan finansmanların, savunma bütçesine oldukça yük olacağı ve bunun, varolan Fransa'nın ekonomik durgunluğuna daha fazla sebebiyet vereceği belirtilmektedir. Körfez savaşı sonrası Fransa toprakları dışına yollanacak askeri gönüllüler konusunda

Dünyadaki Fransız ordu güçleri

yeterince ders çıkarılmıştır. Ki 1992 yılının başında Yugoslavya'ya gidecek kara ordusuna bağlı Dış Askeri Hareket Gönüllülerine (AVAE-Volontaires a Vaction Exterievre) çağrı yapılmıştır. Bu askerler, Yugoslavya'ya gitme konusunda ailelerinin "rızalarını" alarak Yugoslavya'ya gönüllü gitmek istediklerine dair imza vermişlerdir. Çağrılan 6 bin gönüllü askerden 2 bini Yugoslavya ve Kamboçya'ya yollanmıştır.

Gönüllüler Birliği, Fransa Kara Ordusunun (EVAT-Varneede terre) oksijen balonlarıdır. 1992 yılında bu sayı 28 bindi. Bunlar aynı zamanda Fransa Kara Ordusunun iskeletini oluşturmaktadır. Genelkurmay başkanlığına göre dış operasyonlarla görevlendirilmiş her bir askere karşı her geçen gün artan ihtiyaç karşısında 3-4 askere ihtiyaç olduğu belirtilmektedir.

BM örgütü denetiminde askeri müdahale yapılan üç bölgedeki (Yugoslavya-Somali-Kamboçya) 10 bin mavi bereli askere Fransa dışında 35 bin asker eklenmiştir.

Yüksek düzeydeki Fransız askeri yetkilileri, BM' in her 6 ayda bir artan kontenjan ihtiyacını sağlamak için gönüllü askerlerin aile izinleri ve bu askerlerin eğitim konusunda oldukça endişeliler. "Zorluklarla karşı karşıyayız. Her on beş günde bir BM'lerin artan ihtiyaçları doğrultusunda askerlerimizi eğitimsiz yollayamayız."

Somali işgal öncesi Fransız ordusu ihtiyaç halinde dış operasyonlar için dört kat fazla gönüllü asker elinde bulunduruyordu. Fakat gönüllü askerlerin, dış operasyon tecrübelerinin yanı sıra, eğitimli profesyonel

gönüllü askerlere ihtiyaç sorununu gündeme getirmektedir.

Fransız kara ordusunun 1993 yılında elinde bulundurduğu profesyonel asker sayısı 600 iken bu sayının 1994 yılında 2-3 bine çıkarılacağını ve her geçen gün artan profesyonel asker sayısının 10 bine dek yükseltilmesine gidileceği belirtilmektedir.

Fransız ordusu dış operasyon için önce gönüllü askere ihtiyaç duymaktaydı. Operasyon bölgelerinde yaşanan zor ve çetin savaş koşulları orduyu, gönüllü profesyonel asker yetiştirme ihtiyacına itmektedir.

Sorun sadece profesyonel gönüllü asker sorunuyula da sınırlı değildir.

Şayet, Fransız ordusu savaş düzeni oluşumunda yeni bir çözüme gitmezse, başta lojistik destek birlikleri konusunda büyük sorunlarla karşı karşıya kalacaktır. Bunların başında sağlık hizmetleri, tımarat, (petrol) yakıt temini konuları, ulaşım konuları gelmektedir. Eski savunma bakanı Pierre Joxe "Fransa'daki birçok askeri hastahanelerin servis bölümleri bularak dış operasyonlarda yaralı Fransız askerlerin tedavisi için kullanılmak üzere hazırlanan altı antenli cerrahi hastanelerin tesisine gidilmelidir" diyor.

Herkül C-130, DC-8, FIRTINA, KASIRGA, YILDIRIM savaş uçaklarının taşıma ve ulaşım noktasındaki ihtiyaçlarda uç noktaya vardıkları açıklanmaktadır.

Lojistik destek zincirlerinde çözüme başlanmıştır.

Fransa'nın BM için ayırdığı bütçe % 8,26'dır.

1992 yılında tahmin edilen 2,5 milyar franklık operasyon harcamaları (Somali dışında) 4 milyar franka varmıştır. Bu harcamalar savunma bütçesi üzerinde % 1-2 lik bir ağırlık oluşturmaktadır.

Her yıl her Fransız vatan-daşı zorunlu olarak adına APD denilen 700 frank vergi ödemektedir. Bu toplam vergilerin 2/3'ü Afrika kıtasının "Kalkınması" için harcanmaktadır. Her yıl Fransa, vatan-daşı olarak APD ödemektedir. APD

(Aide publique au developpement) vergisi için 700 frankla Fransız emperyalistlerinin Afrika kıtasındaki hegemonyasına objektif olarak hizmet etmektedir.

Operasyon bölgelerinde bulunan gerek komutanların gerekse askerlerin endişeleri gidererek yaygın kazanmaktadır. Kendilerine verilen görevlerle operasyon yaptıkları bölgelerde yaşadıkları çelişkiler askerleri ciddi olarak endişelendirmektedir. Yapılan çeşitli raporlarda endişe ve sıkıntılarını şöyle dile getirmektedirler: "Kamboçya'da ve Yugoslavya'da bizden yapmamızı istedikleri öncelikli insani program doğrultusunda görev yapmak kolay olmamaktadır. Verilen askeri talimatlar; varolan şartlara adapte olmaktır. Oysa bu bölgelerde şartlar gibi avlanıyoruz. Karşılık bile veremiyoruz."

Kamboçya'daki ilk görevlerinde "Karışıklık" çıkaran toplulukların silahsızlandırılmasından hemen hemen vazgeçtiklerini açıklamaktalar.

Bir askeri yetkili "Bizden askeri eğitimin Anti-tez kuralları uygulamamız istenmektedir. Bizlere kamufle ve kaybolmamızı öğrettiler. Bugün, kendimizi göstermek zorundayız. Öğretilen askeri Anti-tez kuralı kâğıt üzerinde kalmaktadır" diye belirtmektedir. Öğretilen Anti-tez askeri kurallarla operasyon bölgelerinde yaşanan gerçeklik Fransız askerlerine ağır bedeller ödetmektedir. Yugoslavya'da onlarca ölü, yüzlerce yaralı... Kamboçya'da daha şimdiden onları aşkın yaralı....

Bütün bu olumsuz faktörler, eski Fransız savunma bakanının sınırlanması neden olmaktadır. "Somali'ye yapılan askeri müdahalelerin mezur ve haklı gerekçeleri Mozambik, Liberya, Birmanya için geçerli olmasına rağmen neden sadece Somali'ye askeri müdahale?" sorusunu somaktadır.

Dünya jandarması rolü oynayan BM tarafından yürütülen uzun süreli askeri operasyonlar emperyalist sistem içinde her geçen gün yeni krizlere ve bunalımlara sebep olmaktadır.

Ülkelerin BM için ayırdıkları bütçe oranlarına göre dünya sıralaması (1986-88)

İspanya	2.3
Kanada	3.06
ABD	2.5
İtalya	3.79
İngiltere	4.86
Fransa	8.26
Almanya	10.84
Japonya	11.82
Çin	0.79
Üçüncü dünya ülkeleri(128 ülke)	11.74
Eski Sovyetler Birliği	25
Diğer Avrupa dışı ülkeler	3.03

Filistin halkı MLM silahını kavrayacaktır

İsrail Başbakanı İzak Rabin ile FKO lideri Yaser Arafat, Beyaz Saray'da düzenlenen şaşaalı "barış" töreninde, dünya halklarının karşısında hiç utanmadan, tospembe görüntülerle süslü iğrenç bir mi-zansen sundular. Törende ön plana çıkan Arafat veya Rabin değil ama Clinton'du.

ABD'nin ünlü TV kanalları töreni naklen yayınlarken, törene İsrail ve FKO heyetlerinin yanı sıra ABD'nin eski başkanlarının, Rusya, Suriye ve Mısır temsilcilerinin de dahil olduğu 3 bin konuk ile 1300 medya çalışanı katıldı.

Anlaşmaya, Rusya ve ABD dışişleri bakanları Kozirev ile Christopher da "tanık" sıfatıyla imza koydular.

İsrail Başbakanı Rabin yaptığı konuşmada "Biz,annelerin, siz Filistinliler ile savaşırken ölen çocuklarımızı gömdükleri bir ülkeden geliyoruz ve artık açık ve yüksek sesle söylüyoruz: Bu kadar kan ve gözyaşı yeter. Silahlara veda" dedi. Arafat ise "Bu tarihi olayı fırsat bilerek, halkımın yararlanmak istediği özgürlük, adalet, insan hakları prensiplerini sizinle paylaştığımı söylemek istiyorum" derken, konuşması sırasında Rabin'e dönerek İsrail yönetimine ve İsrail halkına olan saygılarını da dile getirdi. Clinton'a ise, emperyalizmin Allahı olarak ABD'yi gördüğünden olsa gerek tam üç kez teşekkür etti.

Görüntüye kapılarak kendilerini bu sahte barış masallarına kaptıranlar hiç de az değildir. Gerçekten ifade etmek gerekir ki, ABD sadece ağır silahlarla bombardımanın değil ideolojik bombardımanın da en aşaklık ustalarındandır. Tarihteki o ünlü "barış çabalarını" dile getirmek isteyen ABD, Camp David anlaşmasının mimarı Jimmy Carter, Gerald Ford ve "Körfez Fatih" Bush'u da sahneye çıkarı-mayı ihmal etmedi.

Rabin'in mesajındaki zihniyet dikkat çekicidir. Rabin, sadece İsrail'i anaların çocuklarından bahsetmektedir. Buna şaşmamak gerekir. Zira o ve başında bulunduğu devletin tüm kanemcileri, Filistinlilerden insan diye söz etmemiş, onları sürekli ve ısrarlı bir biçimde terörist olarak lanse etmişlerdir. Hatta bazı konuşmalarında daha da ileri gidilerek tüm Araplar köpek olarak nitelendirilmiştir. İsrail en vahşi saldırılarında bile mutlaka gerekçeler üretibilen aşaklık politikalar gütmektedir. Rabin'in sözlerini tarihin tanıklığına başvurarak çürüt-mek gereklidir.

BEBELERİ KANLA BELENEN KİM

12 Ağustos 1976' yı kim unutabilir? Doğu Beyrut'ta Hıristiyan falanjistlerin hakimiyetindeki bölgede bulunan Tel-Zaatar Filistin kampı siyonistlerin ve emperyalistlerin alkışlarıyla hareket eden falanjistlerin 54 gün süren ağır silahlar eşliğindeki saldırılarıyla cehenneme çevrildi. 54 gün boyunca, mazlum Filistinliler kahramanca direndiler ama silah ve insan üstünlüğüne sahip falanjistler kampı ele geçirmeyi başardılar. Bu katliamların en büyük destekçilerinden Suriye diktatörü Esad ve ordusu elle-

rindeki kanı neyle temizleyeceklerdir?

Katliamlar unutulmamalıdır. Unutulmamalıdır ki bugün rol yapanların gerçek yüzleri olanca pisliğiyle ortaya çıksın. Yıl 1970. Ürdün'ün rüzgara göre politika yapmakla ünlü kralı Hüseyin, tarih sayfalarına Kara Eylül olarak geçecek bir katliamın "onuruna" sahip oldu. Kendisini devirme planları yaptıkları gerekçesiyle en az onbin Filistinli'nin kanını içti ve binlercesini Lübnan'a sürdü.

Deir Yasin, Kudüs'ün batısındaki 400 kişilik bir Arap köyüdür. İsrail eski başbakanı Begin'in bizzat komuta ettiği Irgun adlı örgütün siyonist kasaplar timi köyde yaşayan 254 kişiyi kadın, erkek, çocuk demeden katlettiler. Tarih 9 Nisan 1948'dir. Begin "Deir Yasin zaferi olmadan İsrail devleti de olamaz" sözlerinin sahibi olma "onurunu" taşıdı. Bu olayı takip eden 6 ay gibi bir sürede, siyonistler 400.000 Filistinliyi topraklarından sürdüler.

Ve Eylül 1982. Falanjist lider Cemayel'in öldürülüşünü fırsat bilen siyonistler Batı Beyrut'u işgal ettiler. Sabra ve Şatilla isimli kamplarda yaşayan Filistinliler, silahsız ve savunmasız oldukları halde üç gün boyunca boğazlandılar. Öldürülen insanların vücutları parça parça edilmiş, kamplar yakılmış - yıkılmıştı. Kadınlar tecavüz edilerek öldürülüyor, kurşunlanmış bebeler üstüste yığılıyordu. Yine Filistinlileri yoketme "onuru" siyonistlerin ve falanjistlerin oldu.

Bu mazlum ulusun, canını ve toprağını korumaktan başka bir amacı olmayan insanların suçu nedir? Emperyalizmin uşaklarının döktüğü kanlarla "kutsal İsrail topraklarını" kirletmek midir? Şimdiye kadar vahşice saldıran hep İsrail olmuştur, toplu katliamları hep kendileri yapmıştır ve bu vahşetin aşaklık sorumluluğunu hep kendileri taşımıştır. Şimdi, Rabin kameralar karşısında şovalyemsi pozlar verirken başı dik durmaya çalışmaktadır ve ölen çocuklardan bahsederek, anaların duygularını sömürmektedir. Şimdi Esad, bu iğrenç barış masallarının taraftarı olmadığını hissettirmeye çalışmakta, sanki bağımsızlık fedaisi gibi pozlar atmaktadır. Şimdi cellatların kralı Hüseyin, güçlü ABD rüzgarının önünde eğilerek secdeye kapanmaktadır. Ve daha da önemlisi şimdi Arafat oraya buraya saygılarını ilereterek bu kanla sulanmış toprakların satmanın en son aşamasını, tören kısmını yerine getirmekten çekinmemektedir.

TALAN EDİLEN TOPRAKLAR

Kutsal Topraklar olarak da bilinen Filistin, Akdeniz'in doğu kıyısında, kuzeyde Aşağı Litani Irmağından güneyde Gazze Vadisi'ne, batıda da Arabistan Çölüne kadar uzanan bir bölgedir. Bu toprakların talanı 1947'de başlamadı ama İsrail devletine can veren BM kararı bu döneme rastlar.

29 Kasım 1947'de BM Genel Kurulu, Filistin'in Araplar ve Yahudilerce kurulacak iki devlet arasında bölüştürülmesini, Kudüs ve çevresine de uluslararası statü verilmesini öngören ABD emperyalistlerince yönlendirilmiş bir kararı onayladı. Oysa Filistin'de 1 milyon 269 bin Araba karşılık 678 bin Yahudi yaşamaktaydı. Bu Yahudiler, 1. Dünya Savaşı sonrası, İngiltere'nin desteğiyle bölgede yerleşmişlerdi. BM Genel Kurulu'nun Arap çoğunluğunun isteğine aykırı olarak ülkeyi bölme kararı vermeye yetkili olmadığı yönünde Uluslararası Adalet Divanı'na yapılan tüm başvurular reddedildi. BM kararının hemen erdesinde, 1948 Mayıs'ında İsrail devletinin kurulduğu açıklandı ve yeni devlet birkaç saat sonra kadim dostu ABD tarafından tanındı. Ertesi gün Suriye, Ürdün, Irak ve Mısır toprakları Filistin'e iş-

Bir Filistin Halk Kurtuluş Cephesi gerillası, anlaşmayı protesto etmek için Arafat'ın portresini hançerliyor. Gerilla! Elindeki silaha kumanda eden siyaset önemlidir. Bu siyaset MLM ışığında değilse, değil bıçak veya tüfek akla gelebilecek en ağır silah bile esaret zincirlerini parçalayamaz.

diler. Bu Arap ülkelerinin Filistin'e girmesi "Filistin topraklarını koruma uğruna haksız İsrail işgaline karşı savaş" olarak lanse edildi. Ama Suriye, Ürdün, Irak ve Mısır egemen sınıfların, zayıf bir ava saldıran çakallardan farkı yoktu. Savaş sonunda İsrail 1947 planında öngörülen toprakların bir buçuk katını, Ürdün Şeria'yı, Mısır Gazze Şeridi'nin kuzey bölümünü kendi topraklarına kattı. Filistinlilerin Arap "dostları", böylece Filistin'in toprak bütünlüğünü "korumuş" oldular. Bundan sonra da birçok savaş yaşandı, birçok çelişki yaşandı ama hep bu topraklar talan edildi, hep Filistinliler katliamlara uğratıldı.

Şimdi durum nedir? Şimdi Filistinliler yurtsuzdur. Ellerindeki bütün topraklar Arap "dostları" ve İsrail siyonist ordusunun elindedir. FKO lideri Arafat, sadece Gazze üzerinde ve Batı Şeria'nın Eriha bölgesinde pazarlıklar yapabilmektedir. Batı Şeria'da 1 milyon Filistinliye karşılık yüz bin İsraili, Gazze Şeridi'nde 800 bin Filistinliye karşılık 3 bin 3 yüz İsraili yaşamaktadır.

Rabin ve Arafat'ın yaptıkları anlaşmaya göre iki ay içerisinde İsrail askerlerinin Gazze ve Eriha'dan çekilmeleri hakkında anlaşma imzalanacaktır. Bu anlaşmadan sonra dört ay içerisinde İsrail askerleri çekilecektir. Dokuz ay içerisinde Filistinliler temsilci konseyi için seçim yapacaklardır. Beş yıl içerisinde de Batı Şeria ve Gazze Şeridi'nin nihai statüsüne ilişkin görüşmeler başlayacaktır. Öte yandan İsrail Batı Şeria'daki polis, sağlık, eği-

tim, vergilendirme ve turizm hizmetlerinden sorumluluğu Filistinlilere devredecektir. Ancak sınırlarda, Gazze açıklarındaki Akdeniz sahillerinde, Batı Şeria'yı Ürdün'e bağlayan köylerde İsrail askeri denetimi olacaktır.

Yapılan anlaşmadan önce, Filistin'in talan eden Arap ülkeleri böyle bir anlaşmanın müslüman Araplara karşı bir ihanet olduğunu defalarca dile getirdiler. Müslüman Kardeşler'in bir kolu olan "radikal" İslamcı Hamas, sonuna kadar İsrail'le silahlı mücadeleyi sürdürüleceğine yemin etti. Ama bölgedeki yan-sömürge ülkelerin egemen sınıfları sadece kendi çıkarlarının İsrail lehine ihlal edileceğini düşünerek bu ikiyüzlü politikalara başvurmuşlardı ve "radikal" İslamcıların CIA ile ilişkilerini Dünya Ticaret Merkezi'nin bombalanması konusunu işlerken yeterince açıklamıştık. Anlaşmanın resmen duyurulmasından sonra bütün bu işbirlikçiler en derin saygılarıyla beraber anlaşmayı, gerekçe ise Amerikan emperyalizmi ile siyonist İsrail vampirlerini selamladılar.

YA MLM SİLAHI YA ESARET

Şimdi, anlaşma için FKO'nun başını çeken El Fetih hizbi öncülüğünde gerçekleştirilen anlaşmaya, FKO içerisinde yer alan hiziplerden özellikle Filistin Halk Kurtuluş Cephesi karşı çıkmaktadır. Örgüt lideri Ahmet Cibril, Arafat'a, Enver Sedat'ın akıbetini hatırlatarak tehditler yağdırmakta ve "Dünya-

da tek ben kalsam kendi ellerimle beynini dağıtacağım" şeklinde konuşmaktadır. Aslında, FKO içerisinde devrim anlamında muhalefet yapacak hiçbir hizip kalmamıştır. Çünkü Temmuz ayının sonlarında Ortadoğu "barış" görüşmeleri için bölgeye giden ABD Dışişleri Bakanı Warren Christopher, FKO'yü oluşturan örgütlerin bir kısmından ayrı ve diğer kısmından ayrı olmak üzere iki öneri almıştı. Kabul edilen öneri, El Fetih hizbinin başını çektiği öneridir ve kabul edilmeyen Filistin Halk Kurtuluş Cephesi'ninkidir. Şimdi FHKC liderlerine sormak gerekir: Şartlarınız kabul edilmedi ama siz bu mazlum halkın çıkarlarını, ABD gibi bir vahşet timsaliyle Pazarlık konusu yaptınız mı, yapmadınız mı?

Bu anlaşma Filistin halkına ne vermektedir? Siyasi, askeri ve ekonomik olarak bütün iktidarın siyonistlere devri tescillenmiş, üstü kapalı olarak Gazze ve Eriha dışındaki bütün Filistin topraklarının çakallara bırakıldığı kabul edilmiştir. Kısacası Filistin halkı, kendi topraklarının sadece bir kısmı olan Gazze ve Eriha'da bile turist yerine konmaktadır.

Ortadoğunun kızgın çelişkilerle kavranılan topraklarında milli burjuvazinin önderlik ettiği bağımsızlık hareketlerinin uzun süre yaşayamayacağını daha önce yazmıştık. MLM silahıyla tepeden turnağa donanmış komünist partiler için bu tip çelişkiler iyi bir zemin teşkil ederler. Esaret kader değildir ve Filistin halkı er-geç MLM silahını kavrayacaktır.

